

Emirdağ

EMİRDAĞLILAR VAKFI KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ

YIL : 16
SAYI : 26
TEMMUZ 2013

SÖYLE DERİM NE SÖYLEMEN DERDİNİ
SEN DUR HELE BEN ÖRÜYÜM ÖRGÜNÜ
AYKIZ BU GÖZELLİK SANA VERGİ Mİ
GEÇTİ GÖZELLİĞİN ÇAĞI GALMADI
ERİDİ YÜREĞİN YAĞI GALMADI

EMİRLERDEN ÜÇ KIZ GELDİ PINARA
DOLDURDU DESTİYİ GODU KENARA
BİLSEYİDİM CIVA ATARDIM SULARA
EYLEN GARA GAŞLIM BİR SARILALIM
ELE GÜNE GARŞI VAR DARILALIM

adnandurmaz derlemelerinden

YILMAZLAR

YILMAZLAR KUYUMCULUK NO:15

YILMAZ ÇELİK
(0541) 385 55 55

YILMAZLAR

YARIM ASIRA YAKIN
DENEYİM

Kuyumcular Çarşısı No : 15 TEL : (0222) 220 99 69 ESKİŞEHİR

Uzun Çarşı No: 6 TEL : (0272) 442 56 94 EMİRDAĞ

KÖKTENLER

İNŞAAT LTD. ŞTİ. www.koktenler.com

Satılık Lüks 1+1 2+1 3+1
Daire ve Apartlar

İNŞAAT MALZEMELERİ SATIŞI

DemirDöküm

SÖĞÜTSEN SERAMİK

KÜTAHYA SERAMİK

E.C.A

VitrA

Polisan

Marshall boya

IZOCAM

FIRAT
PLASTİK, KAUÇUK SAN. VE TİC. A.Ş.

İnşaat İrtibat

Şube1: Tunalı Mh. Sakarya 2. Cd. Sıhhiye Mey. No: 98/G ESKİŞEHİR | Tel: 0.222 322 65 99

Şube2: Emek Mh. Ertaş Cd. No: 95 ESKİŞEHİR | Tel: 0.222 227 11 55

İnşaat Malzemeleri

Merkez: Emek Mh. Ertaş Cd. No: 180/B ESKİŞEHİR | Tel: 0.222 2503364 | Fax: 0.222 2504750

Uyarı: Firma ünvanında "KÖKTEN" geçen diğer firmalar ile hiç bir ticari ve kişisel bağlantımız yoktur.

www.koktenler.com

info@koktenler.com

Emirdağlılar Vakfı Yayın Organı
YIL : 16 SAYI : 26 TEMMUZ : 2013

SAHİBİ

Vakıf adına
Dr. Orhan ÖZKİR
Vakıf Başkanı

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Muharrem KUBAT

YAYIN DANIŞMANI

Ceylan KESKİN

YAYIN KURULU

Elif BAĞCI
Ceylan KESKİN
Fikret AKIN
Özcan TÜRKMEN

SAYFA DÜZENİ

Harun ALCI

KAPAK

Adnan Durmaz

REKLAM SORUMLUSU

Yusuf TANTIŞ

HUKUK DANIŞMANI

Avukat Seydi TİFTİK

YÖNETİM YERİ ve YAZIŞMA ADRESİ

İsmet İnönü Cad. Kazım Önal İş Merkezi
No: 43/46 ESKİŞEHİR

GRAFİK TASARIM

Tel : 0222 233 74 74 Fax : 234 32 32
e-posta : emirdag-1@hotmail.com
emirdagvakfi@gmail.com

ISSN : 1301 – 5805

BASKI

Karaca Medya

Tel : (0222) 232 01 01

Yayın Türü : Yerel Sürekli Yayın

Dağıtım : Emirdağlılar Vakfı

NOT : Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir ve yayın kurulu dergiye gelen yazıları düzeltmeye yetkilidir.

Ücretsizdir.

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER	3
Yılların Özlemi – Dr. Orhan ÖZKİR	4
Kendinde Ara - Rabia BARIŞ	5
Emirdağ'ın Tatları – Ulvi YÜRÜK	5
Hep Dönülmez Bir Yerleri Ararız Adnan DURMAZ	6
Bilgiye Giden Yol Kadriye Hazan – Eylül Deren KESKİN	13
Birlik Beraberlik – Ceylan KESKİN	14
Suvermez Diyolar Engin Ovalı – Halil ERENOĞLU	15
Çiğilli'de Çakır Emmi Varıdı – Süleyman KARANFİL	16
Bizim eller/Acı,Öfke ve sabır – Emir MOLA EKDAD Basın Açıklaması – Abdullah HALAÇ	17
Çoban Kültüründe Emirdağ'da Çan Akortlama Halil Rifat AYDEMİR	18
Gelişim ve Girişimde Emirdağlılar – İlhami ÖZER	19
Emirdağ'ın İskânı – Ulvi YÜRÜK	20
Birlikten Kuvvet Doğar – Rabia BARIŞ	26
Emirdağ Türküleri Emirdağ'ı Söyledi Özcan TÜRKMEN	29
Kültür Adamı Muharrem Bayar ile Söyleşi Adnan DURMAZ	33
Birimiz Hepimiz Hepimiz Birimiz – M. Talip BİLGİL	36
Çocuk Gözüyle Emirdağ – Harun ALCI	37
Emirdağ Kültürünün Yaşatılması – Ziya EKŞİ	40
Anıların Düşündürdükleri – Bekir Sıtkı SAYIN	43
Küreselleşme Olgusu İçinde Emirdağ Hemşericiliği M. Volkan YILDIRIM	44
Bizim Bilgeliğimiz – Mehmet KONUKCU	46
Sema'nın Siğilleri – Huriye SARAÇ	48
Vedat Alp'ten Yorumlar – Vedat Celal ALP	51
Emirdağlıların Karakteristik Özellikleri (2) Fikret AKIN	53
GDO Nedir? – Yaşar AKIN	58
Emirdağ'dan Haber Var	59

YILLARIN ÖZLEMİ

Özellikle Eskişehir’de yaşayan Emirdağlıların özlemi olan Emirdağlılar Vakfı Kültür Evi’ ni 25 Mayıs 2013 Pazar günü hemşerilerimizin büyük desteği ve katılımı ile hizmete açmanın heyecanı ile dünyanın dört bir yanında yaşayan Emirdağlıları sevgi, saygı ve muhabbetle selamlıyorum.

Kültür Evimiz Eskişehir Odunpazarı mevkiinde Atatürk Lisesi yanında, perşembe pazarının kurulduğu pazarın sonunda, Şelale Parkı yolu üzerinde iki katlı, bahçeli, şirin mi şirin bir yer. Burada Emirdağ kültüründen örnekler bulabilir, Emirdağ yöresi damak zevklerini tadabilirsiniz.

Siz değerli hemşerilerimizin destek ve gayretleri ile doğrudan ya da rezervasyon usulü ile her gün sizlere hizmet verecektir.

Rezervasyon Tel: (0222 233 74 74)

Ben bu evin bize kazandırılmasında katkıda bulunan başta Odunpazarı Belediye Başkanı Sayın Burhan Sakallı’ya, maddi manevi destek veren hemşerilerimize, yönetim kurulundaki arkadaşlarımıza, özellikle tadilatlarda büyük katkıları olan SEZERLER İNŞAAT sahibi Erol Sezer ve oğulları Caylan Sezer ile Cem Sezer’e teşekkür ediyorum.

Vakfımızın bu sene olağan kongre zamanı idi. 24 Mart 2013 tarihinde yapılan seçimli olağan kongrede başka aday çıkmayınca tek liste ile seçime girdik. Yönetim kurulunda yorulup ayrılmak isteyen bazı arkadaşlarımızın yerine yeni katılan arkadaşlarımızla beraber kongreden güven oyu aldık. Ayrılan arkadaşlarımıza yaptıkları hizmetlerden dolayı teşekkür ediyor, sağlık ve mutluluklar diliyorum. Şunu da net bir ifade ile belirtiyim ki bu arkadaşlarla ve diğer arkadaşlarla hiçbir kavgamız yok ve olamaz da.

Vakfımızın kapısı herkese sonuna kadar açıktır. Zira vakıf kişilerin değil Emirdağlılarıdır ve öyle kalacaktır. Kişilere kavgın olabilir, kırılabilirsiniz ama vakfa kırılmayı ayırışmayı ben yanlış buluyorum. Bunun hem kişilere hem kuruluşlara hem de en büyük zararını Emirdağlılara verdiğini düşünüyorum. Buna vesile olanları vicdanlarıyla başbaşa bırakıyorum.

Dr.Orhan ÖZKİR
Vakıf Başkanı

Vakıf yönetim kurulu olarak göreve geldikten sonra arkadaşlarımızla birlikte Odunpazarı Belediye Başkanı Burhan Sakallı’yı, Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç’ı ziyaret ederek görüş alışverişinde bulunduk. Emirdağ’da kurulan Emirdağ İlçesi Kalkındırma ve Dayanışma Derneği (EKDAD) açılışına katıldık. Her türlü desteğimizi sunacağımızı belirttik.

Vakfımızın bünyesinde oluşturulan Emirdağ Türküleri Halk Müziği Korusu 25 Mayıs 2013 Salı günü Zübeyde Hanım Kültür Merkezinde halk konseri verdi. Konsere hemşerilerimizin ilgisi büyüktü. Salonun almadığı kalabalığın bir kısmı dışarıda kaldı. Halil Halil Rifat Aydemir yönetimin-

deki koro, dinleyenlere keyifli dakikalar yaşattı. Koronun seslendirdiği türküleri Emirdağ türkülerini albüm haline getirip mp3 ve görüntülü DVD şeklinde hemşerilerimize sunduk. Konser sonrası koroda görev alanlara plaket, teşekkür belgesi ve Emirdağ Türküleri mp3 ve DVD albümü verdik. Vakıf olarak koro elemanlarına ve Halil Rifat Aydemir’e teşekkürlerimi sunuyorum.

Vakfımızın İnternet sitesi Şubat ayından beri hizmet vermeye başlamıştır. Sitemizi şu ana kadar binlerce kişi ziyaret etmiş olup, bazıları görüş, dilek, öneri ve eleştirilerini dile getirerek destek vermişlerdir. Emirdağ ve Emirdağlılara layık bir site oluşturmaya çalışıyoruz. Hemşerilerimiz sitenin “iletişim” seçeneğinden bize kolayca ulaşabilirler, ziyaretçi defterine yazabilirler. Her türlü görüş ve öneriye açığız. Sitemize reklam da alıyoruz. Hemşerilerimizden siteyle ilgili desteklerini bekliyoruz. Sitemiz günlük olarak önemli gördüğümüz olayları duyurmakta ve güncellenmektedir.

2013 yılı itibari ile 127 öğrenciye burs ve 3

öğrenciye de eğitim yardımı verdik. 2013 yılı itibari ile 127 öğrenciye burs ve 3 öğrenciye de eğitim yardımı verdik. Yaklaşık 60.000 TL'nin üzerinde burs parasını Emirdağlı öğrencilerimizin hesabına yatırdık. Hemşerilerimizin 2014 yılı için de aynı duyarlılığı göstereceklerine inanıyor ve teşekkür ediyorum.

Dergi "Kültür ve Sanat" dergisi. Emirdağlıların ortak sesi. Herkesin sahip çıkması, dünyanın dört bir yanına dağıtımı yapılan, uzun soluklu, devamlılığı olan, Emirdağ kokan bir yaygın organı. Hatalarımız, eksiklerimiz olabilir. Hoşgörüyü karşılayacağınıza ve ilgi göstereceğinize inanıyorum. Yeni bir sayıya buluşuncaya kadar sağlık ve mutluluklar diler, saygılar sunarım.

KENDİNDE ARA

*Her ne ararsan ara, ille kendinde ara,
O güzel yüreğini atma ateşi nara,
Akabetin hoş olsun, hayır olsun encamın,
Kendini kurtarıırken dostuna açma yara.*

*Gönül mülkü sultanı Hacı Bektaş-ı Veli,
Bir İlahi âşık ki onun semahta eli,
Bir nefes ney misali yaşıyor gönüllerde,
Yıllardır sevgisiyle coşuyor insan seli.*

*Edepten ödün verme, sen de öyle ol daim,
Her insan bir kitaptır onunla olsan kaim,
Sebat, sabır zor deme, uzak dur kötülükten,
Elbet bekleyecektir seni cennet-i naim.*

*Akan su gibi cömert, gece gibi örten ol,
Öfkeyi bertaraf et, karanlığı yırtan ol,
Gariplere el uzat, fakire sofranı aç,
İyilik kefesinde eksilmeden artan ol.*

*Sen kendini bil önce, başkasına atma kir,
Rabbim tek sana vermiş hem akıl hem de fikir,
"İncinsen de incitme" marifet ehlinde ol,
Gönlü zengin olanın, sevgisi olmaz fakir.*

*Hele sen de bir ara, onu canda bulursun,
Alperen olamazsan yollarında olursun,
Onlar gönül insanı, sevgi kalesi gibi,
Dalarsan hazineye nasibini alırsın.*

*O sultanlar sultanı, secdeye vardı bir an,
Hocası Şeyh-i Lokman, icabet etti o an,
Medrese ortasında kaynadı bengisular,
Denizler kapısında özde yürekte coşan.*

*En veciz kelimeler hayat buldu dilinden,
Bir gönül haritası çizildi kaleminden,
Saz, kudüm salkım salkım, ney esrarlı bir düğüm,
Göklere mühür vurdu yer öperken elinden.*

Rabia BARIŞ

EMİRDAĞ'IN TATLARI

*Güveçler lezizdir fırında pişer,
Dolgulu köfteler ocakta şişer,
Komşuyla yenilir herkese düşer,
Bir başkadır Emirdağ'ın tatları.*

*Bulgur pilavına turşu yakışır,
Kaymaklı yoğurttan ayran akışır,
Emir baba Adaçal'la bakışır,
Bir başkadır Emirdağ'ın tatları.*

*Tarhanaya yoğurt göce karılır,
Yapraklar açılır sarma sarılır,
Gurbetten sılaya yazın varılır,
Bir başkadır Emirdağ'ın tatları.*

*Arabaşı kış gecesi güzeldir,
Yumurtalı pide bize özeldir,
Nağme türkü ise sözler gazeldir,
Bir başkadır Emirdağ'ın tatları.*

*Mercimek haşhaşla bükme bürülür,
Çeşitli otlarla yufka dürülür,
Katmerler açılır yağlar sürülür,
Bir başkadır Emirdağ'ın tatları.*

Ulvi YÜRÜK

VAKIF YÖNETİM KURULUMUZ

Suat ER
Başkan Yardımcısı

Ramazan GÜNEŞ
Başkan Yardımcısı

Dr. Orhan ÖZKİR
Vakıf Başkanı

Av. Seydi TİFTİK
Başkan Yardımcısı

Ecz. Yücel YENİLMEZ
Başkan Yardımcısı

Yusuf TANTIŞ
Muhasip

Harun ALCI
Genel Sekreter

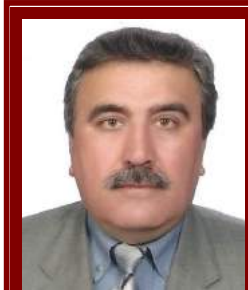
Cemal ÇEKİÇ
Üye

Ceylan SEZER
Üye

H. Yaşar AKIN
Üye

Lütfi ACET
Üye

Osman BÖCÜK
Üye

FOTO 3,6-2,96
Ümit KARACA
Üye

DENETİM KURULU

Sait ÇILDIR
Başkan

Ayhan DENİZLİ
Üye

İbrahim ULUSOY
Üye

UNUTULMUŞLARLA HALLEŞME

Ulen Goç İsmayil kalk da gör hele
Alayçikler göçmüş yurtlar nic'olmuş
Dağlar kafan gibi dönmüşler kele
Sıtaralar bitmiş, çiğdemler solmuş.

On yıl yesir galdın on yıl savaştın
At b...dan arpa seçip üleştin
Döndün bu kez yokluğunan güleştin
Döşek kuru hasır- yorganın çulmuş

Gâvir icat oldu geçti bir zaman
Garıştı gargoldu sapınan saman
Seni de unuttu uçtu kör zaman
Hasiyet , gövdeden girılan dalmış

Bire Deli Boran nice dağ aştın
Her cephede garış garış savaştın
Top arabasına kendini goştun
Döndün ki ne ata ne avrat galmış?

Boşa mıydı karda siper yattığın
Ödünü patlatıp öngat ettiğin
Güçcüğükten ellerinden tuttuğun
Torunun gâvirde esrarkeş olmuş.

Evim deyip ahırlarda barındın
Karın karın, dizin dizin süründün
Asbap bulamadın telis büründün
Kim hatırın saymış-gıymatın bilmiş

Yurt tuttular bilinmedik ellere
Zorlanmışlar ürüsüne dillere
Çocuklar düşünce kötü yollara
Senin kız saçını başını yolmuş.

Ev ettiğin ahır damı yıkılmış
Sinin- sülbün tapır tapır dökülmüş
Başındaki kaba ağaç sökülmüş
Gabiriyin taşı bile kaybolmuş.

Cephelerden yalın ayak gelindi
Dabanların dilik dilik dilindi
Geride kalanlar durduk bilindi
Tarlayı tapanı bezirgân çalmış

"Ayrılıp da yardım alıyım" deyin
Garıyı boşamış Deli Üseyin
"Saçını kapat da göynünce geyin",
Dediği kızını diskoda bulmuş

El gapılarında ömür farıttın
Sırtın yağır oldu yetim böyüttün
Eyi ki sonunu görmeden gettin
Kalk da bir gör hele soyun nic'olmuş

"Bizim ora" deyip başlayıp söze
Balçika'yı över dururdu bize
Turist emmoğluyunan gelmiş göz göze
Bildiklik vermemiş irengi solmuş

Fışkıya soktuydun elin buyunca
Allah'a şükrettin ömür boyunca
Gelininin kaçtığını duyunca
Gazi Hacı Musa höçceten ölmüş

Len Goca Üseyin deli miydin sen
Paraya tapmadın veli miydin sen
Soyu zelil düşmüş Ali miydin sen
Doğrul mezarından ölü müydün sen
Ceylan sürü süne çakallar dolmuş!

Adnan Durmaz 2013

Hep Dönülmez Bir Yerleri Ararız

*Daha ne duruyorsun gün ilerliyor yana yana
Karınca kendi macerasında bir an bile durmuyor
Ağaç suskunluğunun içinde dinlenmiyor hiç
Daha ne duruyorsun bir yıldırım kakkahası, bir
fırtına çılgılığı kadar zaman içinde
Ne duruyorsun bu rüzgâr birden bire susacak
Kamışlar şarkılarını bırakacaklar o susuşla,
bulutlar kalakalacak*

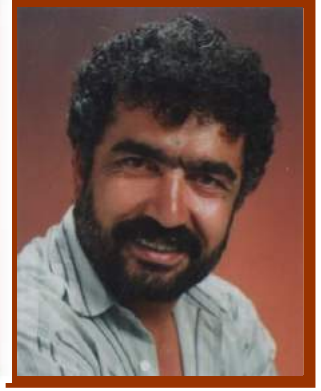
Kendini merkezine koyarak yaşadığın dünyada, mutsuzluklarına, yanlışlarına hep kendi dışında nedenler aramadın mı? Aslında bu değil mi, yaşamındaki en büyük arayış. Her defasında senin aradığın insanlarla dolu çevrenin kalabalığı... Her defasında aranan sensen, varlığın seni arayanlara ne katıyor onu bul. Birilerinin kupkuru zamanını yeşertiyorsan, birileri sana içlerinde hiç bitmeyen çıkmazlarını kusuyorsa ve sana bir kez bile gerçekten yaşadığın sıkıntıları çözmek amacıyla sormuyorsa, yaşayacağın hayal kırıklıklarının sorumlusu onlar değil, kendinsin.

Elmas aslında ışıltılı bir taştır, ne yaranın karnını durdurabilir, ne ölüye nefes aldırabilir. Ona değer yükleyen biziz. Put da cansızdır ve ona tapan da kendisi yonttu putunu. Çoğu insanın aslında bir değeri yoktur ve biz değerli kılarız onları. Yaşamımızda bir seyirciden öteye gitmezler ve bize dair şeyler canlarına dokununca çevremizdeki varlıkları son bulur. En yaralı zamanımızda yanımızdan kaçarlar. Hastalanıp yatalak olsak kaç kişi kalır çevremizde bunu oturup düşünmeliyiz. Çok diyorsanız, gidip yıllardır yatalak olan birine sorun. Siz sahi yatalak birini kaç kez ziyaret ettiniz...

Bu zamana kadar çevremizden gelip bir süre konaklayıp, sonra da giden onca insandan geriye kim kaldı. Yaşamın zorunlu bir gereği midir bu. Bir zamanlar aşk sanıp yandığımız nice hayal kırıklığı kalmıştır yüreğimizde, sonradan düşündükçe gülümsediğimiz.

Güzellik ve güzel, doğruluk ve doğru, dostluk ve aşk yaşadığımız dünya, yetiştiğimiz muhit, giderek izlediğimiz filmlerden kitaplara dizilerden

Adnan Durmaz
Öğretmen-Yazar-Ressam

gazetelere ne varsa onlar tarafından öğretildi bize. İlk öğrendiklerimiz eski filmlerde romanlarda kalsa da onlarda sevdiğimiz masumiyet aslında bizim masumiyetimizdi.

Bütün yaşamını öğretilmiş güzellikleri, aşkları, dostlukları arayarak geçirdin. İşte böyle yaptığın için, kendin de öğretilmiş güzelliklere, dostluğa, aşka sahip bir insan olmaya çalıştın. Oysa Leyla'nın güzelliği yalnızca Mecnun için vardı. Oysa yaşam bulut için yağmaktı, kelebek için çiçeklerin üzerinde yaşadığı şiirsel düştü, kuru ağaç için her yıl yeniden çiçek açmak, meyve vermek, bulutlara dal uzatıp, sabahları kuşlarla karşılamaktı güneşi.

Sayırsız istekle dolu gönülde aşklar nasıl yer bulabilir kendine. O istekleri gerçekleştirmek için yaşamak, sahiden yaşamak mıdır. Daha da zengin olmak, daha iyi bir kariyere sahip olmak, daha çok beğenilmek, daha çok adam yerine konulmak, herkesin ulaşamadığı birinin yâri olmak. Yani başkalarının istediği özelliklere sahip bir insan olabilmek için geçen ömürlerden geriye ne kalır yaşamak adına.

Öğretilmiş güzelliklere, mutluluklara sahip olmak mıdır yaşamak.

Kimi insan vardır, nefret ve benzeri olumsuz duygular üzerine kurar tüm yaşamını. Kim bilir belki de böyle bir dünyaya gelmiş veya atılmıştır. Böyle bir dünyada yaşama biçimi, kendisine mutlaka düşmanlar bularak onlarla uğraşmak, yaşadır. Bütün yaşamları düşmanları, hasımları ile uğraşmakla geçer. Böyle bir dünyaya atılanlar, eğer oraya uygun değilse uyum sağlamaları çok zor olacaktır. Nefretin ve düşmanlığın yaşam biçimi olduğu dünyalarda, buraya yabancı olanlar hırpalanarak başlarlar soluk almaya. Başlangıçta soluk alamazlar, giderek dengeleri bozulmaya başlar. Kendilerinden veya başkalarından nefret edenle-

re sevgiyi öğretmeye kalkmanın imkânsızlığını bilmeden durmadan çabalarlar; özverilerde bulunur, defalarca kırılıp toparlanmaya çalışırlar; me-calsiz kalırlar. Zamanla kendilerine verilen acılara ve düş kırıklıklarına tepki göstermeye başlarlar. Buraya ait, buranın kurallarına uygun davranan bir hastaya dönüşmekten kaçamazlar ne yazık. Nefretin yaşam biçimi olduğu dünyalarda herkes hasta birer mahkûmdur. Bazen en yakınlarını katlettiren cinnete dönüşür, bazen birikip toplu-mun en iltihaplı yerinden cellâtlar çıkarır. Gazete-ler, televizyonlar onların haberleriyle doludur.

Bazıları ise olgunlaşmasını ve büyümesini orada tamamlayacaktır. Yüreğini nefretlerle, düş-manlıklarla, kinlerle, hasetliklerle donatan için bu dünyada huzur diye bir şey olur mu. Cehennemi kendi içinde taşır insan. Sürekli olarak azap çe-ker ve huzursuzdur. Cenneti kendi içinde taşıya-nın da huzursuzlukları olacaktır elbet ama bu da-ha çok dünyanın eğriliklerine karşı verdiği savaşı-taki aldığı darbelerin acısıdır. Değilse insanlara dair bütün kapıları açılmaya hazırdır sevgiyle. Fa-kat kapıyı açık tutmasından dolayı defalarca dar-be yemiş, iyi niyetinin acısını hep pahalı ödemiştir. Yine de insan kalabilmek değil mi aslanan ve büyüme bu değil mi.

Dünyanın hiç bir yerinde tek başına sevgi veya tek başına nefret üzerine inşa edilmiş bir dünya yok. Her ikisi de her yerde hazır, iç içe ve bizi bekliyor. Her zaman bir umut vardır. Kim bilir insanlık en çok, en zor koşullarda açığa çıkabili-yor. Özverinin en büyüğü can pazarında yani sa-vaş alanında net olarak ortaya çıkıyor. İnsanların başkalarının canını kurtarmak için öldüğü yerde. Bu bakımdan, en yoksul yerlerde daha çok feda-kârlık var oluyor. Varsıl yerlerde herkes servetinin miktarına göre dizayn oluyor. Bozkır bitkileri eski zaman dervişleri gibidir. Bir lokma bir hırkayla ya-şayan derviş vakarını taşır, Yunus'un Hacı Bek-taş'a meyvesini götürdüğü alıç ağaçları. Kangal-lar, yavşanlar, sığırkuyruğu otları neredeyse su-suz büyür. Varsıllar dünyasında aç gözlülüğün sınırı yok. Dünyayı kan içinde koyan aç gözlülük emekçilerde hiç olmadı. Kaktüsler susuz açtı çi-çeklerini, kuşkusuz çölün gözyaşlarıyla. Emper-yalist yamyam çölün altını üstüne getirdi; mavi damarlarındaki petrolü sömürmek için.

Daha ne duruyorsun ar damarı çatlamış bir gülüşle dünyaya bakan bir ırgat gördüysen yol kenarında

Daha ne duruyorsun tokaçla derede çamaşır

yıkayan kadının çocuğunu emzirmesi ilişmişse gözüne

Bir yerlerde oysa bütün bunları bir tarafa bı-rakıp zulme karşı savaş verenlerin var olduğunu biliyorsun sen de. Onlara dair oturup başlı başına düşündün mü hiç.

Toprağını, ekmeğini, namusunu elinden alanlara karşı kelle verenler var, senin bu yazıyı okuduğun anda bile. Birilerinin beğenmesi "afe-rin" demesi için değil bu yaptıkları. Ya da ölümü kutsallaştırmak adına değil. İnsan olabilmek için verilen kavgalardır özgürlük kavgaları. Çok şey değil gibi görünen bir hak ve taleptir. Çok şey de-ğildir yaşama hakkı insanların insanca bir dünya-da.

Yeryüzündeki adaletsizliklere karşı çıkmadı-ğımız oranda biz de insan olma noktasından u-zak düşüyoruz demektir. Haksızlığa, zulme, zali-me ne kadar tarafsız ve sessiz kalıyorsak, insan-lığımızdan o kadar uzaklaşıyoruz demektir. Bir kişiye yapılan haksızlık tüm toplumun yarasıdır türünden törenlerde demeçlerde söylenen sözleri alkışlayarak insan olamayız. Başkalarının acısına seyirci oldukça insan olmamız mümkün değil. Ka-tillere sustukça onların cürümüne ortak bir insani-likte yaşıyoruz demektir. Durum böyle olunca kendimize soralım. Biz ne kadar insanız?

Parasızlıktan okulunu bırakan kaç öğrenciye destek olduk ve bunu kaç kere yaptık. Destek olamamışsak destek aradık mı?

Sonbaharda turna katarları geçer bozkır gecesinin yüksek katlarından, kekre sesleriyle el sallayarak Ve yağmur sularını kana kana içer ağaçların kökleri

Kendimizi merkezine koyduğumuz dünyada bizim dışımızda köpük köpüğe koşan bir küheylendir yaşam

Daha ne duruyorsun az önce bir yıldız kaydı Senin gördüğün kirazın gövdesi çopur esmer ve nasırlıdır

Onun gönlündeki çiçekleri göremeden aşkı araman boşuna

Seni altunun soğuk ölü bir büyüyle yansıyan parıltıları çekmektedir

Suretten öteye geçmeden sadece bir suret olarak yaşarsın bu dünyada

Senin aradığın şey öğretilmiş, ezberletilmiş beynine kazınmış bilgileri alaşağı edecek başka bir bilgidir. Beynine kazınmış bilgilerle ne dostluk-ların kalıcı oldu ne aşkların aşk oldu ne de içinde huzur. Bunu beyninden kazıyacak bilgi ise aslın-

da sözcüklere hiç dökülmemiştir.

Çünkü ne bülbüllerin şakıması, ne kuğuların dansı, ne atmacanın gözlerindeki ahenk, ne de rüzgârların dalların kulağına söylediği türkü, senin bildiğin dillere dökülmesi imkânsız olan bilgelğin şarkısıdır. Yazılmaz ve okunmaz böylece yalnızca okuyazarların yararlanacağı bir ayrıcalık değildir. Yalnızca görenlerin göreceği, yalnızca duyanların duyacağı bir mucize de değildir. Aşkın kendi dili yalnızca âşıkların kavrayacağı bir dil olmalı.

Taştan kendine put yapan insan ne kadar özgürdü

Aşk teslimiyettir ama kölelik değil

Yaprağın yağmur damllarına kendini teslim etmesi gibi bir teslimiyet

Su nasıl buluyor kendini arayan ağacın kökünü

Aşk suyun ağaçla buluşmasıdır

Evreni düşünürüz de bazan, bütün bu mükemmel ahenk bir rastlantıdan öte gelir insana. Aşk bizim dışımızdaki bu evrensel ahenge karışmaktır belki de. Bir ağaç dikmek evrendeki ahenge bir katkıysa nasıl, işte öyle... İyi, böyle düşününce mutlak surette, geniş anlamda aşkın içinde olan bir insan, size âşıkça, kâinatı saran aşka bir çağlayan akıtıyorsunuz demektir.

Mutlak surette aşkın yolları Galib'in "Hüsn-ü Aşk"ında bahsedilen bütün yollardır ve size o yollardan gelen, yaratıcının yolundan geliyor demektir. Bunun farkında olması da şart değildir.

Elini tuttuğunuz varlık sahiden âşksa, siz evrenle el ele tutuşuyorsunuz demektir. Bu tanımlamaya göre aşk Allah'a ulaşmaktır. Böyle inananlar için Allah'a ulaşmanın yollarından biri sevgilinin gözleri oluyor. Öyleyse O sevgili, bu kadar zulme karşı savaş veren, bu kadar haksızlığa meydan okuyan bir yüreğin sahibi olmalıdır. Çağın büyük vahşetine ve dehşetine karşı sessiz kalan bir imanlı kişinin kendi içindeki aşk sandığı, ilahi aşk sandığı duygu esintilerinin tam orta yerinde onun kendi kurtuluşunu ön plana alan bencilliği oturmaktadır. Aşk ise bencilliği sevmez. Odasındaki eşyaların ilahi çektiği inancıyla onları düzenleyen, gece gündüz zikrederek Allah'a kavuşup İnsan-ı Kâmil olmaya kalkanlar, adaleti sonsuz yaratıcının, yeryüzündeki açıklıktan ve katledilerek ölenlere dair savaşımı olmayanlara yüce makamlarından hangisinde yer vereceğini de hesaplamalıdır.

Belki bir ağaç dikmek evreni kaplayan aşka bir armağandır.

Ama *Mevlana'nın belirttiği gibi "Küçük bir çiçeği salla - yeryüzünün ve yıldızların temeli sallanır"* iken, milyonlarca insanın katledildiği, haksızlığa ve zulme uğradığı zamanda aşk sevgilinin gözlerinden ulaşılan cennet olamaz.

Ama mutlak olan şu ki ;

**Her aşk tüm aşkların oluşturduğu ırmağa akar
Her aldatışın tüm aşklara ihanet etmek olması gibi**

Sistemin kafana zorla soktuğu olmayan hayallerini yıkmalısın önce.

Değilse bu derin ve iflah etmez yalnızlığında bekleyerek acı içinde geçecek ömrün.

Bütün anlayışlarını değiştir. Arkadaş, dost, mutluluk, iyilik, adamlık, huzur, aşk, sevgi ve bunlara benzer kavramlarını yeniden tanımla. Değilse kafadaki şablonu bu dünyada bulman mümkün görünmüyor.

Bütün bunlara dair konulmuş olan kuralları biz koymadık. Birileri koyup bizi de inandırdı. Dostluk dediklerini arkadaşlık dediklerini aradık, denedik, yanıldık.

Aşkın mutluluğun mutsuzluğun tanımları ve ölçüleri verildi.

Öğretmen kız (veya erkek), öğretmen eş aradı âşık olmak için, çevresinden, en yakınlarından başlayarak onların beğeni onaylarına uygun olanı aradı. Şansı yaver olup da eğer benzerlerinden daha güzelse, bu defa öğretmen, öğretim üyesi, doktor falan hayal etti, daha da güzelse yakışıklıysa varlıklı ve kariyeri daha yukarda birini hayal etti. Kurallar yazılı değildi ama böyleydi. Zaten de aradığı ölçülere üç aşağı beş yukarı uygun olanı yakalar yakalamaz da âşık oldu. Eğer şansı yaver değil de tanımlanan ölçütlere göre çirkin sayılıyorsa, meslektaş ama yakışıklı birini aradı, bulamayınca, kendisi gibi bulamayan birini aradı. Bulunca da âşık oldu. Komşuların, akrabaların "bunu nerden buldun ya !" demeyeceği birini aradı.

Ortalıkta dolaşan milyonlarca aşkın, neden sonunda "aşk değilmiş" denilerek bitiş düdüğü acılı bir biçimde çalınır. Bu insanlar yıllarca birbirini hırpalayarak asıl beklentilerine uygun birer insan haline getirmeye, onun doğasını değiştirmeye çalışırlar boşu boşuna. Sonuçta da ortaya psikolojisi bozulmuş, kimliği kişiliği örselenmiş, mutsuz ve eskisi gibi gülemeyen insanlar çıkar. Seni değiştirecek olandan uzak dur, eğer kendin değişmek istemiyorsan.

*Daha ne duruyorsun sen böyle ölgün bir yorgunlukta geçen demlere ağlarken
Dereler menderesler yararak ırmaklara koşmakta
Bir kısrağ kulunlar ovada salkımsöğüdün altında
Sevişir eşkin bir rüzgâr çırılçıplak meyve gebesi dallarla
Daha ne duruyorsun gücenik bir yüzle kendi karanlığında ağlayan baykuşlar gibi
Bilirim kendini gerçekleştirememiş her yüz güceniktir
Ve zordur toparlamak deli suların dağlardan getirip ovaya serptiği kozalakları
Ve kurumuş yaprakları toplamak zordur
Onu rüzgâra bırakmalı bence
Çünkü imkânsızdır onu temizlemek en iyisi
Kalsın öylece zaten yeniden çiçeğe durur bu ağaçlar
bulut dağlara yar olmaz bütün zirveler ıssız
yıldız harmanı geceler kalır geride
ayrılır damla sudan -yaprak daldan
gurbet biriktirir her ömür
nere gitsek heybemizde yalnızlık
ayrılır yürek yardan
bütün aşklar kan
kavruluruz
şehirlere geçer bizden yağmurlar ve gülüşler
bir daha görmeyeceğimizi bilmeden ayırırız
soluk soluğa yanlışlarda
hep dönülmez bir yerleri ararız*

Abdil ALBAYRAK
(0505) 215 95 62

OBA
EMLAK OFİSİ
www.obaemlakofisi.com

İlyas KARACA
(0535) 448 76 82

TAPU TAKİP İŞLERİ

- ★ Emlak Alım-Satım
- ★ Emlak Kiralama
- ★ Veraset İşlemleri
- ★ Kat İrtifakı
- ★ Kat Mülkiyeti
- ★ Cins Tashihi
- ★ İfraz-Tevhid

Akarbaşı Mh. Atatürk Bulvarı (Hasan Polatkan) No: 6/A
TEL: (0222) 220 52 54 – (0554) 510 12 10 ESKİŞEHİR

KÖŞE ŞUBE :
Arifiye Mh. İnci Sk. No: 26/B
TEL : (0222) 234 90 90

MERKEZ ŞUBE :
Kuyumcular Çarşısı No: 25
TEL : (0222) 234 39 73

ŞUBE :
Kuyumcular Çarşısı No: 10
TEL : (0222) 232 24 22

*Her Nev'i Kuyumcu Çeşitleri Bulunur
Sipariş Kabul Edilir.*

ZEKİ GÜL VE OĞULLARI

Ceylan : 0535 839 11 67

Kenan : 0532 132 00 11

<http://www.gulkardeslerinsaat.com>

GÜLKARDEŞLER

**YAPI İNŞAAT KUYUMCULUK
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.**

1 + 1, 2 + 1, 3 + 1 Satılık Lüks Daireler

Bilgiye Giden Yol

Bazen çocuklar okumanın sadece zaman geçirmek için olduğunu düşünürler. Aslında öyle değildir. Okumak demek hayatı zamanında yakalamaktır. Ve zamanı doğru kullanmaktır.

**K. Hazan Keskin
Öğrenci**

Okumak çoğu kişinin düşündüğü gibi bir kitabı bitirip yeni bir kitaba geçmek için değildir. Orada anlatılmak istenen mesajı, duyguyu, düşünceyi anlamaya çalışmaktır.

Okuma küçük yaşlarda başlar. Ve ömrümüz boyunca devam eder. Eğer okumayı bilip de kitapları okumaya üşeniyorsak artık bizden hiç ümit yoktur. Eğer öğrenmek istiyorsak okumak fiili bize hep yol gösterecektir. Ve insan ömrü boyunca bu devam edecektir.

GÜZEL ANNEM

*Melek gibi doğdun
Güneşimiz oldun.
Bizleri büyüttün
Sevgiyle kuşattın*

*Bize emek verdin
Işık gibi parlattın
Gül cenneti gibi bir yere koydun
Güzel annem*

Eylül Deren –Kadriye Hazan KESKİN

FATİH EMLAK

**Gayrimenkul Hizmetleri
Osman BÖCÜK
Emekli Astsubay**

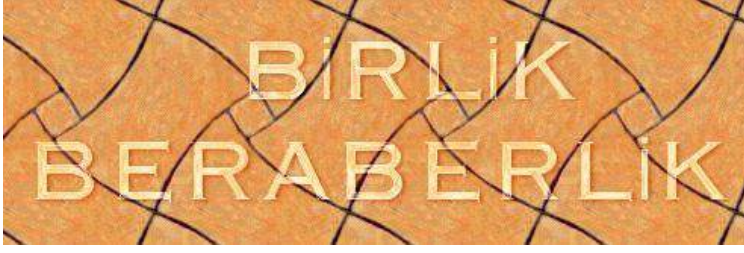

FATİH EMLAK

**EV-DAİRE-ARSA-TARLA
HER TÜRLÜ EMLAK
ALIM-SATIM KİRALAMA
VE TAPU-TAKİP İŞLERİ**

**Akarbaşı Mh. Atatürk Cd. No : 37/A ESKİŞEHİR
Tel & Fax : (0222) 231 00 13 (0542) 254 72 86**

Ceylan KESKİN
Emekli Eğitimci

Toplumlarda her yönden güçlü olmanın yolu birlik, beraberlikten geçer. Birlik ve beraberliği sağlayamayan topluluk, istediklerini elde edemediği gibi (siyasal, ekonomik, kültürel) başka toplumların destekçisi olmaya mahkumdur.

Eskişehir nüfusunun en kalabalık unsurlarından Emirdağlılar, Eskişehir'de herkesin istediği arzu ettiği siyasi başarıyı yakalayamamıştır. Bugün nereye giderseniz gidin, hangi ortamda olursanız olun, Emirdağlı bir araya geldiğinde hemen Emirdağlıların dağılık olduğu, bir araya gelemediği, kendi başarıları veya başka nedenlerle belirli yerlere gelen kişileri yermeye eleştirmeye çalıştıkları görülmekte ve toplumda derin üzüntü duymaktadır.

Emirdağlı olarak belirli noktalara gelmiş sivil toplum kuruluşlarında ve bürokraside görev almış yöneticilerimize sahip çıkmalıyız ve onlara destek olmalıyız. Gerek bürokrasiye, gerekse sivil toplum kuruluşu yöneticiliğine gelmek kolay olmuyor ama kaybetmek çok kolaydır. Her insanın yapabileceği hizmet ve faydalar sınırlıdır. Onlardan çok fazla hizmetler beklememeliyiz. Birlik ve beraberlik içerisinde olmak istiyorsak sivil toplum kuruluşları ve bürokratlarımızın etrafında bütünleşmeliyiz.

İnsanlar arasında kırgınlıklar, dargınlıklar olabilir. Kişilere olan kırgınlıklar, sivil toplum kuruluşlarına yansımamalıdır. Bizim en büyük eksiğimiz buradadır. Kişiye olan kırgınlığımızı hemen sivil toplum kuruluşuna yansıtarak, kişi üzerinden sivil toplum kuruluşunu eleştirme, kötüleme yanlışlığına düşüyoruz. Akli selim sahibi olmalıyız.

Emirdağlılar vakfının kuruluş amacından vakıf senesinde yer alan üniversite öğrencilerine karşılıksız burs vermek, kültürümüzü yaşatmak, gelecek kuşaklara aktarmak, sanatçılarımıza sahip çıkmaktır.

Vakıf bu konuda yeterli çalışmayı yapmaktadır. Yüz otuz öğrenciye burs vererek aylık 8500 TL yapmakta yılda üç sefer kültür sanat dergisi (1500 – 2000 adet) çıkararak ücretsiz dağıtımını yapmaktadır. Sanatçılarımızın yayınlamış olduğu eserlerin tanıtımına, dağıtımına hatta imkanlar ölçüsünde basımına da yardımcı olmaktadır. Vakfın kapısı kim olursa olsun hangi düşüncede olursa olsun herkese açık olduğu gibi problemi olan kişilerin problemlerinin çözümüne de yardımcı olunmaktadır.

Dergide gelen talepler doğrultusunda yeni isimlere yer vermeyi, gelen yazıların özüne dokunmamayı ilke edinmekle birlikte çok nadir olarak ta olsa yazılarda kısaltma yoluna gitmekteyiz. Bu nedenle yazı gönderen hemşerilerimizin nadiren de olsa kısaltmalar için yayın kurulunu ve vakfımızı hoşgörü, anlayışla karşılamalarını diliyoruz. İlgili duyan herkesi yazı, fotoğraf, anekdotlarını mail olarak vakfa göndermelerini bekliyoruz.

2003 yılından itibaren çeşitli kademelerinde görev aldığım Emirdağlılar vakfını kendi yuvam gibi hissederek, herkese eşit mesafede, tarafsız olmayı düstur edinerek büyük bir özveriyle çalıştım. Hiç bir kimseyi kırmamaya özen gösterdim. İstemeyerek olsa kırmış olduğum, üzdüğüm insanlar olabilir (ki olmamıştır) bunlardan özür diliyorum. Bana hakları geçen insanlar olabilir, onlardan haklarını helal etmelerini istiyorum. Benim üzerlerinde haklarım varsa onlara helal ediyorum.

Başka Emirdağlılar vakfı yok. Vakfımıza sahip çıkalım, vakfa destek olalım. Ben şahsım olarak görev alayım almayayım her zaman Emirdağlılar vakfının yanında ve hizmetinde olacağım.

Hepinize muhabbetlerimi sunuyorum.

YEMİNLER

Halil Erenoğlu
Yazar

Emirdağ'ın geçmiş hayatında en önemli mal varlığı hayvanlardı. Hayvan alışverişleri çok canlı idi. Bugün reklamsız ticaret yok. Aslında reklam abartma ve yanıltma işi. Hayvan alışverişinde ise reklam malzemesi müşteriyi inandırmak için yapılan yemindir. Bu işi yapanlara canbaz denirdi.

Aslında bu laf canbazlığı demektir. Malını satmak için dil dökcek. Pazarlık "Hayır gör" demekle başlar, "Valla şart olsun"la devam ederdi. Vallaha demek Allah'ı şahit göstermek. Allah'ın insan gibi ben şahit değilim demiyeceği için bol bol vallahi denir. "Şart olsun" ise bedava karı boşamaktır. Çünkü bugün boşamak için mahkeme var. Böyle zararsız yalanlarla pazarlık devam ederdi.

Ama bazı suçlar vardır ki, bunları örtbas etmek için "Vallahi, Şart olsun" yetmez. Suça göre yeminin dozu artar.

- Duvar çalıyım (Kör olayım)
- Küküm olup dizin dizin sürüneyim.
- Gençliğimin hayrını görmeyeyim.

Bu yeminlerde inandırıcı olmaz ise hazırda ne varsa dökülür.

- Anam bacım garım olsun....

Bu da yetmeyince, en uçlarda haddi aşmış yeminler gelir. Artık ipin ucu kaçmıştır.

- Kâbe yolunda Anam'la nem ben ne ediyim.
- Allahımı inkar ediyim

Zaten bu yemin bile bir dil suçudur ki asıl suç örtbas etmez. Aslında suçu olmayan hiç yemin etmez.

En kolay yemin edenler yalancı şahitlerdir. Onların namusları nadaştır.

Vücudunu satarak geçinen bir kadın mahkemeye şahit olarak gelmiş. Hakim usulen yemin teklif etmiş. Kadın da ses yok. Hakim tekrarlamış.

- Hanım yemin et.

Cevap:

- Hakim Bey çarpılırım. Bende namus ne gezer.

Aslında çok namusluca cevap.

Hakim hırsıza sormuş. "Neden çaldın?"

-"Vallahi insan yoktu hakim bey" demiş.

Bu söz üzerine Hakim'in cevabı:

- Peki sen de mi yoktun?

Görülüyor ki hırsız kendini adamdan saymıyor.

ESKİ DEFTER KARIŞTIRMAK

Çocukluğumda ebemden ve anamdan duyduğum tekerleme olmuş deyişleri yeniden dile getirip yaşayan kültür içinde yer almasını istedim. Çünkü bu dil yadigârları sadece bizim eve mahsus değildir.

Mesela kocasını okur yazar ve bilmiş bir kadına kaptıran cahil bir ev kadını derdini şu iki dizeye dökmüş..

**Oğlum nerden geldin Trabozandan
Ciğerim yangındır yazı yazandan.**

Bu gün kalıtım ve gen mühendisliği çok güncel ve önemli bir bilim dalı..Sık sık DNA denildiğini duyarız.Soyaçekim...

**Akıl olmayınca neylesin sakal
Sayışın dağlara ağdırır çakal
Gatıran eritsem olur mu şeker
Cinsini nemben ne ettiğim cinsine şeker.**

Dedelerimiz, bu konuyu çok kısa ve yalın bir cümle ile halletmişler..

"Çama çıkan geçinin çama çıkan oğlağı olur"

Bizde ağzı hiç kapanmayan laf daşıyan kişiye alağaz(ala ağaz) derler.Birde bakışları hiç inandırıcı olmayan gözlerini yarım açıp ifadesini gizleyenler vardır ki bunları da dedelerimiz alağöz (ala göz) demişler..

**Ben bilirim alağözün huyunu
Omar emmim boşa kesti goyunu...**

Yani omar emmi güvenmiş iş yapacağını sandığı alağözün birine kuzu kesmiş.Yani aldandığı.

Osmanlı devrinde padişah divanına bir şikayet geldiği zaman teftiş adı altında bir heyet giderdi. Halli mümkün olmazsa bir başbuğ yani serdar emri altında askeri güç sevk edilirdi. Bu bey ya da vezir emrindeki yeniçeriler fırsat bu fırsat deyip hadiseyi, hiç ilgisi olmayan varlıklı kişilere de bulaştırıp onları soylarlardı.

Dolaşır dolaşır serdar dolaşır Bu dayvenin ucu bize bulaşır...

Bir kişiye bilincinde ve ayırında olmadığı bir işe koşmalar ağzına yüzüne bulaştırır, farkında bile olmaz. İşte atalarımız bu hallere bir tekerleme uydurmuşlar.

Köpek takkeyi niğnesin tingilderken düşürür.

Birde öyle deyimler vardır ki içinde Emirdağ'dan çok uzakta bir nehir bir şehir bir ülke veya bir kilise geçebilir.

Tuna'nın seli

Demek ki sefere gidenler Tuna boylarını görmüş bir büyük bolluk veya çok şaşalı bir düğünü açıklamak için Tuna'nın seli demişlerdir.

Kefeye Gadı mı Oldun?

Eski zamanda ikide bir şeri hukuk bilgisini abartarak ortaya döken medrese mollasına sanki kendini Kefe gadısı sanıyor anlamında bir deyim. Çünkü Kırım da bir kefe kadılığı gerçekten çok üst düzey bir hukuk mevkiydi.

Abısonyada(Ayasofya) maziniik (müezzenlik) eder.

Doğru dürüst ezan okumayı beceremediği halde müezzinlikte üstüme yoktur diyenlere yakıştırılan bir deyim olsa gerek.

Cezayir Yemeği

Cezayir nere. Emirdağ nere. Bir düğünde çok zengin ve çeşitli yemek sofrasına yapılan övgü. Cezayir Türk Arap berberi İspanyol İtalyan zenci hatta Fransız mutfaklarının harman olduğu bir ülke. Yani tam isabet.

Urumun Gışı

Atalarımız (Musacalı) geçmişte Suriye'de iken Anadolu'ya Urum denirdi. Kışın Suriye'de yazın Üsküdar dahil Anadolu'da Ilgaz, Çankırı, Sandıklı, Yozgat, Sivas dolaylarında sürü gezdirirken soğğunun şiddeti ile böyle söylemiş olsalar gerek. Üstelik en soğuk yer olan Sivas'ın adı da Osmanlı'da Rum (Urum) beylerbeyliğidir.

ÇİĞİLLİ'DE ÇAKIR EMMİ VARIDI

*Musuldan kalkıp da göç ile gelen,
Çavuşlu'da Çakır Emmi varıdı.
Küçüğün büyüğün halini bilen,
Hatır gırmaz Çakır Emmi varıdı.*

*Derenin yanında bahçelik yerdi,
Fidanlar büyüün su verin derdi.
Elmayı armudu sebil ederdi,
Çayüstünde Çakır Emmi varıdı.*

*Satı aba aleyçikten bakardı,
Sütü sağıp makineden çekerdi.
Kaymağı deriye hergün dökerdi,
Çiğilli'de Çakır Emmi varıdı.*

*Hoş kokulu meyvaları aşılı,
Suları bol yeşilliktir evşili.
Ekin biçen makinede goşulu,
Çifte atlı Çakır Emmi varıdı.*

*Arada bi cigaramı yakardım,
Kestirmeden dam ardından çıkardım.
Dayazama her gidişte bakardım,
Minderinde Çakır Emmi varıdı.*

*Odalar varıdı iz'ân yuvası,
Hani nerde Suvermez'in ovası.
Noşamıydı o evlerin boyası,
Gılçık Dayı, Çakır Emmi varıdı.*

*Nerde kaldı sürülerim yozlarım,
Bahar değil gelip geçen yazlarım.
Bir su gibi akan diünü özlerim,
Derviş beyle Çakır Emmi varıdı.*

*Hepsi göçüp gitti bâki yurduna,
Hatıralar dile gelir ardına.
Kardelen'in geçmiş ile derdi ne,
Yâd edip de anlayanlar varıdı.*

*Geçmişini yâd edip de al haber,
Vefâyı bil kalma sakın bi-haber.*

Süleyman KARANFİL

BİZİM ELLER

(Şükri Türkmen'e karşılama)
 Bizim kim olduğumuzu yazmışsın.
 Gönlümüzden geçenleri sezmişsin.
 Sıra sıra mısraları dizmişsin.
 Azziye - Emirdağ elimiz bizim.
 Ölüde düğünde birlik oluruz.
 Büyüklelerin duasını alırız.
 Unutmayız, kadir kıymet biliriz.
 Hayırla anılır ölümüz bizim.
 Çalışır namerde muhtaç olmayız.
 Hile nedir? horda nedir? bilmeyiz.
 Üstüne kor hiç altına satmayız.
 Dirlik düzenliktir halimiz bizim.
 Elinden tutarız dara düşenin.
 Dağlar aşıp, düz yollarda şaşanını.
 Çabalayıp rızık peşinde koşanın.
 Yardıma uzanır elimiz bizim.
 Bahar gelir yaylara çıkılır.
 Yoğurtlar çalınır, kaymak dökülür.
 İp iyılır, namazlağa dokunur.
 Yellibel'den aşar yolumuz bizim.

Türkiye'mi büyük, Emirdağ'a mı?
 Yörük mü, Türkmen mi, Karabağa mı?
 Kalanlar azı mı yoksa çoğu mu?
 Tüter ocağımız, külümüz bizim.
 Lafımızı çekmek, sözümüz toktur.
 Hiç eyvallah etmek, gözüümüz toktur.
 Kimseye kılınmak, özüümüz toktur.
 Asla kıpırdamaz kılımız bizim.

ACI, ÖFKE VE SABIR

(Gönül Erbabına)
 Gönül halin arz eylesin.
 Meramını bir bir desin.
 İçindeki sancısını,
 Tay tay dışarıya versin.
 Gönül ferman dinlemesin.
 Yanardağ gibi kükresin.
 İçindeki yangısını,
 Savurup yellere versin.

Gönül sussun ve dinlesin.
 Kendi kendine söylesin.
 İçindeki sevgisini,
 Notalasın belirlesin.
 Gönül artık sabreylesin.
 Derdi koynunda gizlesin.
 İçindeki sızısını,
 Dilim dilim dilimlesin.
 Aşık saza düzen versin.
 Derdini tellere desin.
 İçindeki acısını,
 Yüreğinde düğümlensin.
 Bam teli sükut eylesin.
 Acılara gülümsesin.
 İçindeki ezgisini,
 Tel sussun, yürek söylesin.
 Başına gelecek kesin,
 Alın yazısı herkesin,
 Kaderinin cilvesini,
 Dil sussun, gönül söylesin.

EMİR MOLA**EMİRDAĞ İLÇESİ KALKINDIRMA VE DAYANIŞMA
DERNEĞİ BASIN AÇIKLAMASI**

Bizler yılbaşından bu yana sizlerinde bildiğiniz gibi Emirdağ için bir çalışmanın içindeyiz, Emirdağ için ne yapabiliriz diye.

Bildiğiniz gibi en büyük sorunumuz 60 yıldır yurt içine ve yurt dışına göç veriyoruz. İlçemiz ekonomik, sosyal ve kültürel alanda ileri gideceği yerde hep geri gidiyor. Hepimizin Aklında şu soru var, Neden? Hep konuşuruz kahve köşelerinde, eş dost toplantılarında Emirdağ'ın sahibi yok diye.

Bu işler konuşmakla olmaz. Taşın altına elimizi koymamız gerekir. Bizler taşın altına elimizi koyduk. Gerekli mücadeleyi yapabilmek, geleceğe umutla bakabilmek, Emirdağ'ı kaderine terk etmemek için Emirdağ Kalkındırma ve Dayanışma Derneği'ni kurduk. Bu mücadele bizlerin tek başımıza yürütebileceğimiz bir mücadele değildir. Tüm Emirdağlılardan maddi ve manevi destek bekliyoruz.

Öncelikle Yönetim Kurulumuzu tanıyalım:

Abdullah HALAÇ (Başkan) – Oktay ÇILDIR (Başkan Yardımcısı) – Mehdi SARITAŞ (Muhasip) – Fatih KOCA (Sekreter) – Metin AKIN (Basın Sözcüsü) – Emine OKUTAN (Hukuk İşleri Sorumlusu) – Ahmet YİĞİTER (Hesap İşleri Sorumlusu) – Gökhan YÜCE (Yazı İşleri Sorumlusu)

Derneğimiz 21 OCAK 2013 tarihinde resmen göreve başlamıştır.

Emirdağ İlçesi'nin gelişimini ve kalkındırılmasını sağlamak üzere çalışmalar yapmak, bu konuda çalışmalar yapan kişi, kurum, kuruluş ve sivil toplum örgütlerine destek vermek, onlarla ortak projeler hazırlamak. Bu projeler, uygulamak. Eğitim – öğretim, sağlık, sosyal, sanatsal, sportif ve kültürel alanlarda çalışmalar yapmak. Yardım ve dayanışma faaliyetlerinde bulunmak ve ilçenin kalkınmasına yönelik organizasyonlar düzenlemek amacıyla kurulmuştur.

Yurt içinde ve yurt dışında birtakım vakıf ve derneklerimiz Emirdağ'ımız için bazı faaliyetler yapmaktadır. Derneğimiz bu kuruluşlarımızın faaliyetlerini desteklemek, onlarla gerekli iletişimi kurup bütün çalışmalarına destek verecektir. Yönetim kurulumuz "Her şey Emirdağ için; başka bir Emirdağ yoktur." sloganı ile yola çıkmıştır. Ben Emirdağlıyım diyen bütün hemşerilerimizi üye olmaya davet ediyoruz. Sevgi ve saygılarımla.

Yönetim Kurulu adına Dernek Başkanı Abdullah HALAÇ**Abdullah HALAÇ**

ÇOBAN KÜLTÜRÜNDE EMİRDAĞ'DA ÇAN AKORTLAMA

Halil Rifat Aydemir
Eğitimci-Ozan-Araştırmacı

Göçer Türkmenlerde hayvancılık en önemli geçim kaynağıdır. Hayvanlar doğanın saygın varlıklarıdır. Türkmenler at, koyun, keçi ve deve ile birlikte yaşar ve onların beslenme ve barınmasına büyük özen gösterirler. Emirdağ'a yerleşen Türkmen Yörükleri oymakları geç yerleşen oymaklardır. Bu Türkmenler kendi göçer kültürlerini uzun süre devam ettirmişlerdir. İletişim araçlarının artması ve göç (Avrupa ve yurtiçine) nedeniyle hızlı bir şekilde kültür erozyonuna uğramışlar ve doğal olarak zamana ayak uydurmuşlardır. Yapılması gereken bu kültürün kaybolmaması için kayıt altına alınmasıdır.

Biz burada Yörük-Türkmen kültürünün sadece davar (koyun – keçi) sürülerine takılan çan ve zilleri inceleyelim:

Çan hayvanların hareketlerinin kontrol edilmesini, hayvanların sahibinin bilinmesini sağlar. Emirdağ'da çan satanlar çanları sergiler, alıcı sürü sahipleri de çanların seslerini dinleyerek kendi çanlarına uyanları alırlar. Çanları o kadar hassas incelerler ki hayvancılıktan anlamayan insanlar merakla ne yapıyor bunlar diye bakarlar. Çanların uyumlu seçilmesi için kulaklarına yaklaştırıp sesleri dinlerler. Buna çan akortlama denir. Her sürü karanlıkta bile geçerken kimin sürüsü olduğu çan akordu ve çan seslerinden tanınır. Çan sesi Türkmenlere zevk verecek şekilde akortlu olur. Akordu bozuk olan sürü çanları fazla zevk vermez Türkmenlerde çanlar büyükten küçüğe sıralı takılır. Keçi ve koyuna takılan çanlar bellidir. Keçi çanı koyuna, koyun çanı keçiye takılmaz.

Şimdi bu çanları sırası ile tanıtalım.

A-Koyuna takılan çanlar:

- 1-Çene
- 2-Kaba yedek
- 3-Buçuklu
- 4-İnce buçuklu
- 5-İnce yedek

B-Keçiye takılan çanlar.

- 1-Kaba(erkeçlere takılır,15 günde değiştirilir.)
- 2-Kaba altı
- 3-Kekeç
- 4-Armudiye
- 5-Cura
- 6-Zil

C-Kuzuya takılan çanlar

- 1-Tıkırdak
- 2-Gılgili

Kaba ve Kaba altı erkeçlere takılır. On beş günde değiştirilir. Bunun sebebi çanlar çok büyük olduğu için hayvan yerdeki küçük otlara ulaşmaz. Bu nedenle yüksek otlarla karnını doyurmaya çalışır. Eğer uzun süreli takılırsa hayvan iyi beslenemediği için zayıf düşer.

Artık günümüzde çan satanlar azalmış, akort (çan uyumu) önemini kaybetmiştir. Bunun nedeni de günümüzde koyun ve keçi sadece ticari mal olarak görülmesidir.

Koyun Çanları

Keçi Çanları

GELİŞİM VE GİRİŞİMDE EMİRDAĞLILAR

İbrahim Özer
Emekli Öğretmen

Kısa bir süre önce Emirdağ'ımızda yeni ve büyük bir hareketin öncülüğünün yasal temelleri atıldı. Yeni, yepyeni bir dernek kuruldu. Yeni derneğin başına Emirdağlıların en güvenip değer verdiği insanlardan, tuzu kuru dostlardan, vurgunda ve yağmada isimleri hiç geçmemiş iş adamlarımızdan ve Emirdağ'ımızda kalıcı ve ebedi hizmet yapmaya açık, düşüncesi olanlardan adeta seçmece bir ekip getirildi. Bu ekibin seçiminde herkes elini vicdanına koyarak adam gibi adam seçmeye çok özendi.

Emirdağ için, gelişim ve girişimi sonsuza kadar ve biteviye ön planda tutacak, Emirdağ Sever insanlardan oluşmasına özen gösterildi. Şimdiye değin bu amaçta hiçbir teşekkül oluşturulmamıştı.

Bu dernek faaliyete hemen başladı bile. Artık bundan sonra herkes Emirdağ'da gelişim ve girişim için söz ve pay sahibi olacaktır. Bilip tanımadığımız resmi ve gayri resmi kaynaklara bir şey vermeyeceğiz. Neyimiz var neyimiz yoksa, gelişim ve girişim için Emirdağ'da kurulan bu dernek vasıtasıyla kendi yağımızı kendi tuluğumuza akıtacağız. Çünkü el birliğiyle ve Emirdağ'ımız için olacak. Herkes başkalarına vermek istediği herhangi bir meblağı kendi kaynağımıza yönlendirecektir. Çünkü yeni kurulan bu derneğin adı üstündedir. "EMİRDAĞ KALKINDIRMA ve DAYANIŞMA DERNEĞİ", Artık bundan sonra herkes kime ne verecekse bu derneğe, yani her kuruşu hiç zayi olmadan Emirdağ'ımıza harcanacaktır.

Derneğin kurucuları birce birce tanıdığımız ve ömürlerinde hiç şaibeli işlerde adı geçmemiş muhterem kişilerdir ve bunların bırakacağı müspet izleri arkasından gelenler aynen takip edeceklerdir.

Şimdi böylesine iyi niyetlerle ve can alıcı maksatlarla kurulan dernekte görev alanları tanıtmak isterim. Şöyle ki:

- 1 – **Başkan : Abdullah HALAÇ** : Afyonkarahisar vergilendirmesinde 6. sırada işadamı. Emekli Öğretmen.
- 2 – **Bşk. Yrd. : Oktay ÇILDIR**. Gencecik, çok sade güvenilir ve hiç bir şaibede adı geçmeyen işadamı.

- 3 – **Üye : Abdil DEMİRAL** : Saygın, tecrübeli altın esnafı
- 4 – **Üye : Ahmet YİĞİTER** : Kanı, canı ve teri ile çalışarak bu günlere yetişmiş işadamı.
- 5 – **Üye : Fatih KOCA** : Sevilip sayılan, alçak gönüllülüğüyle temayüz etmiş işadamı.
- 6 – **Üye : Gökhan YÜCE** : Pırıl pırıl, evliya gibi bir memur.
- 7 – **Üye : Aslan SAYIN** : Fikir adamı ve tecrübe sahibi zattır.
- 8 – **Üye : Metin AKIN** : Sevgide ve insana verilen değerde üstüne olmayan Emekli Öğretmen
- 9 – **Üye : Avukat Dilek ÖZÇELİK** : Bunca iş erbabının sevgili hukukçusu.

Sevgili dostlarım, canım okuyucularım!

Çok önemli bir görevde hizmet almayı kabul edilen bu canlar hakkında kullandığım iltifat içeren sözcükler halk sözcükleridir. Hepsini de giyaplarında tanıyorum. Bahsini ettiğim mültefit sözcükler tamamen halka ait ifadelerdir. Bendeniz de halkın dilindeki ifadelerle bağlı kalmayı yeğledim. Bu sözcükler doğrusu beni çok etkiledi. Böylesine halk dili ile unvan sahibi olan bu kardeşlerimi yüreğim dolusu sevgilerle ve engin saygılarla kutluyorum. Bu zatların hiç birisiyle yakın temasım olmamıştır. Karşılıklı menfaate ilişkin bir süreci yaşamamışızdır. Yazdığım ifadeler Emirdağ halkımızın kendilerine verdiği değer yargılarıdır. Ama şu andan itibaren hepsi de göz bebeğim kadar sevdiğim insanlar olmaktadır. Tekrar kutluyorum. Bir gerçeği hatırlatmalıyım : Başkan ve üye Metin Akın çok yakından tanımakla şeref duyduğum meslektaşlarımdır. Abdullah Halaç Bey'le uzunca bir süre aynı çatı altında öğretmenlik görevimizi yürüttük. Hocama ve üstün kişiliğindeki müstesna özelliklerini hayranlıkla ve sevgilerimle yad etmekten her zaman onur duyarım. Metin Bey'deki güzel meziyetleri sanki Emirdağ'ımızda bilmeyen mi var?

Bütün bunları şunun için yazıyorum.

Hani “Yalaka” falan diyorlar ya...

Lütfen bendenizi böylesi deyimlerden ayrı tutar mısınız?

Sevgili okuyucularım,

Şimdi size bu derneğin ayaklarının tozu ile Emirdağ için elde ettikleri değerlere şöyle bir bakalım. **Fehmi DENİZLİ** adında ve İstanbul’da işadamları olan **Emirdağ sevdalısı** beyefendi ile temas kurmuşlar. Emirdağ adını söylerken bile uygulanan Emirdağlı hemşerimiz, yüksekokul öğrencilerimizin ezbercilikten ayrılıp bir mevzuyu yaparak ve yaşayarak öğrenmelerini temin için **umulmadık ve tevatür miktarda** bir meblağın sözünü vermiştir. Yüksekokul öğrencilerimizin bir laboratuvara kavuşması kesinleşmiş durumdadır. Öğrencilerin uygulama sahası olarak kullanılacak olan bu yapım, çok büyük ödemeyi gerektirir.

Fehmi Bey “**Varsın olsun. Bu hususta belirleyici bir sınırimız yoktur. Yeter ki Emirdağ’ a kalıcı ve ebedi bir eser olsun**” demiştir.

Ayrıca yine İstanbul’da bulunan Emirdağ sevdalısı **Prof. Dr. Nijad BİLGE** mükemmel bir okulun armağanı için düğmeye basarak son kurşuna kadar ödemesi kendinden olacak bir okul yaptıracaktır. **Sezerlerden** buna mümasil vaatler alınmak üzeredir. Dernek başkanı bu gibi işleri takip için hemen İzmir’deki zengin Emirdağlılara bilgi sunmak için gidip dönmüştür. Buralardan edinilen müjde mahiyetindeki bilgiler ileride peyder pey sizlere duyurulacaktır.

Şunu mutlak belirtmeliyim : Hiçbir dernek görevlisine yolluk, harcırah, yemek, yatak, vs. gibi ödemeler kesinlikle yapılmayacaktır. Biz Emirdağlıları biliyoruz: Onlar temiz maksatlar için

ellere vermeyi severler **Emirdağlılara “Haydi gel deyince koşup gelirler, haydi ver deyince koşup verirler”** Bu sloganla biz Emirdağ’a neler kazandıracamız inşallah neler..” diyorlar. Hayali bile bize güç kaynağı oluyor diyorlar.

Bütün bunlar ezbere söylenmiş sözler değildir. Lise binamızı, eski hastanemizi, Verem Dispanserini, Yeni Hastanedeki Diyaliz Merkezini ve bir lira sembolik fiyatla Ordumuza verdiğimiz Askeri binayı halk yaptı. Halkımız yaptı.

Dönüp bakarsak arkamıza, babalarımızın emeklerini görürüz.

Emirdağ halkı inanıp güvendiği önderlere itiraz etmez. İnşallah bu önemli görevi sadece Fehmi DENİZLİ ve Prof. Dr. Nijad BİLGE beyefendilerin verdikleri ile sınırlı kalmayacaklarını söyleyen dernek yöneticileri işi sıkı tutmaya ve bu görevi en üstün bir anlayışla kendilerinden sonra geleceklere devredeceklerine **sanki yeminliler gibi** sadık durumdadır. Allah kolaylıklar versin.

Dokuz kişilik ekip kalifiye ve iş erbabı şahıslardan oluşmuşlardır. Kendilerinden askeri birliğimizin terk edip gittiği o kocaman sahayı, göz kamaştırarak hale getirmelerini bekliyoruz.

Elbette zaman içinde ilçemizdeki diğer yetkililerle de sıkı ve samimi temas kurarak devletimizden de **ödenekler** kopartmaya askerlerimizin boşalttıkları yerleri birer birer **kültür yuvası** haline getirmeye çalışacaklardır. Bu hususta azimli ve kararlı görünen sevgili dernek görevlilerini gücümün yettiğince kucaklayıp başarılar dilerim.

Şu halde Emirdağ’da görülen en son **gelişim ve girişim** çalışmalarını sunmaya çalıştım.

Hayırlı Uğurlu Olsun...

*Kara kağnılarda sürünür dayak
Godaş’ın kapağa basmayım ayak
Altay durur yar gittiği kocada
Aman arkadaşlar gününü sayak*

*Ben damda yatıyom günahım yoktur
Yar verem oluyom bakımyo doktor
Kol kol olmuş hep güzeller geçiyor
Göz vurdum içinde Seleşim yoktur*

*Sarıdır yarimin saçları sarı
Adam böylemeder sevdiği yarı
Doksan yaşında olsan bir karı
İki dişin kalsa alırım seni*

*İşte ben gidiyom kal Emirdağ
Ateşler düşsünde yan Emirdağ
Ardı kırk belikli güzel kızları
Üç sene sinene sar Emirdağ*

EMİRDAĞ'IN İSKANI

Utvı Yürük
Araştırmacı - Yazar

Hitit imparatorluğunun yıkılması ile birlikte başlayan karanlık dönem 8. yüzyıldan itibaren aydınlanmaya başlamıştır.

Bölgemizde Frigler'in görülmeye başladığı dönemlerde Emirdağ Daydalı Köyü'nde bulun-

Daydalı Geç Hitit
Kabartması

muş, üzerinde üç yüzünde kabartma olarak yapılmış aslan başlı, kanatlı insan tasvirli karışık yaratık olan gri fon bulunan bazalt bir sunak, Geç Hitit döneminin bir örneği olarak Afyonkarahisar Arkeoloji müzesinde bulunmaktadır.

İslam Arap ordularının İstanbul'u almak amacıyla yaptığı sefer ve akınların yol güzergahında bulunan devrin en büyük şehirlerinden ve askeri öneme haiz Ammuri'ye (Amorium – Hisarköy).

Tarihte yerleşim alanı olarak M.Ö 1437 yılına kadar uzanan Emirdağ ve çevre toprakları Hititler, Lidyalılar, Persler, Helenler, Romalılar ve Bizanslıları konuk edip büyük uygarlıkların kurulmasına misafirlik yapmıştır. İslam Arap ordularının İstanbul'u almak amacıyla yaptığı sefer ve akınların yol güzergahında bulunan devrin en büyük şehirlerinden ve askeri öneme haiz Ammuri'ye (Amorium – Hisarköy) İlk defa Abbasiler devrinde Harun Reşit'in ikinci oğlu Mu'tasım tarafından 838 yılında zapt edilmiştir.

Bu dönemlerde Pissia (Piribeyli), Abbossum (Gömü), Peprozete (Güveççi), Appoleno (Tez), Manahoza (Gözeli), Petara (Bağlıca), Abrostola (Pörnek), Neocome (Arslanlı), Tyscon (Davulga veya Daydalı) gibi köylerin var olduğunu, civarlarındaki harabe, kalıntı ve yabancı gezginlerin seyahatnamelerinde görüyoruz.

Daha sonraları da Selçuklu Sultanı' da Alparslan'ın beylerinden Emir Afşin Anadolu'nun fetih amacıyla Ahmet Şah ile birlikte düzenlediği seferle Amorium'a ulaşıp aldığını 1068 yılında Sultan Alparslan'a bildirdi. Emirdağ ve çevresinin Türkleşmedeki ikinci ve en önemli basamağı 1116 yılında Bizanslılarla yapılan Bolybotum (Bolvadin) Savaşında alınan yerlere Türkmenlerin yerleşmesiyle başlamıştır. Yöreye ilk yerleşen Oğuzların Bozoklar kolundan Bayat Boyuna mensup kabilelerdir. (Yine bu savaş ile Selçuklu Sultan Ordusu Bolvadin'in güneyindeki çekildiği dağlara Sultandığı, Emir Mengüçük'ün çekildiği dağlara Emirdağları isimleri verilmiştir.)

En büyük yerleşim hareketini 1522 yılında Osmanlı İmparatorluğuna katılan Dulkadiroğulları Beyliği bünyesinde olan Yeni il (Sivas) ve Halep Türkmenlerin konar göçer olarak Anadolu'ya yayılmasıyla birlikte başlamıştır.

Davulga ile Bademli kasabaları arasındaki Harmanören'de bulunup Afyonkarahisar müzesinde sergilenen Türkmen mezar taşları, bu devrin belgesidir. O mezar taşları üzerinde Türkmen aşiretlerinin haçlılarla mücadelesi anlatılır. Ayrıca aynı mezar taşlarında Türkmenlerin günlük yaşayışları anlatılmıştır.

1530 Tarihli harita

438 NUMARALI MUHASEBE-İ VİLÂYET-İ ANADOLU DEFTERİ (937-1530)

Barçınlı (Bayat) Kazasına bağlı Köyler, Ağılcık, Ağızvıran, Akvıran, Arslanlı, Avdan, Bağluca, Çaykışla, Çiftlik, Daydalı, Ekizce, Gömü, Horan, İncik, Karaağaç, Karacavıran, Payanlı (Bademli), Pınarbaşı, Samanlı, Suvermez, Tabulgi, Tezi, Yarımca, Yüreğir.

Bu bölgeye ilk iskân olan Türkmen aşireti, Morcalı Türkmenleridir. Ağılcık- Dağılgan – Pörnek (Yenikapı) – Ekizce – Güneysaray – Tez – Adayazı - Elhan - Gömü - Hamzahacılı – Karacalar - Sığracık - Soğukkuyu - Suvermez - Tabaklar - Türkmenakören - Yarımca – Horan (Yavuz) - Çiftlik- Eskicırgın (Kuruca Köyü) halkı bu aşirettendir. Daha sonra Karabağ Türkmenleri gelmiştir. Bademli - Davulga - Yeniköy - Avdan - A.Aliçomak - Daydalı - Eşrefli - Gelincik - İncik – Karakuyu Köy halkları bu Türkmen boyundandır. İlçe merkezinin ilk sahibi Cırgın Türkmenleri, bu aşirete bağlıdır.

Karabağlı Aşireti, 1691 - 1696 yıllarındaki iskân kanunu ile gelmişlerdir. Kayıtlarda Karabağlı, Karabaği olarak geçen Karabağ oymağı, Boz-ulus'a bağlı olup önce Orta Anadolu'ya, sonra Barçınlı Kazası Sivri Karkın Köyü'ne yerleştirilmişlerdir. Ancak buranın su ve otlığının yetersiz olması nedeniyle Sivrihisar yöresinde Candan Köprüsü, Ali Tan, Zabdalı, Ömer Hacı ve Master Köylerine gönderilmişlerdir. Burada da eşkiya zulmüne uğradıkları hususunda şikayette bulunmaları üzerine Tavulga (Davulga), Alikan (Alikel) ve Göl-i Karabaği (Bolvadin-Büyük Karabağ Kasabası) köylerine iskan edilmişlerdir. Davulga, Bademli v.b. köy ve kasabalardaki aşiret, 28 köy kurmuştur.

Yeni il (Sivas) ve Halep Türkmenlerinden Alcı, Kılıçlı, Boynu yoğunlu ve Demirçili Türkmen aşiretleri, ve Türkmen aşiretleri dışında Karakeçili, Sarıkeçili, Horzumlu, Alkaevli, Yöreğirli, Karatekeli, Atçekenli Yörükleri muhtelif köylere yerleşmiştir.

Emirdağ merkezi Musahocalı aşiretindedir. Hicrî 1146 (m. 1734) tarihinde Musul vilâyetinin Rakka sancağından Anadolu'ya gönderilen bu aşiret Musul'dan geldiği için, bir kısım aşiret iskân kayıtlarında Muslucalı ismi ile gelmiştir. Yedi kabile halinde gelen bu Türkmen aşireti büyük Bozulus aşiretine bağlıdır. Çilli, İncili, Gacerli, merkeze; Öşili, Caberli, Tamburacı, Hacı Fakılı da köylere yerleşmiştir.

Aşiret kışın Emirdağ yaylalarında yazın Çankırı'da yaylamak kaydı ile buraya gelmiştir. 1752 tarihli 701 numaralı aşiret iskân defterinde bu aşiretin konar göçerlikten men edilip, yerleşmesi ferman buyurulmuştur.

İlk iskân olarak Kemer kaya (Çuğu), Avdan mevkii, Eski Gömü Köyü, Yozgat ören düşünülmüş ise de Cırgın Köyü'ne yerleşilmiştir. Karaağaç köyü yakınlarındadır. Daha sonra bu aşiretlerden bir kısmı arazinin su basar olması ve bölgenin düşmanlara karşı savunmasız olması nedeniyle, bu bölgeden Adaçal'ın eteğindeki şimdiki yerleşim yerine taşınmış ve ismi de Muslucalı olmuştur.

Hicri 1260 (m. 1844) tarihli Afyonkarahisar şerhi mahkeme kaydında Cırgın Karyası (köyü), İncili Mahallesi ismi geçer. Aşiretin diğer kabilelerinde tamburacı cemaati, Suvermez Köyüne, Öşili Cemaati, Türkmenakören ve Yarımca Köyüne, Hacıfakılı Cemaati Hamzahacılı Köyüne, Caferli Cemaati de muhtelif köylere yerleşmiştir.

Daha sonra Boynu yoğunlu (Türkmen) aşireti gelerek Alibeyce, Beyköy, Gökçeyaka, Kılıçlı Kavlaklı, Burunarkaç, Manahoz (Gözeli), Kırkpınar, Bağlıca, köylerine iskan olmuşlardır.

Bunun yanı sıra Emirdağ ve civarında Karakeçili, Kara tekeli, Horzumlu Yörükleri de Balcam, Başkonak, Çatallı, Dereköy, Emir, Soğukkuyu, Tez, Demircili, Türkmen, Çaykışla, Güveççi Köylerinde iskan olmuştur.

1851 yılına kadarki kayıtlarda Han-barçın Kazasına bağlı, Cırgın Karyası, Musluca Nahiyesi olarak anılan merkez, 1864 yılında Sultan Abdülaziz'in çıkarttığı vilayet kanunu ile eyalet sistemine son verilmiştir. 1867 yılında Hüdavendigâr vilayeti kurulunca ilçe olmuş ve Sultan Abdülaziz'e ithafen Aziziye adını almıştır. Hanbarçın kazası da kaldırılarak, Aziziye Kazasına bağlı Nahiye olarak düzenlenmiştir.

1302 (M:1885) TARİHLİ HÜDÂVENDİGÂR VİLÂYETİ SÂLNÂMESİNDE KARAHİSÂR-İ SÂHİB SANCAĞI'NIN TRANSKRİPSİYONU AZİZİYE KAZASI

Garben Karahisâr, Cenuben Bolvadin, Şarben Ankara'nın Günyüzü Nâhiyesi, Şimalen Eskişehir ile muhat olub Hanbarçın Nâhiyesi mülhâkâtındandır. Zükûr ve inâs 16575 nüfus-ı Müslim ve 61 Gayr-i Müslim, 109090 hububât mezz'ası, 150 bağ, 172000 dönüm mer'a, 45 karye, 2008

hâne, 150 dükkân, 2 han, 1 hamam, 1 camii, 2 mektebi hâvîdir.

Mahsûlât-ı hububât-ı mütenevvi ile afyon ve palamutdur. Buğdayı Anadolu'nun en birinci Mahsûlâtından olup ayrı dâneleri sarı ve ufak dâneli Beyaz ve Topuz nâmlarıyla iki nev'i olarak develerle Bursa'ya nakli iderler. Pek makbuldür.

Ticâretleri hinta, yapağı, tiftik ve ağnâm ve afyondan i'bâretidir. Mahrecleri Bolvadin'de gösterildi.

Kasabanın arâzîsi mürtefi ve derûnunda sath-ı arzdan hemen iki arşun yakınında bir hayli kuyular olarak bunlardan mâ'ada akarsuyu yok ise de iş bu kuyuların suları gayet hafif ve hazmedir (Hazmı kolaylaştırıcı) Kasabadan garb-ı cenubiye doğru Bolvadin yolu vasıtında Kapalı Çeşme nâmiyle üç oluklu akar bir çeşme var ise de suyu kabadır. İş bu yol üzerinde ve kasaba (s.479) etrâfında bulunan ufak dağlar kırac ve kayalık olup yalnız cihet-i cenubisinde ve 3 saat mesâfede medfun olan Emir Baba'ya mensûben Emir Dağı denilerek Şarkdan garb-ı cenubiye doğru 6 saat imtidâd iden cebel-i mişe ve ardıc ve ihlamur ağaçları ile ve gayet vasi ve otlu mer'alar arasında Kale Boynu ve Göğüs Yayla ve Kütüklü ve Kara Çamuru ve Olgalu mevkiilerinin ziyâde leziz ve Karakulak Suyu'na müsabakat ider sûretde hafif suları ile adeta Cebel-i Keşişe müşâbeh olduğundan ahâli yazın ekseriyetle hayvanlarını oraya götürür ve mevsim-i Şitaya kadar aileleri ile beraber yaylalarda kalır bu cihetle kasaba ile hânelerine ehemmiyet verilmemiş olduğundan asâr-ı medeniyesi mefkuddur. 1 cami ve civârında 1 medrese vardır.

Asâr-ı atikeden Hanbarçın Nâhiyesi'ne 5 saat mesâfede Kayı nâm mahalde cüssim bir siyah taş olup yüzü zeşyede ve gayet düzgün olarak 8 Metru kadar irtifâ ve yüzünde bazı yazılar vardır. Etrâfı mişe ve çam ağaçları ile muhatdır. Cebel-lerde tavşan, geyik, tilki, canavar kesretlüdür. Bazen keklik dahi seyd iderler. iarken 5 saat mesâfede Veysel Karyesi'nde Veysel Karani Hazretleri'nin Nâzirgâhı ve Eski Alikân Karyesi'nde Sarı Lala ve Cenuben 2 saat mesâfede Çıtır Karyesi'nde Ahi Yakub (s.480) ve kasabaya 3 saat mesâfede Balcım Karyesi'nde Balcım Sultan medfenleri ziyaretgâh olup civârında tekyeleri mevcûd ve ma'mûrdur.

1862 TARİHLİ DEVLET ARŞİVLERİNDEKİ EMİRDAĞ MUHACİRLERİ

Karahisar-ı Sahib'e iskan edilmek üzere gönderi-

len muhacirlerin misafir olarak Emirdağ'da bulunan Davulga Aşiretinde kaldıklarına dair rapor gönderilmiştir. Emirdağ'da ilk Muhacirin Komisyonu 1899 da oluşturuldu.

Bu komisyonda; **Reis** :Yusuf Bey

Azalar: Mehmet Ali Ağa – Mustafa Ağa – Ahmet Efendi – Hacı Hafız Efendi görevliydi.

1877-1950 yılları arasında Rumeli'den gelen muhtelif göçmenlerde Hisar, Salihler, Toklucak, Yarıkkaya, Ümraniye, Ablak, Aydınkaya, Beyören. Camili, Eskiakören, Kılıçlar, Karayatak, Yusufuğa, Topdere, Köylerine yerleşmişlerdir.

Hüdavendigâr vilayeti Karahisar sancağı Aziziye (Emirdağ) kazasında Galviye isimli yerde 107 hane Bosna göçmeni yerleştirilmiştir. 1892 yılında buldukları yer uygun olmadığından bu göçmenlerden 51 hanesi kaldırılarak Aziziye kasabasına getirilmiş, aynı sene içerisinde 30 hane evleri yapılarak yerleştirilmiş, kalan 21 hane için de ev yapımına başlanmış, anacak kış mevsimi geldiğinden ve gerekli tahsisat zamanında gelmediğinden mağdur olmuşlardır.

Göçmenler 1893 yılında mağduriyetlerinin giderilmesi için temsilcileri vasıtasıyla Hükümet'e müracaat etmişlerdir. Maliye Nezareti'ne göçmenlerin mağduriyetinin giderilmesi için gerekli tahsisatın çıkarılması ve Bursa vilayetine de daha yakından ilgilenecek göçmenlerin problemlerinin çözümü talimatı Hükümet tarafından verilmiştir.

İlçe 1932 yılında ise güneyindeki Emirdağlarının adını alarak **Emirdağ** olmuştur.

RÜŞTİYE OKULLARI

Rüştiye okulları, bugünkü ilköğretim sürecinin altı, yedi ve sekizinci sınıflarının karşılığı olarak sayılabilecek eğitim öğretim sürecidir.

Vilâyet sâlnâmelerinden **1870 yılından başlayarak 1886 yılına kadar Karahisar Sancağı'nda iki tane rüştiye okulunun** varlığı görülmektedir.

1870 yılında Karahisar Rüştiyesi'nin öğretmeni Zeynel Abidin Efendi, bevâbı (bekçi- kapıcı) Mustafa Efendi, **öğrenci sayısı 23**tür. Aziziye Rüştiyesi'nin öğretmeni Ömer Efendi, Bevâbı Mustafa Efendi, **öğrenci sayısı 49** dur.

KAYNAKÇA : AHMET İLASLI - A.karahisar Tarihi/CEVDET TÜRKAY- Osm. İmp. Oymak, Aşiret ve Cemaatler/MUAMMER DEMİREL - Türkiye'de Bosna Göçmenleri/ÖZER KÜPELİ - Selçuklu ve beylikler döneminde Afyonkarahisar/TUFAN GÜNDÜZ- Anadolu'da Türkmen Aşiretleri-Bozulmuş Türkmenleri 1540-1640/W.M.RAMSAY- Anadolu'nun Tarihi Coğrafyası/HALİL EREN YILDIRIM- Aşık Yoksul Derviş'in Şiirleri - Yüksek Lisans Tezi-Isparta SD. Üniv./HAMİDE CANLI- Emirdağ Havzası ve çevresinde doğal ortam ile İnsan arasındaki ilişkiler- Yüksek Lisans Tezi- AKÜ/KADIR KOPARAL- Vilayet Salmelerinde Afyonkarahisar - Yüksek Lisans Tezi-AKÜ/TALAT KOÇAK- Türkiye Selçuklular ve Beylikler Döneminde Afyonkarahisar-Yüksek Lisans Tezi- Ankara Gazi Üniversitesi

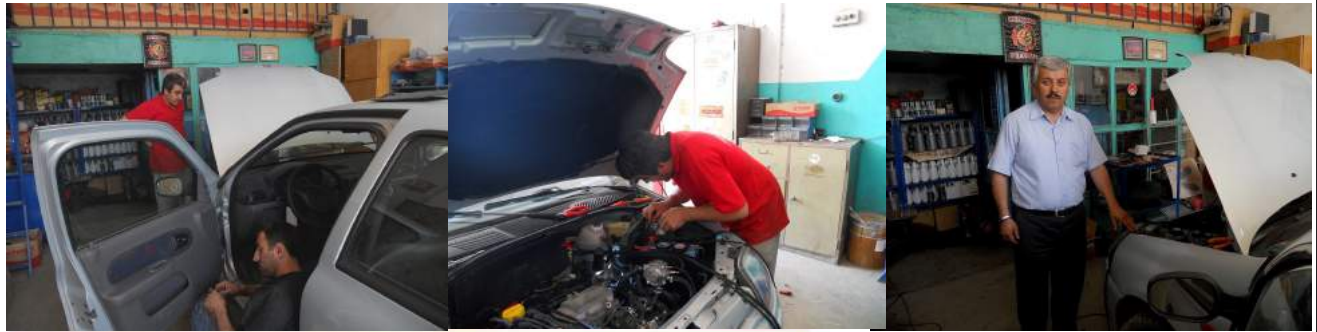

ATIKER

KARAMANLILAR
ecOTECH
recycling

MOTOR & LPG OTOGAZ SERVİSİ

TOMASETTO ACHILLE
componenta for LPG & CNG systems

**Motor Bakım
Servisi**
**Adnan
KARAMANLI**
**Eskişehir Yetkili
Bayii ve servisi**

**KARAMANLILAR
MOTOR&LPG SERVİSİ**
ATIKER®
Sıralı Otogaz Sistemleri
YETKİLİ BAYİ ve SERVİSİ

**ADNAN
KARAMANLI**

**(0533)
393 59 28
TEL
237 19 97**
**Sanayi Çar. Türkler Sk.No 44 Esk.
Tel: 237 19 97 Gsm:0 533 393 59 28**

EMİRDAĞ FATİH KONFEKSİYON

Mustafa Koca - Hasan Koca

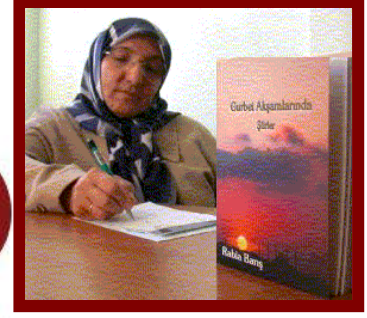
BAYAN, BAY, BOÇUK, ABİYE, GELİNLİK
Zengin Çeşitlerimizle
Değerli Halkımızın Hizmetinde

Uzun Çarşı No: 74 Emirdağ / AFYONKARAHİSAR

Tel : 442 53 83 - 442 74 84 Fax : 442 51 62 - Cep : 0 542 471 26 57

Birlikten Kuvvet Doğar

Rabia Barış
Şair - Yazar

talar “Birlikten kuvvet doğar” demişler. Birlik ve beraberliğin olduğu her yerde her zaman güç vardır. Şanlı tarihimize baktığımızda da durum böyledir.

Küçük bir beylikten kısa sürede dünyaya hükmeden koca bir imparatorluğa dönüşen Osmanlı Devleti, bu durumunu ve konumunu, birlik ve beraberlik şuuruyla hareket etmesine borçludur. Ne zaman hizipçilik çıkmış o zaman koca imparatorluk gücünü kaybetmeye başlamıştır. Hızla ilerleyen, gelişen, topraklarına toprak katan devletin ilerlemesi birlik ve beraberlik şuurunu kaybetmesiyle birlikte yavaşlamış ve güç kaybına uğramıştır. *Kanuni Sultan Süleyman*'dan sonra imparatorluk, duraklama dönemine girmiştir. Birçok şeyin temelinde işte bu bahsettiğimiz birlik ve beraberlik şuurunun bozulması, eksilmesi ve yok olması yatmaktadır.

Osmanlı İmparatorluğu'nda iç kavgalar, hizipçiler hiç bitmeden devam etmiştir. Kıskançlıklar koca devletin önüne geçip her padişahta devletin biraz daha küçülmesine sebep olmuştur. Niteliksiz, küçük yaşta, tecrübesiz padişahların yönetime geçmesi hanım sultanların gücüne güç katmış ve yönetimdeki karmaşa ve ikilikleri beraberinde getirmiştir. Yapılan yanlış hesaplar hep kapıdan dönmüştür, zaman zaman yaptıkları yanlış kendilerini de tüketmiştir.

Koca bir devletin dağılmasına, yok olmasına sebep olan hizipçilik, Atatürk'le birlikte sona erer. **“Birlik ve beraberlik; ölümden başka her şeyi yener.”** diyen *Mustafa Kemal Atatürk*, Türk milletindeki birlik ve beraberlik şuurunu harekete geçirmiş, tükenen ve yıkılan bir harabeden yeni ve güçlü bir devlet olan Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmuştur. Kurtuluş Savaşı, birlik ve beraberliğin ne kadar güçlü bir etkiye sahip olduğunu hem kendimize hem de tüm dünyaya kanıtladığımız çok büyük ve unutulmaması gereken bir örnektir.

Birlik ve beraberlik olmasaydı bir Türk devleti üzerindeki yetmiş iki milletle birlikte yok olup gidecekti. Şükürler olsun ki böyle olmadı.

Tarihimizde devletimizin başına gelmiş olan bu anlattıklarımız, bize bugün de hayatımızın her alanında örnek olmalıdır. En küçük birim olan aileden devlete kadar bu duyguyla hareket etmenin önemini anlayıp hayatımızı böyle şekillendirdiğimizde karşımıza çıkan her türlü engeli aşacak ve her zorluğun üstesinden geleceğiz.

Her kurumda baştakilere çok iş düşer. Zira idare kolay bir iş değildir. Kişisel duyguları karıştırmadan, tarafsızca, hak edene hak ettiğinin verildiği, saygıyla şekillenmiş, ayrımcılığın olmadığı, sorumluluk duygusunun merkezde olduğu yöneticiler varsa ve idare edilenler de aynı samimiyet ve duygulara sahipse orada sağlıklı ve sağlam bir yapı olur.

Aileler de böyledir. Aile, toplumu oluşturan en küçük kurumdur. Her ailede bir baş olmalıdır, herkes baş olacağı dediği zaman o aile kopmaya başlar zira kimse kimseyi dinlemez. Ancak her kurumda olduğu gibi aile kurumunda da saygı ve adalet esas olmalıdır. İdareci kimse hem yumuşak başlı, hem de adaletli olmalıdır. Adaletin olmadığı yerde zulüm vardır, gözyaşı vardır, dağılmak vardır. Birçok aile bu yüzden yıkılmaktadır. Bizler hem Müslüman hem Türk kimliğimizle birçok büyük ismi örnek alarak kendimize çeki düzen vermeliyiz. Sadakatte, merhamette Hz. Eubekir'i, adalette Hz. Ömer'i, cömertlikte, güzel ahlakta Hz. Osman'ı, cesarette, ilimde Hz. Ali'yi örnek almalıyız. Bizim örneklerimiz onlar olmalıdır. Doğru her yerde doğrudur, özü sözü bir olmayana itibar edilmez. Adalet ve dürüstlük her şeyin temelidir, hak yiyenler ateş yemiş gibidirler. Dünya geçicidir, ahiretse ebedi. Ebedi bir saadet, üç günlük menfaate değışilmemeli.

Emirdağ'lıyım BURSLUYUM

KÜÇÜK BİR YARDIM,
BÜYÜK BİR FARK!

EMİRDAĞLILAR VAKFI

BURS HESABI :

TR640001500158007287451695

Başarı Ödüllendirilmeli

Zekat veya Fıtır sadakalarınızı burs olarak verebilirsiniz. Öğrenci başına burs ücreti yıllık 560 TL. dir. Burslar banka hesabından doğrudan fakir öğrencilerin hesabına aylık 70 TL olarak 8 ay aktarılmaktadır.

T. C.
ESKİŞEHİR VALİLİĞİ
İl Müftülüğü

Sayı : B.02.1.DİB.4.26.01.01-200- 907

Konu : Öğrencilere Burs Verilmesi

16 Nisan 2007

EMİRDAĞLILAR SOSYAL DAYANIŞMA VE KÜLTÜR, EĞİTİM VAKFI

BAŞKANLIĞINA

İsmet İnönü Cd.

Kazım Önal İş Merkezi

Emirdağlılar Vakfı

No:36/6

ESKİŞEHİR

İlgi : 09/03/2007 tarihli ve 07 sayılı yazınız.

Fakir öğrencilere burs olarak veya başka bir ihtiyaç giderme gayesiyle vekaleten veya bizzat zekat, fıtır sadakası verilebilir.

Mali ibadetlerde herhangi bir kişi yada kuruma vekalet vermekte, dinen bir sakınca bulunmamaktadır.

Bilgilerinizi rica ederim.

Osman Tıraşçı

Osman TIRAŞCI

İl Müftüsü V.

Arifiye Mah. Müftülük Sk.No:6 26020 ESKİŞEHİR

Tel: (0 222) 230 11 06-230 13 49 Faks (0222) 230 17 58

e-posta : eskisehirmuf@tinet.net.tr Elektronik Ağ: www.diyayet.gov.tr

Benelux BVBA

Grothandel Natuursteen • Fournisser de Pierre Naturel

Memis GÖK
All Round Manager
+32 (0) 487 209 876

ADRES : Kontichsesteenweg 73

Postadres : Dijkstraat 2A

2630 Aartselaar/Belgie

Tel : +32 (0) 3 888 42 52

Fax : +32 (0) 3 888 33 53

Emirdağ Türküleri Emirdağ'ı Söyledi

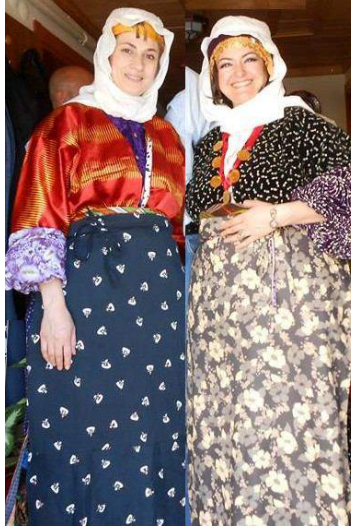

Özcan Türkmen

www.ozcanturkmen.net

Makif yönetiminden sayın Yusuf Tantiş aracılığıyla davetiyeyi aldığım da TRT repertuarındaki Emirdağ Türküleri zihnimde canlandı hemen... Türkülerimiz ve Emirdağ Türkülerinin derlenmesinde emeği ge-

çen merhum Cengiz AKIN, Ömer Faruk Yaldızkaya, Ahmet Urfalı, Ömer Faruk Köse, Metin AKIN, Halis Erenoğlu, Fikri OKUTAN, Fikret AKIN ... Mahalli sanatçılarımız ve derlemecilerimiz Faki EDEER, Pınar HALAÇ, Halil Rifat AYDEMİR; sanatçılarımız KUBAT, Tayfun ERYILMAZ, Ahmet AKIN, Şehribanu KUBAT, Ecz. Nurettin YILMAZ; Cumali BULDUK, Gülşah BUZLU, Ahmet ÇETİN, Bülent ÇIRAKLI, Mehmet TANTIŞ ile beraber oldum hemen..... Deligızın Niyazi, Gardıyan Kamil, Seyrekbasan (Nuri Demir), Kepazenin Nuri, Abdullah ÖZKURT (Topal Abdullah) da benimle beraberdi sanki...

“Arşivdeki yaklaşık altı bin dörtlükten hangileri repertuara kazandırılacak, hangileri sanatçılarımızca okunacak, hangileri THM çalışmalarına kaynaklık edecek, işlenmemiş masal gibi duran kültürümüz ehil ellerde ne zaman anlam, önem ve değer kazanacak?” sorularıyla da meşgul oldum epey bir zaman.

Dinlediğim ancak epey bir zaman da anlam veremediğim çocukluk yıllarıma anonim türküsünün “Suvermez köyüdür bizim elimiz / Ördek uçtu viran kaldı gölümüz” arkasını getirmedim bir zaman.

Ayrılık acısı ile köy hayatını, köydeki dirliği en güzel şekliyle birleştiren “Harmana sererler sarı samanı / Hiç eksilmez Emirdağ'ın dumanı / Gel otur yanıma canım sevdiğim / Ayrılık m'olur harman zamanı” türkümüzle de çoğumuzun aynı duyguları yaşayıp benim yaş grubum ve benden büyüklerin çocukluk günlerine döndüğünü yaşar gibi oldum.

Konseri bekliyordum.

Nihayet 21 Mayıs 2013'te Eskişehir Tepebaşı Belediyesi Zübeyde Hanım Kültür Merkezi'nde Emirdağ Türküleri Emirdağ'ı söyleyecekti.

Koronun kuruluşundan itibaren emeği geçen herkesi, vakıf yöneticilerini, başkanımız sayın Dr. Orhan ÖZKIR'ı muhabbetle selamlıyorum.

Zor ve çetin günlerden sonra takdire şayan bir emekle beraber Şef Halil Rifat AYDEMİR yönetiminde Abdülkadir GÖKTAŞ, Ali UZUNOĞLU, Aysin ÜSTÜN, Berkay AYRANCI, Birtan PEKGÜÇ, Cemalettin ÖZEN, Derya EDE, Dilek BARLAS, Ertuğrul BULGAN, Eyüp KURT, Fatma NEFESOĞLU, Figen EMEKSİZ AYRANCI, Fikret AKIN, Gökhan EROL,

Gülen KOŞAN, Hamza HALAÇ, İtriye Gül BİÇER, Kadir YILDIRIM, Mehmet Emin BAKACAK, Mehmet KOÇAK, Muharrem MERİÇ, Mustafa TOPAL, Muzaffer YEŞİLÖREN, Nalan GÜNEY, Nilüfer TÜYSÜZ, Nuran OKUTAN, Orhan YEŞİL, Ramazan ERDÖNMEZ, Recai ALTINOK, Saniye BAYRAKTAR, Selma DEMİREL, Ulvi YÜRÜK, Ünal AYRANCI sahnede idi. Gülen KOŞAN'ın sunumu içimizi ısıttı.

Emekli öğretmen Necdet Yılmaz'ın dinlediğim

**“Yol vermez de zalım dağlar yol vermez
Gurbete düştüm mektubum gelmez
Bayram olar seyran olur ağlarım
Bakarım ardıma silam görünmez”**

türküsünün hüznü sevinci ama aynı zamanda da mutluluğunu görür gibi oldum seyircilerde. Salon tıklım tıklımdı.

Anonim **“Erzurum'dan Çevirdiler Yolumu”** türkümüzü koro icra eylerken onların heyecanlarına şahit olmamak mümkün değildi. THM sanatçılarına parmak ısırtacak şiveyi, ağız mükemmel kullanan Derya EDE, **“Önüme Kuşanmış Yandım-**

dan Öğnük” ve “Asbap Serdim Sicime” ile salo-
nu ayrı bir havaya soktu.

Toplum içindeki insan, toplumun gözü kulağı
olan insan, tabiatın sırdaşı insan anlatılıyordu
türkülerimizde... Türkülerimizin dilinde kendini
buluyordu salondakiler.

Mehmet Emin BAKACAK, “Al Fadimem”,
Koro, “Arap Atlar Aşılı”, Dilek BARLAS “Adaçal
ın Öte Yanı Meradır” ve “Altınımı Ben Boynu-
ma Cizerim” derken insanımızın kendine has şi-
vesi, sihirli ve şiirli bir dil olup dökülüyordu salo-
na.

Hamza Halaç “Eski Suvermez”, ve “Gün-
doğduya Damlarının Deliği” türkülerini çığırır-
ken ses ve söz Emirdağ türkülerinde öyle bir bü-
tün oluyordu ki bizi bize anlatan san'at şaheseri
karşımıza çıkıyordu.

Ses ve söz sanatkârı Emirdağlı, işlenmemiş ma-
salını türkülerin de daha bir başka işlemiştir.
Halk sanatının adsız kahramanlarını “goşalaş-
ma” da diyebileceğimiz tarzda Fikret AKIN ile
Hamza HALÇ'tan dinliyoruz. Zaman serbest olsa
sabaha kadar devam edecekler, onlar devam
edecekler ve salondan da kimse ayrılmayacak
gibime geliyor. Nasıl ayrılсын ki. Herkes o türkülerde
kendini buluyor; kendini bulamayan da en yakınını
yad ediyor...

Türkümüzün konusu insan... İnsanın başından
geçenler, insanın başına gelenler, bu insanların
gönül ve ülkü dünyaları... Bunların dile ve tele
gelişi...

Fikret AKIN'ın beden dilini tamlayan sesi ile söy-
lediği “Zalim Poyraz”a katılmamak mümkün mü.
Salonda herkes aynı türküyü söylüyor.

“Hangi türküyü kaç kişi aynı anda okuyabili-
yoruz?” Hiç düşündük mü? “Hangimiz kaç türkü-
nün sözlerini tam biliyor?” Hiç aklımıza geldi mi?
“Türkünün lüzumu ile ilgili zihin egzersizi yaptık
mı hiç?”, “Bölgemiz türkülerini söyledik mi hiç?”,
“Hiç bu türküler söyleyenlerin meclisinde bulun-
duk mu?” soruları zihnimi zorluyor. Cevabım net
değil. “Bundan böyle olacak inşallah” diye geçiyor
içimden. Sahnedekilere ve bu işe sebep olanlara
bir kere daha minnet ve şükran duyuyorum.

Saz arkadaşlarıyla beraber türkülerimizi dile getiri-
yor Berkay AYRANCI. Berkay, sahnedekilerin en
küçüğü... Annesi Figen Emeksiz AYRANCI da ba-
bası Doç. Dr. Ünal AYRANCI da biz de onunla gu-
rurlanıyoruz. Yolun ve bahtın açık olsun Berkay....
Toplumumuzun ayrı bir değeri ağıtlarımız....

Genelde ölüm ya da toplumu derinden sar-
san üzücü olaylar sonucu ortaya çıkan ağıtları-
mızdan bir örneği kendi sülalesinin ağıdı ile Ayşin
ÜSTÜN veriyor. Hüznüm, hüznümüz artıyor Ay-
şin'i dinlerken. Rahmetli anamın sayası ile Ayşin
ÜSTÜN'ü sahnede seyretmem, anamın ağıtlarını
çığırtırdı bir bir...

“Çayırılıkta Çimenlikte Evim Var” ile de coşturdu
bizi Ayşin hanım. Gönüllerimizin, kulaklarımızın
pası silindi vesselam.

Türkülerimiz köy köy, oba oba, burcu burcu insan
kokar. Notalara pek geçmemiş, belli sazlarla söy-
lenmemiş, belli makamla söylenen ama nüanslar-
la ayrılan türkülerimizde konu çok zengin.

“Aşağıdan Gelen Gamiş Gağnısı” nı koro mü-
kemmell icra etti. Itriye Biçer, “Basmam Yaylanı-
za Bir Dahi Basmam” ve “Gar'üseyin” türküle-
riyle bu tezimizi doğruladı bir kere daha.

“Harmana Sererler Sarı Samanı” ile salon yine
coşuyordu. Şef Halil Aydemir'in performansı zir-
vedeydi.

Figen Emeksiz AYRANCI, “Çeşmenize Güğüm
Koydum Doldu mu?” derken merhum Cengiz
AKIN, sanki el ediyordu bana. Rahat uyu Cengiz'
im. Bu türküyü hangi çabalarla çalıp çığırdığın,
Pınar Halaç ile çalıştığın ve TRT çekimlerimiz
gözlerimin önünde ...

Ramazan ERDÖNMEZ'in “Emirdağ'da Emirdağ'
da” parçası muhteşemdi. Söz ve müziği kendine
ait türküde gurbetin adı hem var hem yok. Gurbet
hem belli hem belli değil. Gurbet hem zehir hem
panzehir...

“Türküler biz söyler, biz türküler...” diyor şair. Fa-
kı EDEER'in “Emirdağ'a Vardım Sabaha Karşı”
sını Fatma NEFESOĞLU seslendirdi. Fatma NE-
FESOĞLU, “Yoğurt Çaldım Kazana / Lol lol lo”
dediğinde bütün salon oynuyordu.

“Hacı'nın Kızları Cigara da İçiyor” türküsünü ilk
defa dinledim. İlk defa duydum. Emeği geçenlere
teşekkür ediyorum. İnşallah kültürümüzün yeni
bir halkası olur.

Koronun söylediği “Çorabını Ördüğüm” ve “Ben
Giderim Oduna / ŞAHAN” türkülerini ile program
sona erdi.

Kültürün, yaşama şeklinin aynası türkülerimiz...
İnanışın, inanca göre yaşayışın göstergesi türkülerimiz.

Türkülerimiz babamızın malı...

Kalanlar bestelenir mi, söylenir mi, unutulur mu
bilmem. Hangisi çokça söylenir onu da pek bile-
mem ama daha çok türkü yakılacağına benziyor.

Eskişehir Tüp Bebek Merkezi
hizmetinizde

EMİRDAĞLI LAR VAKFI KÜLTÜR EVİ

Yaprak Sarma

Etlı Pilav

Toğga

Bamyı Çorbası Emirdağ Güveci

Basmaç

Dolgulu Köfte

Katmer-Bazlama

Ev Baklavası

Kır Kahvaltısı

Emirdağlılar Vakfı KÜLTÜR EVİ

Emirdağ Yöresel Yemekleri

Rezervasyon için

TEL: (0222) 233 74 74 GSM : 0544 624 03 39

Orta Mh. İsa Çelebi Sk. No:14 (Şelale Yolu)

(Perşembe Pazarı Sonu, Atatürk Lisesi arkası)

"YÖRESEL LEZZETLER"

KÜLTÜR ADAMI Dr. MUHARREM BAYAR ile SÖYLEŞİ

Adnan DURMAZ

MERMERİN TARİH YAL
İSCEHİ

1. Hayat hikayesi: Şair ve yazar. 1945 ,Bolvadin doğumlu. Bolvadin Akçeşme İlkokulu (1956), Bolvadin Lisesi (1962), İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi (1966) mezunu. Edebiyat öğretmeni olarak Diyarbakır (1966-1967), Adala(Salihli) (1967-1968) ve Rize'de Liselerinde (1968-1969) çalıştı. Daha sonra mesleğini Keçiborlu (Isparta, 1971-1975),Sultandağı (Afyon, 1975-1977), Bolvadin (Afyon, 1977-1986), Sinop (1986-1987), Akşehir (Konya, 1987-1992) Bolvadin Liselerinde (Afyon, 1992-2010) Edebiyat Öğretmeni ve idareci olarak sürdürdü. Bolvadin Anadolu Lisesi ve Müdürlüğü görevini yürütmekte iken 2010 yılında emekli olmuştur.

MUHARREM BAYAR
ANADOLUNUN EN ESKİ ŞEHİRLERİNDEN
Bolvadin'in TARİHİ
CİLT 1

CIÉPO
XIV. SEMPOZYUMU
BİLDİRİLERİ
18-22 Eylül 2000, CEŞME

BOLVADIN
TÜRBELERİ

MÜLÂZİM MEHMET SİNAN

HARP HATIRALARIM
Çanakkale-Irak-Kafkas Cephesi

BÖLGEMİZİN HER TAŞINI BİLEN KÜLTÜR ADAMI Dr. MUHARREM BAYAR
SÖYLEŞİ : Adnan DURMAZ

1. Mesleki çalışmaları

1.1- İlkokul öğrenimi sırasında Kur'an-ı Kerim'i hıfz etti. Ortaöğrenim sırasında Bolvadin Müftüsü Mustafa Fehmi Efendiden Arapça, Farsça derslerini aldı. Osmanlı Paleoğrafyası üzerinde çalıştı. Üniversite yıllarında Osmanlı Devlet Arşivinde ve Süleymaniye Kütüphanesinde yazma eserler üzerinde çalıştı.

1.2- Fransa'nın Lyon Üniv. Prof. Dr.Thomas Drew Bear'dan Latince ve Grekçe dersleri aldı

1.3- Öğretmenliği yanı sıra Osmanlı Devlet Arşivlerinde ve noterliklerde Osmanlıca yeminli mütercimlikler yapar. Türkiye Yazarlar Birliği, İLESAM ve EGAYDER üyesidir.

1.4-Yazı hayatına küçük hikayeler, şiir ile başladı.Bu döneme ait çalışmaları Türk Dünyası Araştırmaları, Türk Kültürü, Bakış, Varlık, Hisar, Folklor, Taşpınar, Beldemiz, Yeşil Akşehir gibi edebiyat ve sanat dergilerinde yayınlandı.

1.5-İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Muğla, Denizli, Konya, Mersin, Hatay, Antalya, Kırşehir, Afyon, Kütahya, Eskişehir, Diyarbakır, Sivas, Amasya, Erzurum başta olmak üzere pek çok Üniv. konferanslar verdi. Sempozyumlara katıldı.

1.6-Bakü(Azerbaycan), Bahçesaray(Kırım), Halep(Suriye), Mekke-Medine-Cidde(Arabistan), Kahire-İskenderiye(Mısır), Sofya- Filibe(Bulgaristan), Selanik(Yunanistan), Üsküp(Kosova) ve Hamburg-Kiel, Lübek(Almanya) giderek bilimsel toplantılara katıldı.

1.7-TRT ve Kanal-3 başta olmak üzere pek çok televizyon programlarına katıldı.

1.8-Zengin arşivindeki yazma eserler, ferman, berat, vakfiye, ilam ve benzeri vesikalardan oluşan sergisini İstanbul, İzmir, Ankara, Kırşehir, Konya, Antalya, Denizli ve Afyon'da açtı.

1.9-İstanbul'da Osmanlı Devlet Arşivinde,Ankara'da Vakıflar-Tapu Kadastro-Genelkurmay, TBMM ve Cumhuriyet arşivlerinde çalıştı.Halen bu arşivlerde, Afyon, Bolvadin, Emirdağ ve Akşehir noterlerinin Osmanlıca yeminli mütercimidir.

2. Yayınlanmış çalışmaları:Bu güne kadar 51 kitap, 600 fazla bilimsel makalesi yayınlanmıştır.

ESERLERİNDEN BAZILARI :

- 2.1.Anadolu'nun En Eski Şehirlerinden Bolvadin'in Tarihi 1.cilt, Ankara.1996
- 2.2.Bolvadin Tarihi 2.cilt, İstanbul.2004
- 2.3.Kadim Kent Bolvadin 3.cilt, İstanbul.2005
- 2.4.XIX. asırda Bolvadin.(Temettuat Kayıtlarına göre)
- 2.5.Karakeçili Yörük Aşiretinin Tarihi ve Eskişehir'e İskanı. İstanbul. 2004
- 2.6.Sultandağı Tarihi. İstanbul.2013
- 2.7.İşçehisar Tarihi. Konya.2003
- 2.8.Akşehir(Şehr-i Beyza). İstanbul.2013

2.9. Sinop Kale Kitabeleri. Sinop.1986

2.10.Bolvadinli Mehmet Sinan Bey'in Harp Hatıraları. Ankara. 2006

2.11.Mevlevi Pendari Karia Ahmet Dede. Konya. 1996

2.12.Güneydoğu Karakeçili Yörük Aşiretleri. Diyarbakır. 2004

2.13.Karakeçili Yörük Alayları. Erzurum. 2005

2.14.Karabağlı Türkmen Aşiretleri. Afyon. 1999

2.15.Yörük-Türkmen Aşiretlerinin Soysal-Kültür Hayatı. Ankara. 2002

2.16.Afyon'da Eğitim Kurumlarının Tarihi. Afyon. 1994.

2.17.Ünlü Tabip Seyit Hasan Basri ve Tedavi Metotları.Afyon.2002

2.18.Arşiv Vesikalarına göre Nasrettin Hoca. Ankara. 1996

2.19.Karabağ Türkmenlerinde Taş Kesilme Motifli Efsaneler. Hatay. 1996

2.20.Anadolu'dan Balkanlara Göç .Ankara.2002

2.21.Akşehir'de Ahi Teşkilatı.Kırşehir.2007

2.22.Seyyid Abdülkadir Geylan-i Sani-i Bolvadinî-Afyon.2007

2.23.Karahisar-ı Sahip'e Bağlı Çal Kazası-Denizli. 2006

2.24.Kendini Kuran Şehir-Denizli.Denizli.2004

2.25.Afyonkarahisar Ermenileri.Ankara.2002-Afyon.2012

2.26.Atik Valide Sultan Mukataasına Bağlı Aşiretler. Sivas.2007

2.27.Bolvadin Manileri.Fethiye.2007

2.28.Nasreddin Hoca Türbedarlarına ait vesikalar. Akşehir.2007

2.29.Karaca Ahmet Sultan ve Tedavi Metotları. Bursa.2002

2.30.Akşehir Müftüleri.Akşehir.1992

2.31.Akşehir Okullarının Tarihi.Akşehir.1991

2.32.Akşehir Camileri.Akşehir.1992

2.33.Akşehir'in Yetiştirdiği Ünlüler.Akşehir.1992

2.34.Karabağlı Türkmen Aşiretinin İskanı. Ankara. 1996

2.35.Bolvadin Mevlevihanesi. Konya.1996

2.36.Bolvadin'de Ahi Teşkilatı ve Ahi Secereleri. Kırşehir.2005

2.37.XVI.asırda Akşehir Sancağı.Akşehir.2004

2.38.Bolvadin'de Selçuklu Eserleri.Antalya.2006

2.39.Osmanlının Kuruluşunda Karacaşehir-Eskişehir.2008

2.40.Karakeçili Yörüklerinin Törelerinde Destani Unsurlar. Ankara. 2008

- 2.41.Bolvadin Camileri.İstanbul.2008
 2.42.Bolvadin Türbeleri.İstanbul.2011
 2.43.Bolvadinli Şehitler. İstanbul.2008
 2.44.Ahi Sinan'ın Çay'daki zaviyesi ve vakıfları-
 Kırşehir.2008
 2.45.Sarı Saltuk' un Balkanlardaki Zaviyeleri ve
 Vakıfları. Ankara. 1996
 2.47.Bolvadinli Mehmet Sinan Bey'in Harp Hatı-
 raları.İş Bankası (İst-.2011
 2.48.Yeşilin Tarih Yazdığı Şehir ÇAY. Ankara.
 2012
 2.49.Eski İl Türkmenlerinden Turgut Oğulları.
 Konya.2012
 2.50.Akşehir Taşınmaz Kültür Varlıkları Envante-
 ri. Akşehir.2012
 2.51.Doğanhisar Kazasına ait vesikalar. Konya.
 2013

3.Aldığı ödüller:1996'da Vesikalara Göre Türkmen Aşiretlerinin İskânı adlı çalışması ile Kültür Bakanlığı Onur Ödülü'nü, 1998'de Afyon Bolvadin'de Milli Eğitimin Tarihi ile MEB'den takdirname, yaptığı çalışmalardan dolayı 2001 FAK Türk Folkloruna Hizmet Ödülü'nü, Karakeçili Yörük Aşiretinin Tarihi ve İskânı ile Yörük – Türkmen Dernekleri'nin Türk Kültürüne Hizmet Büyük Ödülü, En iyi Araştırmacı-Yazar Ödülü, Balkan Türkleri Hizmet ödülü ile yüz elli civarında çeşitli ödüller aldı. Yurt dışı ve yurt içinde çeşitli üniversite ve kuruluşların düzenlediği bilimsel toplantılara katılarak bildiriler sundu. Bu bildiriler kitaplarda yer aldı. Eserlerinin tamamı değerlendirilerek "Fahri Doktorluk" unvanı verildi.

4.Arşivi ve Kütüphanesi: Elli yılı aşkın topladığı malzemelerle çevrenin zengin arşivini ve kütüphanesini kurdu.

4.1.Kitaplar: Edebiyat-Tarih-Felsefe-Sosyoloji-Din-Ekonomi konularında 10 bin'den fazla kaynak kitap vardır.Ayrıca 5 bin'den fazla yazma eser vardır.Yazma eserler Edebiyat-Tarih-Felsefe ve din üzerinedir.

4.2.Arşiv Malzemeler: 18 bin varak nadir arşiv malzemesi vardır.

4.2.1.Şer'iyeye Sicilleri: İstanbul(300 defter), Afyon(187 defter), Konya(157 defter), Kütahya(55 defter), Eskişehir(20 defter), Karaman (10 defter), Antakya(5 defter), Denizli(4 defter), Akşehir(5 defter), Bolvadin(8 defter)

**4.2.2.Padişah Fermanı(109 adet), Padişah Bera-
 ti(120 adet), Temettuat Defteri(10 adet),**

Nüfus Defteri(120 adet), Vakıf Defteri(54 adet), Vakfiye(102 adet), ilam, diploma, tapu ve benzeri sayısız vesika...

A.DURMAZ : Değerli Hocam ,bundan sonrası için projeleriniz nelerdir?

M.BAYAR: 2013 yılı içinde yurt dışında 2,yurt içinde 5 sempozyuma davet edildim. Ayrıca Sandıklı, Emirdağ, İşçehisar(2 baskı), Sultandağı ve Şuhut tarihlerinde çalışıyorum.

A. DURMAZ : Emirdağ Tarihi Üzerine Çalışıyor musunuz?

M:BAYAR : Emirdağ tarihi için özel çalışıyorum. 600 sayfa olarak projelendirdiğim kitabın 300 sayfalık bölümünü tamamladım. 200 belge, 110 fotoğraf kullanılmıştır.

A. DURMAZ : Size göre Emirdağ Tarihi'nin özelliği nedir?

M. BAYAR : Bilinen genel bilgiden uzak,yerel çalışmaya ağırlık verilmiştir. Emirdağ mahalle mahalle, köy köy incelenmiştir. Kuruluşları, iskanları, tarihi eserleri belgeleriyle ve fotoğrafları konmuştur. Bu kitapta herkes mahallesi,köyünü ve kendisini bulabilir. Bu güne kadar Emirdağ üzerine bir hayli çalışmalar yapılmıştır. Genellikle genel bilgilerden ileri gidilmemiştir.Takdir edersiniz ki Osmanlıca bilmeyen, kitabeyi okuyup değerlendiremeyen tarih yazamaz. Bilirsiniz ki tarihi eserler bir şehrin tarihinin belgesidir.

A. DURMAZ : Emirdağ'ın işgali diye son zamanlarda ortaya çıkmış söylentiler var, siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

M. BAYAR : Bu güne kadar bu konuda yapılan çalışmalarda ısrarla Emirdağ işgal edilmiştir tezi işlenmiştir. Genel Kurmayın yayınladığı İstiklal Harbi ile ilgili eserler incelendiğinde Emirdağ işgal olmadığı görülecektir.

İşgal olayı iyi incelenmemiştir. İşgal bir yerin bütün idari, adli, beledi ve ekonomik kurumlarına hakim olup, karargahını kurup, bayrağını asarsa bu işgaldir. Afyon'da olduğu gibi. Emirdağ'da böyle bir olay olmamıştır.

Yunan askerleri Karağaç köyüne kadar gelmiş, şehre girmeye teşebbüs etmiş, püskürtülmüş, yapılan sokak savaşında 100'den fazla asker ve sivil şehit olmuştur. Emirdağlı kahramanca şehri savunmuş, düşmanı sokmamıştır. Sakarya Muharebesi sırasında bir bölük düşman askeri Suvermez ve Tez tarafına gitmiş, keşiften sonra çekilmiştir. Bu işgal değildir. Zorlanarak iş-

gali ısrarla savunursanız, bu uğurda şehit olanların kemikleri sızlar.

A. DURMAZ : Emirdağ'da Ermeni (Ellik Gavuru) iskan edilmiş midir?

Emirdağ'da Ermeni(Ellik Gavuru) iskan olayı yoktur: Emirdağ ve çevresinin olduğu yerde Nevahi-i Barçın (Kemer kaya), Barçınlı (Bayat) ve Han Barçın (Han) isminde üç nahiye vardı. Han Barçın, Han isminde ilçe oldu Eskişehir'e bağlıdır. Barçınlı, Bayat isminde ilçe olup Afyonkarahisar'a bağlıdır. Nevahi-i Barçınlı XIX.sonlarında kaldırıldı yerine Musluca Nahiyesi kuruldu. Musluca Nahiyesi 1870 yılında Aziziye ismi ile ilçe olmuştur.

Emirdağ ve Çevresi halkı Muslucalı, Morcalı, Boynuyğunlu ve Karabağlı Türkmenleri ile Kara keçililerden meydana gelir.Konar göçer yaşayıp hayvancılık ve çiftçilikle uğraşırlar. Sanat erbabı yeterli değildir. Bu nedenle Afyon'un Nasariye, Cababa, Kaledibi, Zaviye mahallerinden, Corci Sağır ve Corcu Kebir köylerinden bir miktar Ermeni sanatkar gelerek şimdiki İnkılap Mahallesi-nin olduğu yere geçici yerleşmişler, bunların bir kısmı 1916 yılında tehcir olayında gitmişler. Bir kısmı da 1925 yılında İstanbul'a gitmiştir. Bu konuda Emirdağ Tapu Sicil Defterleri incelenebilir.

1530 Tarihli Muhasebe-i Vilayeti Anadolu Defterini,1575 tarihli Tapu Tahrir Defterini ,1831 tarihli Atık Nüfus Defterini,1904 tarihli nüfus sicil defterlerini ayrıca Hüdavendigâr Vilayeti Salmelerini inceledim ne Nevahi-i Barçınlı Kazası nede onun yerini alan Aziziye Kazası'nda gayri-Müslim kaydına rastlamadım.

Aziziye'de, Bolvadin'de Gayri Müslim bulunmuş, bunlar devlet memurluğu, hancılık, hamamcılık, meyhanecilik, sarrafiye, kavafiye, mensucat gibi işleri yapmışlar. Emirdağ Uzun Çarşıdaki dükkanları çalıştırmışlardır. Bazı zengin Ermeniler Afyon, Aziziye, Çay ve Sultandağı ilçelerinde ve köylerinde çiftlik kurmuşlardır. Ama sürekli bir ikamet söz konusu değildir. Genellikle Afyon'da oturmuşlardır.1870-1925 yılları arasında İnkılap Mahallesinde oturmuşlar. Daha sonra bu mahalleye Bosna Muhacirleri yerleştirilmiş ismi Bosna-i Cedid Mahallesi olmuştur. Cumhuriyet Döneminde İnkılap Mahallesi oldu.

1800-1925 yılları arasında bitmeyen uzun savaşlar,Türk insanını bitirmiş, her yerle olduğu gibi Aziziye'de idare azınlıklara kalmıştır. Hacı Ohannes Ağa(1882-1883) Belediye başkanı olması, bazı kurumlarda Ermenilerin çalışması, Aziziye'de Ermeni varlığını göstermez.

TABLO-1 1831 İlk sayımında Karahisar-ı Sahip Sancağına bağlı kazaların nüfus cetvelidir.

S.NO	KAZALAR	Kebir-Sağır	Muvafık	Cizye güzar	Baki	TOPLAM
		Müslüman		Gayri-Müslim		
1	Karahisar-ı Sahip	8523	4823	659	421	14.426
2	Sandıklı	5295	2794	0	0	8.089
3	Bolvadin	2655	1468	0	0	4.123
4	Barçınlı (Bayat)	2239	1453	0	0	3.692
5	Nevahi-i Barçınlı (Kemer kaya)	2595	1672	0	0	4.267
6	Şuhut	1936	1039	0	0	2.975
7	Sincanlı	1738	1023	0	0	2.761
8	Karamık	0430	0239	0	0	0.689
9	Çay	1200	0576	0	0	1.776
10	Çölo (Haydarlı)	0155	0071	0	0	0.226
	TOPLAM	26.766	15.158	659	421	43.004

A. DURMAZ : Değerli Hocam, Emirdağ'la ilgili size sorulabilecek daha pek çok soru var; ancak biz Eskişehir'deki Emirdağ Vakfının çıkardığı Emirdağ Dergisi'nin sayfa sınırlaması nedeniyle kısa kesmek zorundayız.

Zaten tanınmış olan sizi tanıtmak, hem de bir takım sorulara cevap almak istedik. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.Yeni sayılarda yazılarınızla okurları buluşturmaya devam edeceğiz.

MUHARREM BAYAR: Ben teşekkür ederim Adnan'cığım, Emirdağ kültürü ve tarihini açığa çıkartmak milli bir görevdir.. Sevgilerimle

BİRİMİZ HEPİMİZ HEPİMİZ BİRİMİZ

Giden ve gelenler
Nereyedir gidişiniz
Neyedir siteminiz
Biz siz hep biriz
Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz

Ey yüzü asıklar
Nedir bu küskünlüğünüz
Kimedir bu üstünlüğünüz
Acı ve kederde hep biriz
Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz

Ey güzel olanlar
Bil ki biçim biçim
Candır senin benim için
Esmer beyaz kim için
Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz.

Güle karışan aşıklar
Bülbüle giden ışıklar
Sevgi olsun birbirimize
İlaç olsun tüm derdimize

Mehmet Talip BİLGİL

Çocuk Gözüyle Emirdağ

HARUN ALCI

Sabahın altısı, 1971 yılı Eylülünün alacakaranlık ve serin bir sabahı. Yenikapı Köyü İlkokulunu bitirmiş 12 yaşında bir çocuk. Saksıda yetiştirdiği kral ağacını evlerinin avlusuna dikmek için top-
rak kazıyor. Babası sesleniyor:

“Çabuk ol birez aha minibüs geliyi.”

“Tamam bitti zaten, bunu sulamayı unutmayın. Agam bunun üstüne ağzı açık bir varil geçirsin de eşek, keçi yemesin.”

Rahmetli Kirpioğlu Veysel’in kırmızı “Enter” markalı minibüsü borda kapının önünde. İlk kez uzaklaşmıyordu evden daha önce de Hasanoğlan Öğretmen Okulunda okuyan ablasını ziyarete gitmişlerdi ailecek. Ama bu uzaklaşma farklıydı galiba Emirdağ’da kalacak Ortaokulda okuyacaktı. Ortaokul nasıldı? Büyük müydü, öğretmenleri Şükrü Hüyük gibi, Ahmet Öztürk gibi sevecen miydi, büyük adam gibi karşılırlarına alıp konuşurlar mıydı? Ev nasıldı? Orada gaz lambası yokmuş elektrik varmış. Siyah önlüğünü, beyaz yakalığını koymadı anası. Orada ne giyiliyordu?

Uzaktan sönük sönük yanıp sönen yıldızlar misali Emirdağ’ın ışıkları göründü. Uzun çarşıda naftalin kokan bir dükkan; takım elbise, ortaokul şapkası, gömlek, kravat derken kitap, defter, rengarenk kalemler, dolmakalem.. İlk kez dolmakalemi olmuştu, köyde kamışın ucunu sivrilterek yaptığı bir diviti olmuştu ama dolmakalem bambaşkaydı. İlk kez ortaokul şapkası oluyordu bu şehirde daha sonra pek çok daha ilkleri olacağını nereden bilecekti ki? İlk kez lise, ilk kez üniversite sınavı, ilk kez sigara içme, ilk kez aşık olma hatta bu ilçede ilk kez dersane kurma.. Köydeki işler nedeniyle okula birkaç gün geç kalmıştı ancak o bunun farkında değildi. Okul kocaman binalardan oluşmuş. Her binası köydeki okulun en az 20 – 30 katı büyüklükte. Uzun koridorun en sonundaki bir sınıfın kapısı açıldı kapısının üzerinde 1D yazıyor. İçerisi öğrenci dolu köydeki okulun tüm öğrencileri bir sınıfa doldurulmuş sanki. Sınıfta üç dizi sıra var. Kürsüde sarı saçlı, genç bir bayan

öğretmen var, eliyle işaret ederek “geç” dedi. Kapıdan duvar kenarındaki en arka sıraya geçti ve oturdu. Tahtadaki yazılar onun bildiği yazılara pek benzemiyordu. Öğretmen “Ne bakıyorsunuz siz de defterlerinize yazın” dedi. Çantasını açtı en beğendiği defterini çıkardı, ilk kez eline aldığı dolmakalemini eline aldı incecik ucuyla özenerek defterine yazmaya başladı. Yazısı inci gibiydi yazmayı öğreten öğretmeni Mehmet Kavak’da beğenirdi yazısını. Belki öğretmen görür de beğenir diye içinden geçirdi. Öğretmen yerinden kalktı arka sıraya yöneldi. “İşte dedi şimdi yanıma gelecek yazımı göreceksin”. Öğretmen eliyle işaret ederek “sen dedi gel buraya!”. Ürkek ürkek sağa baktı sola baktı o an fark etti sınıfta tanıdığı hiç kimse yoktu. Herkes yabancıydı. “Öğretmen gelsene sen!” dedi. Yerinden usulca kalktı ve kürsüye vardı.. Öğretmen “uzat elini dedi.” uzattı. “Öyle değil, tersini çevir” dedi. Avuçları yere bakacak şekilde çevirdi. Cetvelin yan tarafı hızla parmaklarına indi, daha acıyı hissetmeden “Öbürünü uzat dedi.” Aynı acıyı onda da hissetti. “Geç yerine” dedi. Geçti yerine, dolmakalemini tutmaya çalıştı tutamadı. Öğretmen bağıırıyordu “Ben size Fransızca dersinde dolma kalem kullanılmayacak demedim mi?”.

Ev Horan Yolunda dayısının evinin avlusunda tek sıra briketten bir giriş-antre ve antrenin sağında ve solunda olan iki odadan oluşuyor. Odanın birinde arpa yığılı. Diğer tek oda onun. Odada bir tahta divanda yatak, bir masa kenarda kare şeklinde üstü tahta kapaklı bir hamamlık. Kapı kenarında tenekeden “şeytan sobası” denilen türden bir soba. Yerde hasır üzerinde kilim. Antrede üç adet kuyruklu tava, küçük tüp, lavabo, patates çuvalı, çekirdeksiz üzüm ve leblebi torbaları. Tezgahta cam şişe içinde çiçek yağı, cam şişenin ağzı kuru incirle ile kapatılmış, tahta kapının arkasındaki çiviye asılmış beş tane mazlum sucuğu, bir teneke içinde samanla karıştırılmış tavuk yumurtaları. Amerikan bezinden dikilmiş perdeyle kapatılmış küçük pencere. Babasıyla Göbelek çeşmesinin

tam karşısında Suvermez yolu ile liseye ayrılan yolların kesişme noktasında Rahmetli Faki Halaç'ın dükkanı vardı. O dükkana girdiler. Babası "Bak dedi bu dükkani iyi belle bir ihtiyacın olduğunda buradan alacaksın." Faki emmi sevecen bir yüzle ona bakıyordu. Artık şişeye yağ alacağı dükkani öğrenmişti. Daha sonraları o cam şişeye kuru inciri kapak yapanın bu amca olduğunu da öğrenecekti. Horan yolundan liseye üzüm bağlarının arsından geçerek tepe aşağı gidiliyordu. Ama dönüş rampa çıkılıyordu. Bu yol altı yıl boyunca okul döneminde her gün iki defa gidilip dönelecekti. Akşam olduğunda dayısı gile gitti, yeni aldıkları televizyona baktı "Kaçak" dizisini izledi. Yatma vakti eve geldi. Ev karanlık ve ıssızdı. Yorgundu yatağa yattı. Sabah uyanabilir miyim diye düşündü. Geç kalırsam yine parmaklarıma vururlar mı diye düşündü. Parmaklarını yokladı hafif şişmişti acıyordu.

Horoz sesiyle uyandı, pencere perdesinin tam ortasında küçük bir delik açtı duvara düşen ışığın olduğu yere kurşun kalemle bir işaret koydu tarih attı. Kendince saatini de yapmıştı. Bu ışığın aylara göre yer değiştireceğini de daha sonraki aylarda öğrenecekti. Daha sonraki yıl "Serkisof" markalı küçük bir saati aldı. Cebine leblebi ve üzüm koydu; yiyerek okula yollandı. Yolda öğrenciler gittikçe kalabalıklaşıyordu. Okulun avlusu düğün evine benziyordu. Her yerde öğrenci vardı ve hepsi hareket halindeydi.

Öğle çıkış zili çaldı, acıkmıştı. Yemek yapacaktı ve tekrar okula yetişecekti. Aceleyle ve küçük zayıf bacaklarıyla rampayı tırmandı. Eve vardı patates soydu kızarttı somun ekmeğiyle yedi. Severdi patates kızartmasını. Tabağını ekmekle iyice sıyırdı. Artık üç tavanın biri patates kızartmak, biri yumurta pişirmek, diğeri et, sucuk, köfte, balık yapmak için kullanılacak ve bulaşık derdi olmayacaktı. Okula gitti arkadaşları da gelmişti. Çıkış zili çaldı ikinci vaktiydi. Eve dönerken top oynayan çocukları gördü. Dayısının oğlu rahmetli Münir Eryılmaz' da vardı aralarında. Canı istedi katıldı aralarına, çocuk köyde de çocuktu şehirde de, oyun her yerde tatlıydı. Terlemişti, evin içi oldukça soğuktu. Sobayı yakayım diye düşündü. Anası kışın sobayı iyice yakar içeri ısınınca tıngır ileğende yıkardı onu. Anası aklına geldi gözleri doldu. Avluya babası Pörnek'ten getirip birkaç traktör arabası odun yığılmıştı. Eline bir balta aldı teneke sobanın dar olan ağızından sığacak büyüklüğe getirmek için gözüne kestirdiği oduna

var gücüyle vurdu. Balta oduna saplandı ama geri çıkmaz. Uğraştı didindi olmuyordu, sanki odunla balta birbirine yapışmıştı. Kucağına aldı Horan yoluna çıktı ilk gelen adama yaklaştı "emmi şu çıkmıyı, sen bi çıkarsan?" Neyse adam merhametli çıktı bir de odunu parçaladı. Bir daha top oynarken kaleci olmaya dikkat edecekti. Terleyince yıkanmak zor oluyordu. Köyde Yılanlıoğlağın derede cam gibi berrak Pınar başının kaynak suyunda arkadaşlarıyla anadan doğma yıkanmaya alışmıştı. Çaydere de balık tutulamayaçağını da bir süre sonra öğrenecekti.

Gece susadı, evde su yoktu. İbriği eline aldı dışarı çıktı. Sokak lambalarının cız ışığı vardı. Horan Yoluna bakan hayrat niteliğinde Sabri dedesinin yaptırdığı çeşme vardı. Borda kapıdan çıktı tam çeşmenin başına vardı. Etraf zifiri karanlığa kesti. Elektrikler kesilmişti. Etrafa bakındı. Suyu doldurdu tam borda kapıdan avluya girecek ki köpeğin havlamasıyla irkildi. Tekrar çeşmenin başına döndü. "Dayııı, Elif abaaa, ebeeee" diye bağırdı. Herkes derin uykuda. Üşümüştü. Neyse köpek bir süre sonra gitti ama korku gitmedi. Eve girdi sanki perdeler oynuyordu, biri dışardan ona bakıyordu. Yorganı başına çekti. "Şimdi bizim kara köpek olsaydı bu köpeği nasıl boğardı" diye düşündü. Köyün içinden gelirken kendi koyun köpeklerinin onu nasıl karşılayıp aralarına alıp eve getirdiklerini hatırladı. Köpekleri yavuzdu. Hepsi köye gelen ayıcının ayısından daha iriydi. Göğsü kabardı. "Ya sabah uyanamazsam, uykusuz da kaldım" dedi kendi kendine. Üç Kulhuvallah (İhlas suresi) bir Elham (Fatiha Suresi) okursam Allah beni uyandırır diye düşündü. Ebesi öyle demişti. Horoz ötüyordu, koştu duvara baktı ışık yerindeydi bir ohh çekti. Leblebi ve üzümü almadı. Öğretmen derste yemeyin demişti.

Havalar gittikçe soğuyordu. Sobayı her gün yakmak gerekiyordu. Salı günleri babası geliyordu ama görüşemiyorlardı. Köyün arabası o okuldayken geri dönüyordu. Ama masanın üzerinde beş lira harçlık, pazardan alınmış ya da köyden getirilmiş yiyecekler düzenli olarak bırakılıyordu. Sonraki yıllarda başka köylerden gelen arkadaşların kaldıkları evleri de gördü. Onunki onların yanında saray yavrusuydu.

Özlüyorum. Özlüyorum...

Bu yazıda zannediyorum köyden Emirdağ'a gelecek zor şartlarda okuyan pek çok hemşerimiz kendini görmüştür.

Hepinizi selamlıyorum.

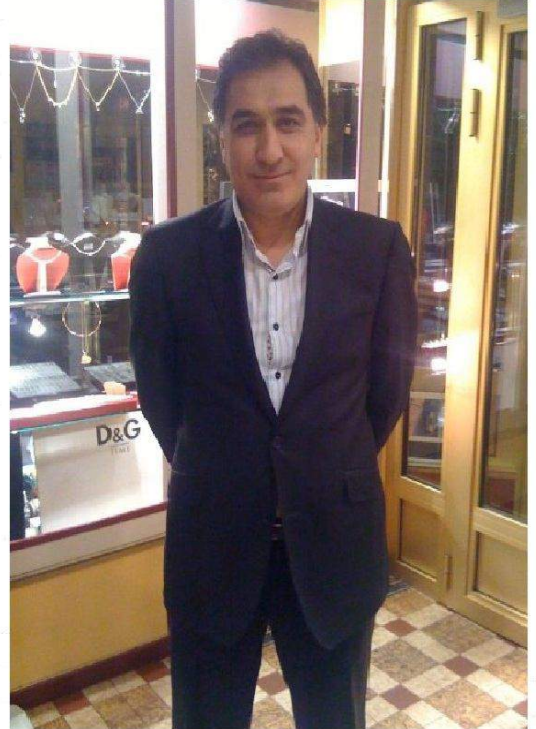
Bijouterie SINAR

Venez retrouver chez nous
Votre beaute et votre elegance

Güzelliğinizi ve şıklığınızı
Bizimle tamamlayınız.

Pazartesi günleri kapalıdır.

GSM: 0475/96 78 10

Tel: +32.2/219 19 29 – Fax: +32.2/219 19 39

Rue du Meridien 80 1210 BXL.

ATABİR İNŞAAT

**YAPIDA
PRESTİJİNİZ**

OSMANGAZİ MAHALLESİ
3+1 - 4+1 LÜKS DAİRELER

İŞIKLAR MAHALLESİ
3+1 - 2+1 LÜKS DAİRELER

**SİZLERE SIRADIŞI KONFORUN MODERN MİMARİYLE BİRLEŞTİĞİ KEYİFLİ YAŞAMLAR
SUNUYORUZ.**

**DEPREM YÖNETMELİĞİNE UYGUN, BİRİNCİ SINIF MALZEME KULLANILARAK İNŞA EDİLEN
DAİRELERİMİZİ GÖRMEDEN KARAR VERMEYİN.**

**KREDİYE UYGUN, SIFIR DAİRELERİMİZİ GÖRMEK İÇİN SİZLERİ SATIŞ OFİSİMİZE
BEKLİYORUZ...**

AŞAĞI SÖĞÜTÖNÜ (BATIKENT KARŞISI)
5 BLOK 3+1 LÜKS DAİRELER

GÖKMEYDAN MAHALLESİ
3+1 - 2+1 - 1+1 LÜKS DAİRELER

DAHA FAZLASI İÇİN www.atabirinsaat.com.tr'yi ZİYARET EDEBİLİRSİNİZ...

ATABİR İNŞAAT

MUSTAFA KEMAL PAŞA MAH. SİVRİHİSAR CAD. NO:76/B ESKİŞEHİR

TEL & FAKS : 0 222 230 67 64 GSM: 0 532 285 02 35

atabirinsaat@hotmail.com

www.atabirinsaat.com.tr

Emirdağ Kültürünün Yaşatılması

Afyonkarahisar'ın güzide ve şirin ilçesi Emirdağ son yıllarda hem Türkiye de hem de Belçika'da adından sıkça söz ettirmeyi başardı. Emirdağ'ı Emirdağ yapan özelliklerin başında gelen yurtiçi ve yurtdışı bağlantısı hem kültürel anlamda hem de sosyal anlamda bir ikilemi beraberinde getirmektedir. Belçika'da yetişen bir nesil ile Emirdağ'da yetişen nesil arasında kültürel anlamda farklılıklar ilk bakışta göze çarpmaktadır. Özellikle Belçika'da yetişen genç nüfusumuz Belçika kültürü ile Emirdağ kültürünün karışık bir sentezini yaşıyorlar. Haliyle bundan 15-20 yıl önce var olan ve günümüzde de varlığını devam ettiren kültürümüzün Belçika'da yaşandığını söylemek yanlış olacaktır. Bizi biz yapan ve her zaman övünerek bahsettiğimiz ilçemize ve kültürümüze bağlılığımızın günümüzde azaldığını üzülererek ifade etmekteyim.

Geçmişten günümüze taşımaya çalıştığımız kültürel zenginliğimizi yazarlarımızın ve şairlerimizin eserlerinde sıkça okumaktayız. "Hey gidi günler" diyerek belki de iç çekerek özlem duyduğumuz o eski günler, eski adetler, eski kültürel etkinliklerle ilgili hatıralar bizleri geçmişe götürmeye yetmektedir.

Özellikle yeni yetişen neslimizin kültürümüzden çok daha kopuk yetiştiğini gözlemlemek kültürel mirasın gelecek nesillere taşınması noktasında bir umutsuzluk meydana getirmektedir. Toplumların devamlılığının garantisi olan ve birlikteliğin sağlanmasındaki en temel unsur olarak kabul edilen kültürlerin yaşatılması ve devam ettirilmesi gönül bağlarının güçlendirilmesi açısından çok önemlidir. Bu noktada en önemli görev sivil toplum kuruluşlarına, derneklere ve vakıflara düşmektedir.

Emirdağ kültürünün yaşatılması ve gelecek nesillere anlatılması derneklerin yapacağı sosyal ve kültürel etkinlikler ile başarılabilir.

Yapılan ve yapılacak olan etkinliklerde en önemli unsur gençleri kültürümüz hakkında bilinçlendirmek ve onlara sorumluluk duygusunun

Ziya EKŞİ
Sakarya Üniv.
Araştırma Görevlisi

aşılmasıdır. Özellikle üniversite gençliğinin vakıflarla işbirliği içinde olması ve onların fikirlerinin alınması çok önemlidir.

Eskişehir'de varolan Anadolu ve Osmangazi üniversitelerinde yapılan bahar şenliklerinde Emirdağ kültürünün nişanesi olan topakev çadırının üniversiteye kurulması ve bu çadırdaki kültürümüzü yansıtacak olan kitapların, kıyafetlerin öğrencilerin ilgisini çekecek şekilde tanıtılması öğrenciler ile kültürümüz arasında güzel bir proje olarak uygulanabilir. Ayrıca yurt dışında yaşayan hemşerilerimizin memleket duygularının yeniden harekete geçirilmesi ve kültür hazinemizin onların nezdinde tekrardan yaşatılması adına seminer ve konferanslar düzenlenebilir.

Bu konu ile ilgili Brüksel merkezli yapılan bazı etkinlikleri, memleket gecelerini ilçemiz basınında okumaktayız ve bunun etkileri gözlemlemekteyiz. İnanıyorum ki bu etkinliklerin meyvesini ilerleyen yıllarda toplayacağız.

Diğer bir hazinemiz olan türkülerimizde kültürümüzün yaşatılması açısından önemlidir. Emirdağ türkü sözlerini incelediğimizde Emirdağ'ımızın geleneklerini, göreneklerini ve yaşayış tarzı hakkında bilgilere sahip oluyoruz. Son yıllarda Eskişehir Emirdağlılar Vakfı'nın bu konuda çalışmalar yaptığını gözlemliyoruz. Bu gelecek adına bizlere umut vermektedir. Bu sayede çok az bilinen türkülerimizin açığa çıkacağını ve seslendirileceğini tahmin etmekteyim.

Bu vesile ile kültürümüzün yaşatılması adına çalışmalarını sürdüren Eskişehir Emirdağlılar Vakfına teşekkür eder, çalışmalarında başarılar dilerim.

BAĞIŞ ve YARDIMLARINIZ İÇİN :

BURS HESABI : TR640001500158007285727281

AİDAT HESABI : TR130001500158007287451695

POSTA ÇEKİ HESABI : 1135951

TEMMUZ 2013

EMİRDAĞ

Continental
Lastikleri Bölge Bayii

ÖZGÜR
Binek ve Ticari Otomotiv
Paz. ve Tic.Ltd.Şti.

Barum

SPORTIVA

akü çeşitleri

Sanayi Çarşısı Mamuca Yolu No:18 Eskişehir Tel:227 75 75

www.continentaleskisehir.com

Tel : 0222 227 75 76 Fax : 0222 227 77 22

dj
WHEELS
Hafif Metal Jantlar
Light Alloy Wheels

Allianz

SOMPO JAPAN
SİGORTA

Sigorta ve aracılık hizmetleri

Merkez : Kızılıklı Mahmut Pehlivan Cd. No: 47/B Eskişehir

Tel : (0 222) 233 42 - 233 66 99

Fax : (0 222) 227 77 22

ozcanozygur.53@hotmail.com

İhmal Etmeyin

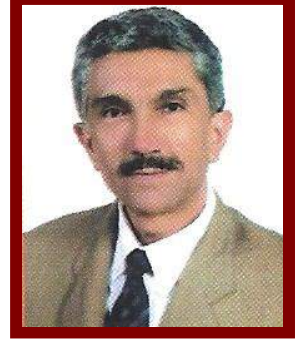
ÖZCAN
ÖZGÜR

43

SAYI 26

ANILARIN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Bekir Sıtkı Sayın

Hani hatıralar vardır, özlemler anılır, yaşanılan zamanla kıyaslamaları yapılır. Günümüz teknolojisinden uzak yaşanan ilkelikler, sadelikler ve bunlarla sergilenen güzellikler. Güzellikler diyorum, yine geçmişin derinliklerine ineceğim; o güzellikleri tekrar hatırlamak, onları mazinin derinliklerinden çıkararak sizlerle paylaşmak suretiyle onlara yeniden can vermek için.

Hani büyük şair Bakî de özetlemiş şu beytinde geçmişte yaşanan güzelliklerin değerini:

**Âvâzeni bu âleme Dâvut gibi sal
Bâkî kalan bu kubbede bir hoş sedâ imiş.**

Geçmişte yaşanan o güzellikler bir hoş sedâdan ibaret kalmış. Hatırlanırken o güzellikler yaşanılan zamanla kıyaslaması da yapılmış, yapılmış da nasıl bir tablo çıkarmış ortaya; içimizi karartmak istemem ama tablo hiç de hoş değil maalesef!

Günümüzde yaşanan gerçeklere bakıldıkça bir kat daha anlaşılır geçmişte yaşanan o güzelliklerin değeri. Evet günümüz gerçekleri...

Gün geçtikçe hızlanan, hızlandıkça ivme kazanan, hızına yetişemez olduğumuz teknolojik yenilikler şüphesiz sosyal hayatımıza, şahsi hayatımıza pek çok konforu birden sunuyor. Ancak bu büyük nimeti yerinde kullanamadığımız ya da onu kötüye kullandığımız zaman başımıza olmadık dertler açabiliyor.

Bilgisayarın başında İnternetiyle, bilgisayar oyunlarını duygusal yalnızlığa, asosyal bir hayata itilen çocuklar toplumdan kopuk yetiştiği gibi otistik, hiperaktif rahatsızlıklara açık bir hale geliyor. Zaten bu rahatsızlıkların temelinde duygusal yalnızlık yatmaktadır.

Altmışlı yılların çocukluk dönemlerinin Emirdağ' da nasıl geçtiğini o dönemleri yaşayan herkes gayet iyi bilir. Okulların yazın tatile girmesiyle başlayan uzun dinlenme döneminde hepimizi bir telaş alırdı; "tatili nasıl değerlendirsek, ne yapsak

da hem okul masraflarımızı karşılasak hem toplumla daha içli-dışlı olsak" diye kah Salı günleri Emirdağ pazarında köftencilik yapardık. Bazen olur dağ köylerimizden kışın karın bolluğunda dağların kuytu ve serin bölgelerinde sakladıkları karları satanlardan kar alarak aldığımız bu karlarla soğuttuğumuz limonata, su, gazoz gibi içecekler satardık. Yazın aşırı sıcak günlerinde gurbetçilerimizle iyice kalabalıklaşan Emirdağ pazarında bu soğuk içecekler iyi giderdi doğrusu, iyi para kazanırdık. Havanın serin serin olduğu günlerde ise köylülerimizin pazara getirdikleri yumurtaları satın alır, biriken yumurtaları belirli bir kâr oranında toptan yumurtacılık yapanlara bırakırdık. Kimi zaman da Salı pazarına çok erken saatlerde çıkarak pazara sebze-meyve getiren toptancı kamyonlardan meyve ve sebze alarak onları satardık. Kurduğumuz bu küçük ticari şirketimizin ortakları bazen teyzem oğlu Nevzat, bazen Halam oğlu Kadir bazen de okul arkadaşım Abdullah Koçak olurdu. Panayır gibi büyük ve ihtişamlı olan Emirdağ'ın Salı pazarında yaptığımız bu küçük çapta ticari işlerimizle hem toplumla daha iyi iç içe olur hem de aile bütçemize bir katkımız olurdu. Böylece yaptığımız bu küçük uğraşların biz de bıraktığı haz en güzel şeydi.

O yıllarda Emirdağ Çarşı meydanının taşıt trafiği hayli sakindi. Arada bir İSTANBUL – KONYA hattına ait yolcu otobüsleri geçer bunlar Babiroğlu, Konya Meram Turizm otobüsleri idi. Bu otobüsler yolcu alıp indirmek ve bir miktar mola vermek gayesiyle meydanda durdukları zaman hemen otobüslere dalar yolculara soğuk gazoz satardık. O yazın sıcak günlerinde iyi gazoz satardık, iyi para kazanırdık. Yirmi beş kuruşa sattığımız bu gazozları açmak, açarken basınç sesini duyarak müşteriye sunmak büyük keyifti doğrusu... Tabii bu arada enteresan olaylarla da karşılaşırız: Teyzem oğlu Nevzat'ta elinde testi ve bardağıyla bize katılır, önceden kar ve buzla soğuttuğu suyu bardak bardak yolculara satardı. Yazın sıcak günlerinde o da iyi kazanırdı.

dolar dolar boşalır Nevzat'ın cebi bozuk paralarla dolardı. Hele bir seferinde bardağı kıran Nevzat evden getirdiği kulplu, kalaylı bakır tasla yolculara su satmaya başladı.

Bir gün Babiroğlu Turizme ait yolcu otobüsünde bir turist Nevzat'tan su istedi. Nevzat turiste büyük bir keyifle suyu verdi. Büyük bir keyifle diyorum çünkü turistler iyi para verirdi. Ayna gibi pırıl pırıl parılayan kalaylı tasta su içirmek, su içmek bir zevkti doğrusu.

Fakat o da ne! Turist kendisine tasla sunulan suyu büyük bir ihtimamla yanında hanım hanımcık oturan, bakımlı süs köpeğine vermesin mi o dönemlerin kliması dahi olmayan otobüslerinde bulunmuş, aşırı susayıp dili bir karış aşağı sarkmış zavallı hayvancağz kendisine sunulan suyu büyük bir keyifle dilini tasın içine içine sokup çıkararak şapur şapur içmesin mi! Bu manzara karşısında büyük bir şaşkınlık geçiren Nevzat morali bozuk vaziyette taşı turistten aldı. Turist on kuruşa satılan suya tam bir lira ödeyerek Nevzat'ın gönlünü aldı. Nevzat da hemen taşı deterjan ve sıcak suyla yıkamak üzere eve yollandı.

İşte yukarıdan beri anlata geldiğim bu uğraşlar bize dinamizm kazandırdı. Böylece severek yaptığımız bu faaliyetlerle hem dinlenmiş hem güzel vakit geçirmiş hem de daha sosyal bir şekilde tatilimizi değerlendirmiş olurduk.

Yanlış anlaşılmasın asla teknolojik yeniliklere karşı değilim. Her zaman teknolojinin yanındayım. Bir cep telefonu, bir Internet, bir televizyon, mesafeleri oldukça kısaltan hızlı ve konforlu arabalar elbette büyük nimet!

Benim karşısında olduğum bunların yerinde kullanılması ya da kötüye kullanılmaması.

Bütün bu olumsuz kullanımlar bizim felaketime bile sebep olabiliyor. O yüzden cep telefonlarına kadar inen Internet oyunları, Facebook ve Twitter gibi sosyal ağlar, çocuklarımızı, gençlerimizi sanal ortamda büsbütün asosyal kılmaktadır. Neticede duygusal, sosyal yalnızlık ve akabinde otistik veya hiperaktiflik rahatsızlıkları...

Hepiniz sevgiyle sağlıklı kalın...

AKSigorta

RAYSIGORTA
VIENNA INSURANCE GROUP

ERGO
SIGORTA

ELEMENTER & BES

Ata EMEKSİZ

İbrahim Emeksiz İkizler Sigorta

Tel : (0222) 234 41 65 Fax : (0222) 221 12 05

GSM : (0532) 570 28 95

e-mail : ata.emeksiz@aksigorta.net

ADRES : Delikli Taş Cd. Kudret Apt. 49/1 ESKİŞEHİR

Küreselleşme Olgusu İçinde Emirdağ Hemşericiliği

üreselleşme olgusunun ortaya çıkmasıyla birlikte, hemşericilik bilincinin gelişimi de kendini göstermiştir. Her ne kadar bu iki kavram iki zıt kutup gibi görünse de aynı paralelde gelişimini sürdürmüştür. Bu süreçte dünya küçülürken, bir yandan “küresel vatandaşlık” kavramı gelişmiş ve diğer bir yandan ise yerel kültürlerin dayanışması gözlenmiştir.

Yine bu dönemde köyden kente göç ciddi bir şekilde artmıştır. Türkiye’de dış göç başlamadan önce, kırsal kesimlerden kentlere doğru bir göç yaşanmıştır. 1950’li yıllarla birlikte kitlesel bir görünüm alan iç göç, 1960’lı yılların başından itibaren dış göçe çevrilerek uluslararası bir boyut kazanmıştır. İnsanlar yeni geldikleri mekanda kendilerini güvende hissedebilecekleri bir arayış içinde olmuştur. Şehre gelen göçmenlerin kent içinde yeterli olmayan aile, akrabalık ilişkilerinden sonra en kolay yüz

yüze ilişki kurabilecekleri dayanak, kente daha önce gelmiş, dolayısıyla ona yabancı olan bu çevreyi daha iyi tanıyan hemşerileridir. Hemşeri grupları içerisinde dayanışma; borç verme, düğün ve cenazede yardım, ortaklık kurma gibi işlerde kendini göstermiştir. Hiç şüphesiz ki göç olgusu içerisinde Emirdağ da geniş bir çapta yer almıştır. Yurt içinde Emirdağ’dan ayrılarak büyük oranda Eskişehir’e yerleşen kitleler yeni geldikleri mekanda sosyo-kültürel bir dayanışma içerisine girmişlerdir.

Emirdağlılar için “Aynı yerden gelmek” büyük önem taşır. Aynı yiyecekleri yemek, aynı türkülerini dinlemek, aynı değerlere sahip olmak büyük bir keyiftir. Bu ortak paydalar dayanışmanın gelişmesinin de bir göstergesidir. Bununla birlikte göç etmek zorunda kalan insanların memleket özlemlerini dindirmeye çalışan hemşericilik kültürü ve bu

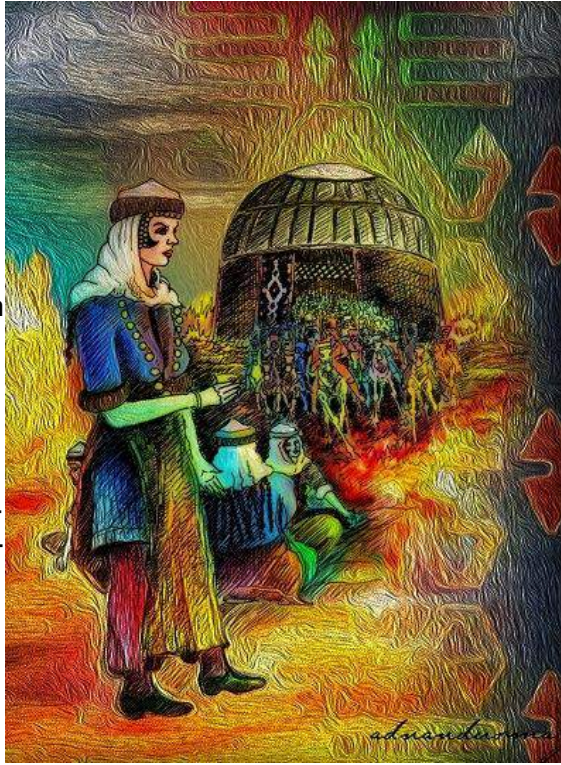

kültürün bir örgütlenme şekli olarak da hemşeri örgütleri ortaya çıkmıştır. Bu örgütler şehirde var olma savaşının da bir parçasıdır. Özellikle bu yapılar, cemaat alanının dışında kalan ve kendini yalnız hisseden bireyler için yeni bir alan yaratmıştır.

Bu noktada kente yeni gelen bir insanın aidiyet arayışı içerisinde gideceği ilk yer hemşeri dernekleri olmuştur. Köyünden veya kasabasından ayrılp Eskişehir’e gelenler, bu dernekler aracılığıyla hemşerilerini tanıma ve onlardan destek alma imkânına kavuşmaktadır. Ayrıca şehre yeni gelen bu kitleler bu derneklere üye olarak sosyal dayanışma sağlamakta ve ileriki bir aşama olarak kendilerini ilgilendiren siyasi kararları örgütlü bir biçimde şekillendirmeleri söz konusu olabilmektedir. Böylece önceleri sosyo-kültürel yardımlaşma olarak doğup gelişen hemşericilik olgusu zamanla gelişerek yerel siyaset alanında da kendini göstermektedir.

Eskişehir’de yaşayan Emirdağlıların dayanışması sosyo-kültürel alanda hızla devam ederken, siyaset ve bürokrasi alanında ise yeterli gelişim düzeyine ulaşamamıştır. Demokrasinin vazgeçilmez argümanlarından biri olan sivil toplum örgütlerine bakıldığında ise Emirdağlıların baskınlığı kendini iyiden iyiye hissettirmektedir. Birçok oda ve dernekte hemşerilerimiz uzun yıllar boyunca başarıyla bu örgütleri yönetmiş ve halen yönetmektedirler.

Bu sürecin iyi yönetilmesi halinde siyaset arenasındaki başarı da kendini gösterecektir. Bu uzun soluklu süreçte planlı, programlı ve sistematik bir çalışma ile hemşericiliğin en üst basamağına gelmiş olacaktır.

Bizim Bilgeliğimiz

Mehmet Konukçu
Eğitimci

ANADOLU GERÇEĞİ

*Yalın ayaklarınla koştun mu tarla tarla
Duydun mu çıplak toprağın, çıplak insanın yasını
Ağlayan kadınlarla, ihtiyarlarla
Yaşadın mı bir yağmur duasını
Boz bulanık ırmaklarda çimdin mi?
Kulak verdin mi yürekte kavala, saza
Bir ipek seccade üstünde gibi, huzurla
Durdun mu toprakta namaza?*

(...)

Yavuz Bülent Bakiler

Okula hiç gitmemiş olan 'babaannemin kayınvalidesi' uzun bir masalı ağızından bal damlar gibi anlatıp kendini dinletmesini biliyordu. Torununun torununu gördüğüne çok sevinen Emirdağlı kadın hemen her konuda bir mani söylüyordu. Oğlunun hesapsız işlerine kızan yaşlı kadının ağızından ilginç dizeler dökülüyordu. Oldukça büyük ve çokça desenli bir kilimi dokuyan ihtiyar kadın okuma yazma bilmiyordu, "Kilimin şekli ezberimde." diyordu.

Yaşlanan bilgeli mi desek... Ne desek acaba bu hâle?

Komşunun kızı sevdiğiyle kaçır, arayı onlar bulur. Yüzlerce kişiye düğün yemeği pişirilecektir, onlar hallederler bu zor işi. Torunlara bakılacaktır, köyden gelenler okula gidecektir, onlarda kalı-

nır yıllarca. Kocasını askerde olan gelini onlar teskin ederler.

Onlar mektebe gitmemişlerdir. Olsa olsa ikiden üçten ayrılmışlardır. Diplomaları yoktur. Gazete başlıklarını heceleyerek okurlar.

Evet, onlar 'okul okumamışlardır.' Bilge insanlardan yıllarca süren bir süreçte bilgeli dersi almışlardır. Evlerindedirler; sokağın, mahallenin, köyün bilenleridirler, erenleridirler. Misafirlerini en iyi şekilde ağırlarlar, kaç kişi gelmişse gelmiştir, hepsinin yeri vardır başköşede. Emirdağ, misafirine vefalı bir ev sahibidir vesselam.

Kapı önü, sokak başı, çeşme başı, avlu içi, pencere önü, hâl hatır sormanın mekânlarıdır onlar için, randevuyla görüşen modern insana inat.

Maniler, ninniler, deyimler, tekerlemeler, türküler, dualar, beddualar, meseller, nasihatler... Sözü onlardadır.

Kilimler, heybeler, mendiller, kanaviçeler, yastık örtüleri, yün çoraplar...

Bütün bunlar bir şiirin dizeleridir. Her şekil bir kelime, her renk bir mecaz. Ümmilerin sanatı böyle olsa gerek.

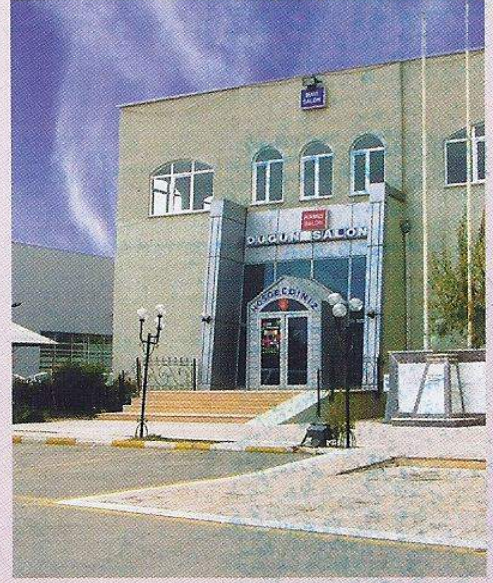
Emirdağ; şahadetnamesi, diploması, herhangi bir formasyonu olmayan ferasetli ihtiyarlar diyardır. Mesele yeni neslin bu mirası geleceğe taşıyıp taşıyamayacağıdır.

31/03/2013 – 15/07/2013 Tarihleri arasında mesajlarını yayınladığımız, bize ulaşan ve Hakkın Rahmetine kavuşan hemşerilerimize Cenab-ı Allah'tan Rahmet diler, ailelerine, akrabalarına, sevenlerine başsağlığı dileriz.

EMİRDAĞLILAR VAKFI

Osman KARAKAŞ - Dudu BULUT - Türkan AYDIN - Cemil AKIN - Bayram ORMANTEPE
Baki KARTAL- Mevlüt KILIÇ - Bayram HONAZLI - Hakkı ÇOLAKER - Enver ERDÖNMEZ
Mefkure Ülker MUTLU - Sıtkı OKUTAN - Elmas ÖZGÜLER - Ahmet ÇİL- Kadriye KAHYA
Keziban AKTAŞ - Nevin AKIN - Hulusi DEVECİ - Ramazan HALAÇ - Ahmet ÇALIŞKAN
Şahinde TEKİN- Sabri SARIER - Muhittin Ağa ERENOĞLU - Nazlı DURAK - Kenan KOCA

ESKİŞEHİR ŞOFÖRLER ODASI DÜĞÜN SALONLARI

**900 kişilik
Kırmızı Salon**

Salonlarımızı

360°

www.essofoda.org.tr
adresinden görebilirsiniz

Toplantı, Düğün ve Merasimleriniz
internetten canlı yayınlanır

**650 kişilik
Mavi Salon**

Ertuğrulgazi Mah. Damar Sok.

No:35 Eskişehir

Tel: 222 335 51 51 Fax: 0 222 335 11 33

Gsm: 0 530 519 00 77

www.essofoda.org.tr

Rezervasyon:

İrt.Tel: 0 222 335 96 96

Sema'nın Sigilleri

Çocuğumun eğitim görmesinin, aile ilişkilerinde yumaklanan sorunlardan uzak durmasını isteyerek yurt dışına çıktım. Koşullar onu gösteriyordu. Belçika da işçiyken Hollanda'ya Türk çocuklarına Türkçe Sosyal Bilgiler öğretmenliğine alındım.

Sonraki yıllarda da ikinci kez emekli olunca Salihli'ye (Manisa) yerleştim yurda dönüşte. Çok sevdim oraları. Yakınlarım da vardı çevremde. Hepsinin anası sayılırdım. Pek yalnızlığım olmadı. Salihli' deki evim her yere yakın sayılır. Zaman zaman yürüyüşlere çıkarım. Doğası, yeşili, insanları kucaklar gibi olur beni. Yılların alışkanlığı, adeta dürtüsü herkesle ilgilenirim, çocuklarla kurarım öğretmen duruşu sevgimi. Sorunlarına eğilmeye bakarım. Onlara olan sevgi bağım, ilgi bağım hep açık durur.

Böylesi yürüyüşlere çıktığım güneşli bir sonbahar sabahıydı. Site yakınındaki ıhlamur ağacının dallarından düşüp kahverengine dönen renkli yapraklarının, arasından küçük adımlarla geçtim. Yola attım kendi-mi, Aslanköy'de ki avlumuzda da en az yüz yıllık büyük bir dut ağacımız vardı, çok sevdim. Ekim ayı geldiğinde onun da yaprakları böyle sararır kahverengileşirdi... Yaprakları üzerinde çıplak ayaklarımla yürümek, çitirtilerini dinlemek tek oyunum olurdu. İkimizin arasındaki gizli bir sevgi bağıydı. Anlatılmaz bir yaşam sevinci estirirdi yüreğime. Böylesi güneşli günlerde yürümek içimi ısıtır, çocukluk günlerime döndürürdü.

O günde yine evimin yakınında sayılan Devlet Hastanesine doğru yöneldim. Sol yanımdan bir motosikletli geliyordu. Dura dura yürür gibi giderken arkasındaki çocuğuna, karısına bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.

Motosikleti kullanan adam, çevre köylerden geliyor olmalıydı. Orta yaşlarındaydı. Kahverengi kasketi tozlanmış, kenarından taşan kıvrırcık saçları kırçılı çalmış. Günlük ceketini üstünde, kot pantolonu yıpranmış rengi değişmişti. Toplanmış yüzünde kara sakalı belki bir haftalığı. Arkasına aldığı karısı da kot pantolonluydu, parlak simli hardal rengi ipten el örgüsü hırkası vardı sırtında. Hırkasına uygun türbanı başındaydı. Onun da yüzü yuvarlak sayılırdı, yüzünün açıkta kalanı esmerceydi. Kısa boylu, dolgun bedenliydi. Anneyle babanın arasına orturtulmuş kız on yaşlarında var mıydı? Açık kahverengi, uzun saçlı at kuyruğu bağılıydı. O da kot pantolonlu, üstüne kırmızı kazağını giymiş, ana-kız kollarıyla babayı sıkıca sarıp birbirine tutunmuşlar.

Huriye Sarıç
Yazar

Acelesi var gibiydi adamın, arkasına dönüp bir şeyler dedi yine, önüne dönüp motosikletini hızla sürdü. Caddeden giden gelen taşıtların sağından solundan kaymaya başlayarak önümdeki köşeden sola döndü. Patirtisiyle uzaklaştı gitti.

Caddenin yaya yolundaki tespih ağaçlarının dibine dökülen sararmış yapraklarına basa basa Devlet Hastanesine kadar geldiğimde olağan olmayan bir kalabalık gördüm kapısında...Yüreğim çarpı. Bir kaza olmasıydı, sakın bu önümden giden motosikletli... Korkarak yürüdüm kalabalığa. Kapıda bekleyenlere sokuldum, konuşuyorlardı birbirleriyle, yüzleri kederli. Bir kadına sordum:

"Ne var, ne olmuş?"

"Kaza!" dedi kadın.

Gözü kapının tam karşısında ki yola çevrili. Ben de o yana baktım.

"Nasıl olmuş?"

"Motorsikletten düşmüşler..." dedi, yüzünü buruşturarak acıma. "Kötü oluyo motur kazası. Ölmese bile sakat kalıyo işte," diye sızlandı.

Aklıma gelen olmuştu. Acaba nasıldı, kurtulmuşlar mıydı? En çok da çocukları geldi gözümün önüne. Atkuyruğu saçları... O sırada ambulansın acı sinyali duyulmaya başladı. Herkes bir yana çekildi. Girdi hastanenin avlusuna ambulans. Sorgulu gözlerle birbirine bakışan insanların yanından uzaklaştım. Böyle olayları unutamıyor, günlerce etkisinde kalıyordum. Yolda, sanki bir avuntu olurmuş gibi, "önümden geçip giden motosikletli olmasaydı bari..." diye geçirdim kafamdan.

Ertesi gün kalkar kalkmaz, her sabahki gibi ön balkona çıkıp havayı kokladım yine. Güneşin doğuşu, gittikçe ağaran gökyüzü umutlarımı yeşertir her zaman, duygularımı tazelerdi. Yaşam sevincimdi benim. Günlük işlerimin akışını o vakitlerde düzenliyordum kısaca.

O günün programına hastane ziyaretini de ekledim. Yabancıysa değildim oraların. Kimi hafta sonlarında hastaneyi ziyaret ederdim. Odalara girer, hastalara 'geçmiş olsun' der, hal hatır sorar, yarımcı olurum yalnızlıklarını dağıtmalarına. Varsa; (olmasa daha iyi) çocuk hastalarla konuşur, gönül-

lerini alır, kimilerine kitaplar getirdim. Hastane odalarını bilirdim. Baştaki 13 numarada hafif hastalar olurdu kapısı az aralıktı. Göz ucuyla baktım içeriye. Üç yataklı. Birinde bir kız çocuğu yatıyor. Yastığına düşmüş at kuyruğu saçından tanır gibi oldum. Yüreğim titredi. Motosikletteki kız olmalı. Usulca gitim yanına. Sağına yatmış dalgın uyuyordu. Pembe çiçekli hastane pijaması üstünde, saçları boynuna dökülmüş. Oydu. Oval yüzünün pembesi daha bir soluk düşmüş. Sol eli sargılı. Bakınırken nöbetçi hemşire geldi yanıma. Tanıyordum. Otuz-otuz beş yaşlarında vardı. Beyaz önlüğü lekesiz çocuksu yüzüne pek uyardı. Hastasına umut dağıtıyor gibi her zaman gülümserdi yüzü Naciye hemşiresinin. Beni görünce yöneldi,

“Dün yatırdık buraya. Annesi babası ağır, İzmir’e gönderdik,” dedi yavaş bir sesle. Bakıştık.

“Dün yolda yürürken yanımdan geçmişlerdi, babası anasıyla. Tanır gibi oldum.”

Yüzünü buruşturdu hemşire:

“Son hızla gidiyorlarmış. Çam ağacına çarpınca savrulup tren yoluna düşmüşler.“ Çocuğa baktım.

“Sağlık durumları nasıl?”

Kızın ayakucunda yan yana duruyorduk. Kendinde değilmiş gibiydi. Herhalde korkudan şoka girmiş, açılmamış olmalı. Yüzü daha da kaygılandı hemşiresinin.

“Kızda fazla bir şey yok, ucuz atlatmış, çabuk iyileşecek. Babası komadaymış, ağırmış, anasının sol ayağı bilekten kırılmış, başında yarık yırtıklar varmış, beyinde hasar kalır diyor doktorlar. Baktım yüzüne;

“Kızcağızın nesi var?”

“Sol elinin üst derisi yüzülmüş, Kolunda bacağında sıyrıklar çizikler var. Fazla bir şey yok neyse ki. Şöyle dolaşıp geleyim,” dedi, çıktı gitti odadan.

Kala kaldım olduğum yerde. Babası ölür, anası sakat kalırsa... Bir de akıldan olura...

Hep böyleyimdir. Dayanıklılığımı yitirir gibi olurum birden. Birilerine bir şey olmasın. Bir öksüzlük, yetimlik, kimsesizlik acısı çöker yüreğime, daralırım. Kardeşlerimi hatırlar, susar dalarım...

Beyaz çarşafın içinde yatan kızcağızın karşısında bakınırken bir kadın girdi içeriye. köyden geliyor olmalı. Ankara lastiği, yün çorabı vardı ayağında. Morlu basma uzun eteği, ona uygun renkte yazması sıkı sıkıya bağlanmış. Kol ağzları kıvrılmış siyah hırkasını önü lekeli duruyordu. İnce kırışıklıkların daha çok gözlerinin çevresinde toplandığı yüzü sararmış, anaca bir hüznün dökülüyordu bakışlarında. Sessizce vardı yanına. Bana baktı kısacık.

Yüzü alt üst olmuş. Döndü çocuğun yüzüne. Tutamıyor kendini.

“Vaaah!” dedi sağ elini bacağına vurup çırpındı. Eğildi yatanın üstüne. Hıçkırmaya başladı.

Tutup çektim yavaşça kolundan. Biraz uzaklaştırdım. Odanın kapısını da örttüm. ağlaması sessizdi.

“Hastanın yakını mısınız?”

“komşumun kızı. Dün duydum, gelemedim. Kızın ellerinde siyilcik (siğil) dediklerinden vardı. “(Hocaya götürüp okutacaz)” diyorlardı... çok söyledim;

‘Komşum Hocaya gitmeyin, doktora götürün. Sultan kadının ellerindeki siyilcikleri doktor yakmış... bii daha çıkmadı diye. Dinlemedi bile. Kızdı bana da. Karısı da laf sokamamış kulağına. Emme adam kalın kafadır. İnatçıdır.” dedi.

Omzundaki kara çantasından aldığı bez mendile gözlerini sildi, hıçkırdı...

“Vah vah! Görünmez kaza buna diyolarımış. Anası ya da babası ölürse, sakat kalırsa gocallahım?”

“İyi olurlar,” diyebilirdim.

Üzüntüm yığılanıyordu. Kalktım. Bir şey yapamıyordum. Kapıdan çıkarken uzun etekli biri daha girdi odaya. Yakınları, komşuları geliyordu birer ikişer. Hep böyle oluyoruz işte. Eğitilemiyoruz. Trafik kurallarına uyamıyoruz... Sonrasında olan oluyor. Uygurluk öyle kendiliğinden, kolayından, kazanılacak bir yaşam bilinci, yaşam birikimi değil. Çok yolumuz var daha....

Ertesi gün pazardı. Ziyaret saatinde yine gittim hastaneye. 13 numaralı odanın kapısını yarı açık buldum yine. Usulca girdim. Kız uyanmış, kendindeydi. Arkasına yastık koyup oturtmuşlar. Saçı taranıp at kuyruğu yapılmış. Uzun kirpikleri yaş yaş parlıyordu. Sağ yanağında kırmızı çizikler vardı. İnce, pembe dudakları, yüzü uçuk.

Yanı başında durup eğildim üstüne.

“Geçmiş olsun, nasılsın?”

“Sağ ol nine.”

Sargılı elini tuttum sevecenlikle. Yüzüme baktı yorgun, “Anam babamın yarası çokmuş. İzmir hastanesine götürmüşler. Dereköy’ün imamına gidiyorduk. Elimdeki siyilleri okutacaktık. Motosikletten düştük.”

Sesi titredi, ela gözleri doldu. Gözlerinin içi ağlamaktan kızarmış. Eğilip yüzünü okşadım severek, saçlarında gezdirdim elimi, usulca öptüm.

“Üzülme, tez iyi olup gelirler...”

Konuyu değiştirdim sonra. Bir şeyler isteyip isteme-

diğini sordum, Hemşirelerle konuşmam rahatlattı onu. Bir umut gibi bakıyordu. Yüreğimse kanıyor. Yavrucuğun ne olacağını, ilerde kendisini nelerin bekleyeceğini düşündükçe üzüntüm artıyordu. Yağının ayak ucundaki asılı levhada Sema Eren yaşıyor. İlçeye yakın Taylan köyündenmiş.

“Sema, kaçınıcı sınıfa gidiyorsun?”

Sargısız elinin baş parmağını içine yumup diğerlerini dikerek gösterdi, dördüncü.

Alaşılmış soruyu sordum elimden olmadan:

“Okulunu seviyor musun?” Başıyla yanıtladı.

‘Seviyormuş...’ Başka ne denir ki... Sargısız eline baktım. Üstünde nohut kadar büyük, orta parmağının boğumunda az daha büyüğü siğiller vardı. İki eli ellerimin avucunda yüzüne bakıp;

“Doktorlar iyi ederler siğillerini. Çok kişide olur. Ellerinde ya da bir yerinde çizik, kesik, yara olmasın, siğiller mikrop kapar. İnsandan insana da geçer. Hayvandan da geçebilir. Çocuklarda, büyüklerde, yaşlılarda da olur. Bir çok çeşidi vardır.”

Biraz rahatlamış görünüyordu. Eline baktı. Üstündekini gösterdi,

“Bu büyümüyor,” dedi. Parmağındakine bakarak “bu büyüyor” dedi.

“Evet,” dedim. “Çok büyürse kansere döner. Sen iyi ol , doktor alır.

Sevinmiş gibiydi. Yüzüme baktı dikkatle:

“Kanserden korkuyorum. Dedemin her yanı yara olduydu, kanser dediler. Doktorlarda iyi edemediydi.”

Daha yüreklendirdim. “Korkma. Senin siğillerin küçük. Bu sözümü hiç unutma, bir öğretmen nine söylemişti dersin. Bu siğil bir hastalık. Öyle nefesi keskin Dereköy İmamının okumasıyla geçmez. Doktor iyi eder. Ya ilaç sürer, ya alır, ya da yakar ellerin güzel olur.

Ağlamaya başladı:

“Doktora köyümüzün minibüsüyle gelirdik. Kaza da olmazdı, yaralanmazdık.”

Gözlerinin yaşını sildim, eğilip bir daha öptüm. Yine geleceğimi, ona kitap getireceğimi söyledim. Siğili için doktora götürecektim iyileşince de. Güzel şeyler söylemeyi sürdürdüm gidene kadar. “Üzülmeceksin... Her gün biraz daha iyi olacaksın. Annen-baban da iyi olacak. Yarın yine görüşeceğiz. Gene geleceğim.”

Kapıdan çıktığımda bir erkekle kadın giriyordu içeri. Giyimlerinden ona geldiğini düşündüm. Yalnız kalıyacaktı...

Ertesi günü yine ziyaretine gittim. Sema'ya bakan doktorla görüşmek istedim. Buldum, hastanenin bahçesine yürüdük, bir masaya oturduk. Ağırbaşlı, sessiz, çok şeyler görmüş izlenimini veren bir görünümü vardı üzerinde. Konuşurken hem kederli hem öfkeliydi. Kazayı biliyordu. Nedenini de ben anlatınca: Bilgisizlikten yapılan hatalar. Burada dört tane hastane varken, hem de teknoloji çağında hâla imamdan şifa bekliyorlar. Açık söyleyeyim: Babasının komadan çıkacağı umudu pek yok. Anasının tedavisi uzun sürecek gibi beyinsel bir arıza da bırakabilir. Yazık değil mi bu çocuğa, belki başka çocukları da vardır. Nasıl büyüyecekler, kim bakacak onlara...”

Karşılıklı bakıştık. Teşekkür ettim. Üzgün adımlarla yürüdüm eve doğru. Ertesi gün öğleden sonra geldim hastaneye. Ağır atıyordum adımlarımı. Ziyaret saatinde girdim Sema'nın odasına. Yağında oturmuş götürdüğüm kitabı okuyordu. Geldiğimi fark etmedi. 90. sayfasına varmış. “Sema,” deyince baktı. Ela gözleri ışıladı. Umut olmuşum onun için, gülümsüyordu?” Yalnız Efe'yi okuduğu. Ben sormadan,

“Tarih öyküleriymiş. Beğendim” dedi, dudağının kıyısında beliren ince gülümsemeye. Ben de gülümseyerek, Bakıyordu yüzüme... Saçlarını okşadım.

“Sofrada ekmeksiz doyuyor muyuz?” deyince, başını sağa sola sallayıp “Hayır” dedi.” Kitap ekmek gibi, okumadan doyulmaz, bilgi öğrenilmez. Az da olsa okusaydı baban elindeki siğilleri doktora gösterirdi. Kimse üzülmezdi. Siğil de kalmazdı.” Başıyla yanıtladı beni. İki kadın geldi az sonra. Kızı görür görmez sarılıp ağlaşmaya başladılar. Sema da tutamıyordu kendini. Biraz sabırlı olmalarını diledim. İnce olanı,

“Halası oluruz. Kula'dan (Uşak) geldik. Geç haberi-miz oldu” dedi, sessizleşen hıçkırıkların arasından. Bu arada Hemşire geldi. Hastanın nesi olduklarını sordu. Taburcu edeceklerdi. Dönüp bir daha sarıldım Sema'ya Telefon numaralarını aldım. Benimkini yazdım kitabın arka iç sayfasına...Yine görüşme sözü verdim vedalaşırken. O ise ağlıyordu ninesi gidiyormuş gibi.

Bir hafta sonra aradığım telefonu kaldıran ince sesli hanım çok üzgündü. “Dün defnedildi Ağam.” diyebilirdi. Ağlıyordu. Ana daha hastanedeydi, ne olacağı bilinmiyordu. Sema annesini ekliyordu. Babasından olmuştu. Bir de annesinden olursa, ne olurdu.

Anasızlığın ne olduğunu çok iyi bilirim, biz bütün çocuklar çok iyi biliriz. Gözlerim yaşlandı yine.

Sema'yı mutlaka arayacağım.

Vedat Alp'ten Yorumlar

önül telini titreten türküler, ağıtlar...
Emirdağ denilince ilk akla gelenler ara-
arasında türkü ve ağıt yer alır...

Emirdağ'daki yerleri de bir ayırır.

Öyle ki "Türkü yakmayan adamdan sayılmaz, ar-
dından ağıt yakılmayan 'ölüsü garip oldu' diye
anılır" Emirdağ'da...Doğal olarak Emirdağ türkü-
lerinin sayısını belirlemek de olanaksız...

Eğitimci Özcan Türkmen'in arşivlerindeki türküler
7 Bin kıtayı aşmış durumda...Büyük bölümü
"yakma türkü" ve "ağıt türkü" özelliğini taşıyor...
Genel anlamda "gaba hava / goşalaşma" olarak
da adlandırılıyorlar...

"Türkü ve ağıt yakma" konusunda öne çık-
mış isimler var. İlk akla gelenler de Gardiyan Ka-
mil, Seyrek Basan, Kepazenin Nuri, Tefçi Saniye
ve Halil Erenoğlu...

Emirdağ türküleri "Emirdağ sınırlarına haps-
olmuş" değil... İlçe sınırlarını fazlasıyla aşmış du-
rumdalar...Türkiye geneli şöyle durusun Avrupa
ülkelerinde de bilinirler... Söylenirler... Eskişehir
deki durum da elbette ki çok farklı değil...Geceler
ve düğünler arasında Emirdağ türküsü söylenme-
yeni pek yoktur. Neyse...Uzun sözün kısası
Emirdağ "türkülerıyla de meşhur" bir yerleşim bi-
rimidir.

X X X

Eskişehir'deki Emirdağlıların sayısı konusun-
da değişik rakamlar veriliyor. Rakamların gerçek-
liği tartışılabilir...Ancak sayının az olmadığı tartış-
ma götürmez bir gerçek...Buna karşılık Eskişe-
hir'de Emirdağ türkülerıyla ilgili kalıcı bir "organi-
zasyon" ya da "örgütlenme" yoktu. Bu eksiklik
yaklaşık 6 ay kadar önce giderildi. Gideren de
Emirdağlılar Vakfı oldu. Vakıf bünyesinde bir koro
oluşturuldu... Sorumluluğunu ve şefliğini de **Halil
Rifat Aydemir** üstlendi. Kısa sürede önemli ge-
leşmeler sağlandı... "Konser verme" aşamasına
gelindi. İlk konser Salı akşamı verildi...

"Gönül Telimizi Titreten Emirdağ Türküleri"
olarak adlandırılan konserin gördüğü ilgi çok bü-
yük..."Salon dar geldi" denilebilir...Konserde,
Emirdağ türkülerinden örnekler sunuldu...

Başlangıcı da "koşalaşma" olarak adlandırılan
karşılıklı türkü atışması ile oldu. Fikret Akın ve

Vedat Celal Alp
Gazeteci

ŞEHİR GAZETESİ [24.05.2013]

Hamza Halaç tarafından sunulan "koşalaşma ör-
neği" gerçekten dinlemeye değerdi.

"Goşalaşma" örneğinin devamında koronun
seslendirdiği "Erzurum'da çevirdiler yolumu" tür-
küsü geldi.

Hemen peşinden solist olarak Derya Ede aldı
mikrofonu... "Önüme guşanmış yandımdan öy-
nük/ İçerim yanıyor yar göynük göynük" ve "As-
bab serdim sicime" türkülerini söyledi peş peşe...
Sonrasında da koro ve solistler tarafından ses-
lendirilen "gönül telini titreten türküler" eklendi
birbirlerine...

"Evlerinin önü yoldur
Yoldan geçen karakoldur
Gurban olam sarı gelin
Gel testini bizden doldur..."

"Üzerinde bölük bölük çalılar
Tepesine seyre çıkar deliler
Eteğinde yatmış uyur veliler
Türkülerle dinlenirsin Adaçal..."

"Suvermez diyolar engin ovalı
Guyular yaptırdım maden govalı
Yok mu içinizde ağız dualı
Dua edin ben yarimi alayım..."

Sevdaların, hasretliklerin, acıların dile geldiği tür-
kü ve ağıtlar...

Seslendirilmekle kalmadılar... Beraberlerinde öy-
küleri de aktarıldı.

Konser için söylenecek daha çok şey var.
Kısacası "dinlenmeye değer bir konser" oldu. As-
lında fazla ara vermeden yinelense iyi olur...

Emirdağlılar Vakfı Başkanı Dr. Orhan Özkır ve
arkadaşları önemli bir organizasyonu gerçekleşt-
tirdiler...

Sağ olsunlar...

İpuçlarına bakılırsa sırada yeni organizasyonlar
var. Merakla bekleniyorlar...İçeriklerini bilemiyo-
ruz... Ama güzel olacakları kesin...

SARİPEKMEZ İNŞAAT

Çağdaş yaşamın tüm sosyal olanaklarıyla donatılmış, doğa ve kent dokusuyla uyumlu, farklı gereksinim ve zevklere seslenen gözde yaşam biçimleri...

Günümüzün gözde yaşam biçimlerini kucaklayan, doğa ve kent dokusuyla uyumlu sağlıklı projeler...

Konfor ve duyguyu, teknoloji ve insanı, huzur ve dinamizmi buluşturan çağdaş konseptler...

Çağdaş yaşamın tüm sosyal olanaklarıyla donatılmış, bireylerin ve ailelerin farklı gereksinim ve zevklerine seslenen renkli atmosferler...

Sarıpekmez Konutları

Emek Mah. Ertaş Cad. No:41 Eskişehir
Tel: 0 222 250 33 33 Faks:0 222 250 83 86

SARİPEKMEZ İNŞAAT

Emirdağlıların Karakteristik Özellikleri

2

Fikret AKIN
Araştırmacı Yazar - Şair

Emirdağlılar Vakfının 10. yılı münasebetiyle çıkarılan özel sayı Emirdağ Dergisinde birincisini yayınladığımız ve Emirdağlıların saf, temiz, inanç sahibi olduklarını, çalışkan, hayırsever ve yardımsever insanlar olduklarını, gerçek vatansever ve pratik zekâlı insanlar olduklarını örneklerle anlattığımız, büyük bir alâka gören “Emirdağlıların Karakteristik Özelliklerini” anlattığımız yazımızın devamı niteliğindeki bu yazımızda biz Emirdağlılara has karakteristik özelliklerimizi anlatmaya devam edeceğiz.

Emirdağlılar Hazırcevap (pratik zekalı) insanlardır.

Emirdağlılar karşılaştıkları olaylara buldukları pratik çözümler ve verdikleri hazırcevaplarla ünlüdürler.

GÜLÜ DAYI ve ÖRDEK CEMİL

Gülü Dayı (Mehmet Mızrak) sevecen kişiliği ile gönüllerde taht kurmuş, çok sevilen bir Emirdağlı idi. Şimdiki şehir kabristanını (ki Mazoğlunun tarla da denir) babası bağısladığı için halâ sahiplenir. Kızdığı Emirdağlılara “Babamın tarlaya yatırmayacağım; getsin nereye yatarsa yatsın” derdi.

Gençliğinde Jokeylik de yapan bu sevimli hemşerimiz, boyu küçük olduğu için ata kendisi tek başına binemez, mutlaka birilerinin yardımıyla biner “ Siz beni ata bindirin gerisine karışmayın” dermiş.

Deri, tiftik, yapağı vs. alım satımı ile geçimini sağlayan Gülü Dayı bir gün sıkışır Ördek Cemil’den (Cemil Kalender) maddi yardım ister. Ördek Cemil rahmetli de “Dayı emrin olur, yalnız akşam bana bakım yaparsan” der. Gülü Dayı da “bakımın lafı mı olur, akşama ”Mecid’in Lokantada” bekliyorum” der ve işini halleder.

Ördek Cemil bu ya, Mutlaka bir muziplik yapacak. Akşama avaneyi toplar “gelin akşama Gülü Dayı’nın davetlisiniz” der. Mecid’in Lokantaya varırlar. Gülü Dayı şaşırır fakat bir şey diyemez. Yenip içilir. İçtikçe Ördek Cemil’in yaptıkları gücü-

ne gitmeye başlar. Kafayı bulunca da Ördek Cemile sövmeye başlar. “..... bilmem ne ettiğimin Ördeği bunlar yetmez sülaleni de toplayıp geleysin” der. Bunu duyan Ördek Cemil; “dayı hayrola bana mı sövüyon” der. Gülü Dayı hemen toparlanıp “**Len Cemil ben de kendi kendime konuşuyom sandıydım, yoksa sesim mi çıktı?**” der.

TÜRKMEN BEYİ MUHTEREM ve BERBER CAFER

Türkmen Bey’i olarak ta adlandırılan Baba Muhterem (Muhterem Davran). İri yarı gövdesi ve çok yemek yemesi ile tanınan, sevilen, sayılan, Emirdağ hayranı bir hemşerimiz idi. Türkmen Beyliği uğruna bütün masraflarını kendisi karşılayarak Emirdağlarında muazzam bi yayla şenliği düzenlemişti.

Baba Muhterem bir gün Berber Cafer’e (Cafer Aktaş) tıraş olur pek memnun kalır; “Cafer akşama Çamlı’nın lokantaya bekliyorum, davetlimsin.” der.

Akşama buluşulur. Gelsin yemekler, içkiler derken bir hayli yenip içilir. Cafer’in huyunu bilen Türkmen Beyi hesabı ister, hesap gelir. Hesabı kontrol eden Baba Muhterem Berber Cafer’e dönerek; “vallahı Cafer hesap umduğumdan yüksek geldi. Onun için hesabı yarı yarıya ödeyeceğiz.” der. Şaşırın Berber Cafer; “**Vallahı Beyim sen Adaçalı yedin Çaydereyi içtin. Ben nasıl ödeyeyim bu hesabı**” der.

GARA AHMET EFE (AHMET PALA)

Gara Ahmet Efe istiklâl Harbimiz sırasında kurduğu milis kuvvetleri ile büyük yararlıklar sağlamış, eli öpülesi büyüklerimizden birisidir. İnönü ve Sakarya Savaşlarında İsmet Paşa’nın emrinde bulunmuş ve verdiği görevleri neferleri ile birlikte layıkıyla yerine getirmiştir. Hatta İnönü’de İsmet Paşa’nın iki saat tut yeter dediği tepeyi tam 8,5 saat tutarak İnönü’nün takdirini kazanır. Çok memnun kalan İsmet Paşa “Efe vatana büyük hizmetlerin oldu.” diye takdirlerini

belirtir. Gara Ahmet Efe İsmet Paşa'ya "Paşam ben cahil bir adamım bana bu söylediklerinizi kâğıda döküp verirseniz memnun olurum, çoluk çocuğuma da gösteririm" der. İsmet Paşa kendisine istediği bu yazıyı imzalar verir.

Harpten sonra fakirlik yüzünden Gara Ahmet Efe İstanbul'a gider ve Sirkeci'de hamallığa başlar. Seneler sonra İsmet Paşa Cumhurbaşkanı olunca Çankaya Köşkü'ne ziyaretine gider. Önce yaverler içeri almak istemezler. Elindeki İsmet Paşa'nın verdiği yazıyı gösterir. Haline acıyan yaverlerden bir tanesi yazıyı İsmet Paşa'ya gösterir. Paşa derhal huzura alınmasını emreder ve görüşürler. Görüşme sırasında İsmet Paşa "Efe dile benden ne dilerse" der. Efe "Sağlığını dileirim Paşam" der. İsmet Paşa "Efe harp halinde değiliz. Şimdi Cumhur Reisiyim söyle dilediğini" deyince, Gara Ahmet Efe "Sirkeci hamal başlığını dilerim" der. Gülen Paşa dileğini kabul eder. İstanbul'a dönüşünde dönemin İstanbul Valisinden mühürlü "Sirkeci hamal başı" beratını alır.

Sonra bunu kullanarak zengin olur, otel sahibi olur. Otelinde İstanbul'a gelip mağdur olan Emirdağlılar ücretsiz kalır. Ayrıca o dönemin yüksek tahsil öğrencilerine (Esat Erenoğlu, Kazım Akın, Ömer Özgür, Kadir Öztürk vb.) her ay otelinde Emirdağ yemekleri yaptırıp ağırlayarak onlara çeşitli hediyelerle destek olur.

Konumuza gelince. Takım elbiseli, lüks giyimli, kravatlı, fötr şapkalı Kara Ahmet Efe bir Eskişehir dönüşünde trenden lüks mevkiden yer alarak yolculuğa başlar. Bu ara okuma yazması olmadığı halde gazeteleri alır okumaya başlar ama gazeteyi ters tutmaktadır. Bunu gören şık giyimli bayan "Beyefendi gazeteyi tersten okuyorsunuz" der. Hiç bozuntuya vermeyen Gara Ahmet "Hanımefendi düzden herkes okur, önemli olan tersten okumak." der.

Emirdağlılar Siyaseten gerçek demokrat, hoşgörülü insanlardır.

İlçemizde genelde sağ görüş hakim olmakla birlikte her türlü görüşten insanlar bulunmaktadır. Bazı küçük hadiseler dışında herkes görüşünü serbestçe dile getirebilmektedir.

ÇAKAL CEMAL (Cemal Çelik)

Çakal Cemal ilçemiz eşrafından, sayılıp sevilen bir büyüğümüz idi. 1960 ihtilâline kadar Demokrat Parti Emirdağ İlçe

Başkanlığı görevini yapmış, hatta ihtilâlde bir süre hapiste yatmış idi. Gerçekten demokrat bir kişiliğe sahip Çakal Cemal bir iddia üzerine CHP Emirdağ İlçe yönetimini Ankara'ya götürmüş devrin Demokrat Parti Genel Başkanı ve Başbakan Adnan Menderes ile görüşürmüş idi. İsmet Paşa dönemi ağır bürokratik hükümlerin sürdüğü CHP İlçe idarecileri bu olay karşısında çok şaşırılmışlar ve memnurluk duymuşlar.

Çakal Cemal'in oğullarından Hacı lakaplı İsmail Çelik ki kendisi çok uzun süre TIR şoförlüğü yapmış hatta bir ara Avrupa'da yılın TIR şoförü seçilmiş ve sertifika almıştır.

Gelelim bizzat şahidi olduğum bir olaya. Sanırım 1963 mahalli seçimleri idi. Adalet Partisinden (AP) Hacı Ali Kılınçalp ve Cumhuriyet Halk Partisinden (CHP) Münir Özkara belediye başkanlığı için çekişiyorlardı. Seçimler yapıldı. Şerif Ağanın Hanının girişindeki ve sonradan Buket Pastanesi olan bina AP seçim bürosu idi. Akşam neticeler gelmeye başladı ve Münir Özkara'nın seçimi kazandığı anlaşıldı. Evimizin yakınında olduğu için bizde çocuk halimizle izliyoruz. Herkes çok üzgün. Biraz sonra içeriye orta boylu, takım elbiseli, fötr şapkalı ve eli bastonlu bir zat girdi. Herkes ayağa kalkarak baş köşeye gelen zatı oturtular. Bu zat Çakal Cemal'den başkası değildi.

Oturduğu yerden iki elini bastonunun üzerine birleştirdi ve konuşmaya başladı: "Arkadaşlar, çok şükür kavgasız, döğüşsüz bir seçim oldu. Hemşerilerimiz tercihlerini Münir Bey'den yana kullandı. Münir Bey'de Emirdağ'ımızın yetiştirdiği değerli bir evladımızdır. Ben hayırlı hizmetler vereceğine inanıyorum." Hacı Ali Kılınçalp'e dönerek : "Hacı Bey hiç üzülmeiniz, ben Emirdağlı hemşerilerimizin çok kısa bir süre sonra size de görev vereceklerine inanıyorum ve göreceksiniz uzun süre Emirdağ'ımıza hizmet edeceksiniz. Arkadaşlar şimdi biz demokratlara düşen Halk Partisinden seçilen Münir Bey'i tebrik etmektir. Randevu alın birlikte tebrike gidelim." dedi.

Biraz sonra randevu alındı ve hep birlikte CHP seçim bürosuna tebrike gidildi.

**HOŞAFOĞLU İZZET (İzzet Aydemir)
ŞİPİDİK KAMİL (Kamil Çelik)
GARA KEMAL (Kemal Halaç)**

İzzet amca Emirdağ'ımızın gelmiş geçmiş en

önemli siyasi kişiliklerinden bir tanesi idi. Emirdağ'da olan her türlü siyasi olaydan mutlaka haberi olurdu. Çeşitli partilerden sonra MHP de karar kılmış ve genel başkan Alparslan Türkeş ile özel dostluğu olan bir zat idi. Hatta birkaç dönem bağımsız olarak il genel meclisine seçilmiş ve olumlu görevler yapmıştır.

Kamil Çelik kayınpederim olur. İlçede çok sevilen, karizmatik kişiliğe sahip doğru sözlü bir zat idi.

Mahalli seçimlerin yakın olduğu bir dönemde Biriketçi Gara Kemal, Hoşafoglunun İzzet'i ve arkadaşları Şipidik Kamil'i kahve içmeye davet eder. Sohbet sırasında Gara Kemal, kayınpederim Kamil Çelik'e "bu seçimde yönün hangi tarafa Hacı Abi" diye sorar. Kamil Çelik "Len Gara Kemal ben de senin boyuna posuna bakıp da akıllı bir adam sanırdım. Sende hiç akıl yok imiş" der. Gara Kemal "hayrola" diyecek olur. Kamil Çelik cevap verir; şu yanında oturan adam kim? Hoşafoglu İzzet. Len Hoşafoglunun yanında adama yön mü sorulur?" der.

Emirdağlılar gençlerin yetişmesine büyük önem verirler

Emirdağlı büyükler yetişme çağındaki gençlere şahsiyet tanımada çok ünlüdürler. Ben başta rahmetli babam olmak üzere cebindeki son kurşunu oğluna verip kendisi çarşıya çıkmayarak evde oturmayı tercih eden pek çok baba bilirim

Gençlerin çıktığı kahveye büyükler çıkmaz. Gençlerin bulunduğu mekanlara rahat hareket et-sinler diye büyükler adımını bile atmazdı.

Uzun kış aylarında Cumartesi yeyinti gezmelerinde başta arabaşı olmak üzere her şey hazırlanır ve ev hanımlar ve büyükler tarafından gençlere teslim edilirdi. Gençler kendi aralarında usulünce eğlenirdi. Bu eğlencilerde daima büyüklere öncelik verilir, gençler büyükler gibi davranmaya çalışırlardı.

SARAYLI HATİCE SULTAN

Ortaokul son sınıfında idik. Bir grup arkadaş kendimizden bir büyük olan ağabeylerimize özenip aramızda Cumartesi akşamları yeyintili gezek tertip etmeye karar verdik. Ben Ahmet Muhtar Apak, Reşat Bağcı, Alihsan Uyar, Hamza Fakı Yiğiter(Rahmetli) ve Harun Yüksel grup üyelerimizdi. İlk önce Hamza Fakı'dan başladık. Muazzez annenin nefis bamya çorbası, Ayşe Dudu

annenin mercimekli bulgur pilavı, Ulviye annenin gümpürlü haşşeli lokur'u, Ayten annenin arabaşı" sı zamanla yıldızlarımız oldu.

Harun Yüksel aslen Pirikli köyündendi ve bekar evinde kalıyordu. Onun bekar evi sığınağımız olup kendisinin görevi yemek yemektir. Sıra Ahmet Muhtar'lara geldi. Cumartesi buluşup toplu halde Yenimahalle Suvermez Yolundaki evlerine gittik.

Bizi taşlıkta, başta hasta baba annesi Hatice Hanım olmak üzere bütün ev ahalisi karşıladı. Hatice Hanım "Ahmet'imın arkadaşları hoş gelmişler, haneye şeref verdiler" dedi.

Bizi ikinci kattaki misafir odasına aldılar. Ortada büyük bir yemek masası duruyordu. Tarhana çorbası, üstü etli pilav ve yanında hoşaf, börek ve arkasından reçel, bamya, baklava ve sarmadan oluşan Emirdağ sıra yemeği yapmışlardı. Yalnız masa saray usulü donatılmıştı. Herkesin tabağı, çatalı, kaşığı ayrı idi. İşlemeli peçeteler ayrı ayrı konulmuştu. Sofrada ortaya konulan yemeğe kaşık sallamaya alışmış olan bizler çok şaşırılmıştık. Önce ırbık ve ileğen geldi ellerimizi yıkadık ve sofraya geçtik. Evin o günkü ağır misafirleri olarak saray usulü yemeklerimizi yedik. Duadan sonra tekrar ellerimizi yıkadık. Hatice anne kahvelerimizi nasıl içeceğimizi sordu. Yine şaşırıldık. Tahsil gören delikanlılar ağır ağır kahveye de alışmalı dedi.

Hatice anne o güleç yüzüyle bize çok güzel öğütler verdi. Hayır dualar okudu. Yeni yetişen bir genç olarak bize verilen o değeri hiç ama hiç unutamadım. Nur içinde yat saraylı Hatice Sultan.

2013 Yılı Aidatı 25 TL dir. Üyelerimizin Vakfımıza veya 7287451695 Eskişehir Vakıflar Bankası Merkez Şubeye Yatırmaları rica olunur.

Vakfımızın Web sitesi

<http://www.emirdagvakfi.com>

emirdagvakfi@gmail.com

emirdag-1@hotmail.com

VAKFIMIZI BİRLİKTE YAŞATALIM ÜYE OL ÜYE BUL

Kederli ve mutlu günlerimizde vakıf çelengini kullanalım.

Tel : 0222 234 32 32

Çiçekçi : 0222 233 36 06

Özdiller
GIDA

Rifat ÖZDİL - Enver ÖZDİL
0532 618 17 46 0532 334 88 57

Köprübaşı Cd. No: 86/B ESKİŞEHİR
Tel : 0222 233 12 13

- BAKLIYAT
- BAKKALİYE
- KURUYEMİŞ
- ŞEKERLEME
- BAHARAT

SATIŞ İRTİBAT TELEFONLARI
0532 712 36 12
ÇİFTELER : 0542 526 53 22
BORSA : 0532 310 94 27
DESTEKLEME EVRAKLARI TEL
0532 468 62 12

Oto Center Şubemiz

Traktörçüler sitesi I. Blok No 6-8 Eskişehir
 Tel: 0 222 228 06 48 Fax: 0 222 228 13 37

Borsa cd. G/23 (Ticaret borsası yanı) Esk.
 Tel 0222 217 55 88 Fax: 0 222 227 14 34

Bozüyük Şube

4 Eylül Mah. İsmet İnönü cd. No: 217
 (Yeni Sanayi Karşısı) Bozüyük / Bilecik
 Tel: 0 228 314 21 50 Fax: 0 228 314 21 51

Çifteler Şube

Sakarya Mahallesi Erten Sokak No:5/C
 Çifteler / ESKİŞEHİR Tel: 0 222 541 44 58

KAMPANYALI ve %50
HİBE DESTEKLİ
SATIŞLARIMIZ BAŞLAMIŞTIR

www.isikcantarim.com

H. Yaşar AKIN
Yetiştirme Hekimi

GDO NEDİR?

Genetik Mühendisliğinin laboratuvar ortamında Rekombinant DNA teknolojisiyle farklı canlıdan alınan DNA moleküllerinin bir molekül içinde (hücre içi veya tüpte) bir araya getirilerek yeni bir tür organizma meydana getirilmesine GDO diyebiliriz.

Bu yeni tür kalıtsal özelliklerini aktarabilme yeteneğine sahiptir. Gen naklinin yapıldığı hücrelerden biri bitki, diğeri insan, hayvan, mikroorganizma veya bunların farklı kombinasyonları olabilir. Yeni organizma her iki canlıdan farklı genetiğe ve özelliklere sahiptir. Yeni oluşturulan bu tür doğal ortamlarda oluşmayacak genetik özellikler taşır.

1970' li yıllardan itibaren yapılan çalışmalarla yeni tür, mikroorganizmalar (bakteri, virüs) bitkiler (domates, mısır, soya, ayçiçeği, pamuk, kabak, pirinç, yer fıstığı vs.) hayvanlar (sazan balığı, zebra balığı, fare, koyun vs.) elde edilmişlerdir. Bunlar genetiği değiştirilmiş organizmalardır. Genler aynı değil farklı türlerden alınmışlardır. Bu nedenle Hibrit tohumlarla karıştırılmamalıdır. Hibrit de aynı tür bitkinin iyi özellikli genleri alınarak yetiştirilme sağlanır.

GDO' ların üretilmesindeki amaçlar:

- Kalıtsal özelliklere sahip bir kısım hastalıkların önceden teşhis ve tedavisi amacıyla
- Artan dünya nüfusunun ileride doğabilecek gıda açlığı sorununa çözüm bulabilmek
- Tarımı daha kolay ve ucuz yapılabilir, kimyasal ilaçların yarattığı çevre kirliliğini önlemeye yönelik olarak belirtilebilir.

GDO' ların kullanımı :

- Escherichia coli bakterisine insülin üreten genin aktarımı ile bu bakterinin insülin üretimi sağlanmış ve kullanılmıştır.
- İnsanlar için büyüme ve tiroit hormonu elde edilmiştir.
- Koyuna bir insan geni aktararak koyun sütünde insan proteini bulunması sağlanmıştır.
- Hemofilide, Hepatit C ve B aşılarını elde edilmesinde kullanılmaktadır.
- Gen tedavilerinde, ağızdan alınabilecek aşuların elde edilmesinde (kızamık, malarya)
- Mısır zehir salgılayan bakteriden gen aktarımı ile, mısır böcek öldüren zehir üretmekte ve mısır zararlısını kendisi yok etmektedir.

1984 yılında GDO' lu domates elde edilmiş, mısır ve pamuk, zararlılarına dirençli, papaya ve kabak virüslere dirençli, yüksek miktarda Vitamin A içeren pirinç (Golden rice), soya ve kanolada böcek ilaçlarına dirençli organizmalar elde edilmiş, üretimi yapılmaktadır.

Sazan balıklarının daha hızlı büyümeleri sağlanmış, buğday, ayçiçeği, yer fıstığı, patates' de verim ve zararlılarına dirençli ürünler elde edilmiştir. Muz, ahududu, çilek, kiraz, ananas, biber kavun, karpuz gibi bitkilerde çalışmalar devam etmektedir.

GDO' lu bitkilerden elde edilen bütün ürünler ve gıdalar GDO riski taşımaktadır. Un, yağ, nişasta, glikoz şurubu, sakkaroz, fruktoz, bisküvi, kraker, puding, bebek mamaları, şekerlemeler, çikolatalar, gofretler, hazır çorbalar, bitkisel yağ ve margarinler, peynirler, soya ve soya lesitini katılan mamüller, soya katılan hayvansal ürünler, bunları tüketen tavuk ve hayvanlar GDO riski taşımaktadır.

GDO Kullanımına Karşı ve Kuşular:

- Bitkilerde verim ve üretim artışı sağlanamamıştır. Ancak o tarlada zararlı varsa o zararlıya direnç nedeniyle verim düzeyi korunmuştur. Dünya açlık sorununun azaltılmasında başarı katkısı yoktur.
- GDO' lu bir ürünün poleni GDO suz bir ürüne bulaşabilir ve kalıtsal özelliklerini farklılaştırır.
- Bitki çeşitliliğini ortadan kaldırabilir. Tek Kültürlülük yaratılabilir. Tek tip tohum, tek tip üretim, tek bir şirkete bağlılık ve pazar oluşumuna sebep olabilir.
- Kimyasal ilaçlara dayanıklı GDO poleni yabancı ot tohumuna geçebilir ve bu ot kimyasal dayanıklılık geliştirebilir, diğer yıllarda üreyebileceğinden kültürel kontrol zorlaşabilir.
- Böcekler, böcek ilaçlarına dayanıklı GDO'lu genlere karşı bağışıklık kazanabilir ve mücadele çok daha zorlaşabilir, pahalı hale gelebilir.
- GDO'lu bitkiler yeraltı canlılarına zarar verebilir ve yaşam döngüsünü değiştirebilir.
- GDO'lu ürünler tüketilmeleri halinde alerjik, toksik, etkili olabilir. Anomalilere (anne karnındaki bebek bozuklukları, GDO'lu mısır ve soya ile beslenen farelerde karaciğer ve böbrek bozuklukları görülmesi) neden olabilir.
- Yeni oluşturulan mikroorganizmaların insanlar için yaratacağı tehlike çok vahim sonuçlara yol açabilir. Yeni hastalıklar oluşturulabilir, aşı ve tedavi gibi yöntemlerle ilaç endüstrisi şirketlere bağımlılık şekillendirilebilir.
- Bazı devletlerin bu tür biyolojik ajanları kötü amaçla kullanmayacağı bilinmemektedir. İnsanlık için yararlı bir durum maalesef bir başka ülke insanı için özelliklerini, yeteneklerini kaybetme (zeka, boy, renk...) acı, ölüm ve yok olma riskini getirebilir. Savaş unsuru olarak kullanılmayacağını garanti edecek devlet ve kimse yoktur.
- Ne yediğine hakim olursanız, insanları daha kolay yönetirsiniz.

GDO hakkında bilimsel çalışmaların insanlık adına iyi şeyler olarak kullanılması gerekliliğine inancım ile iyi ve sakıncalı yanlarını aktarmaya çalıştım.

Faydalanılacağını umarım.

EMİRDAĞ'DAN HABER VAR

Bu haberlerin tamamını vakfımızın resmi Internet sitesinden okuyabilirsiniz.
<http://www.emirdagvakfi.com>

01 Mart 2013 : Hulusi Kahya Kızılay Emirdağ Şube başkanlığına yeniden seçildi.

01 Mart 2013 : AKP Emirdağ İlçe Başkanı Hüseyin Duran İstifa Etti

02 Mart 2013 : MHP il başkanı hemşerimiz Ayhan Sezer Emirdağlılar Vakfını ziyaret etti.

03 Mart 2013 : Davulga'da 1 öğrenciye 1 ağaç kampanyası başladı.

03 Mart 2013: Hemşerimiz Doç. Dr. Lütfi Tunç Tıp literatürüne "Tunç Tekniği" diye geçen ve böbrek tümörünün çıkarılması tekniğini geliştirdi.

7 Mart 2013 : AKP ilçe başkanlığına Hacı Halil Yedikapı atandı.

11 Mart 2013 : Atatürkçü Düşünce Derneği başkanlığına Hemşerimiz Azmi Kerman yeniden seçildi.

12 Mart 2013: Emirdağlılar Vakfının yayınladığı Kültür ve Sanat içerikli Emirdağ dergisinin 25. sayısı çıktı.

24 Mart 2013 : Emirdağlılar Vakfının olağan kongresi yapıldı.

Op. Dr. Orhan Özkır güven tazeledi. Yönetim kuruluna Yusuf Tantuş, Suat Er, Yücel Yenilmez, Seydi Tiftik, Harun Alcı, Ramazan Güneş, Osman Böcük, Ümit Karaca, Lütfi Acet, Ceylan Sezer, H. Yaşar Akın, Cemal Çekiç seçildi. Denetim Kuruluna; Sait Çıldır,

Ayhan Denizli, İbrahim Ulusoy seçildi.

01 Nisan 2013 : Türkiye – Belçika Kültür festivali başladı.

03 Nisan 2013 : Emirdağ' da yol, kaldırım ve altyapı çalışmalarını ilçeyi inşaat alanına döndürdü.

04 Nisan 2013 : Davulga'da taşkın koruma kanalları temizlendi.

04 Nisan 2013 : Emirdağ Kır Şenliği hazırlıkları için Belçika Emirdağ Birliği Derneği başkanı Osman Mızrak Türkiye'ye geldi.

04 Nisan 2013 : Emirdağ Belediyesi 5 bin çam fidanı dağıttı.

05 Nisan 2013 : Emirdağ Köylüleri Deneği Büyükşehir Belediye Başkanı Prf. Yılmaz Büyükerşen'i makamında ziyaret etti.

06 Nisan 2013 : Aygün kardeşlerin cenazelerinin Memleketleri Emirdağ'da gömülmesi izni 932 gün sonra çıktı.

08 Nisan 2013 : Emirdağ Kaymakamı Akın Ağca; Başkonak, Tez ve Çatallı köylerini ziyaret etti.

10 Nisan 2013 Afyonkarahisar Milletvekili Halil Ürün, Belçika'da Emirdağlılarla buluştu.

16 Nisan 2013 : Emirdağ'ın sesi radyosu yayına başladı.

10 Nisan 2013 : Emirdağlılar Vakfı Yönetim kurulu Odunpazarı Belediye Başkanı Burhan Sakallı'yı makamın-makamında ziyaret etti.

16 Nisan 2013 : Emirdağlılar Vakfı yönetim kurulu Tepebaşı Belediye Başkanı Dt.Ahmet Ataç'ı makamında ziyaret etti.

19 Nisan 2013 : Adayazılılar Derneği Başkonsolos Ali Barış Ulusoy'u ziyaret etti

19 Nisan 2013 : Emirdağ Kaymakamı Akın Ağca YGS de ilçe bazında dereceye giren öğrencilere tablet PC hediye etti.

19 Nisan 2013 : Davulga' da Tarihi Karakol binası projesi son aşamaya geldi.

19 Nisan 2013 : Emirdağ MEM e-dershane uygulamasını başlattı.

19 Nisan 2013 : Flaman Bölgesi Milletvekili Hemşerimiz Veli Yüksel G20 zirvesine katıldı.

24 Nisan 2013 : Emirdağ Heyeti Vali Balkanlıoğlu ve AKÜ Rektörü Mustafa Solak'ı ziyaret etti.

26 Nisan 2013 : Emirdağ Köylüleri Derneği Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç'ı makamında ziyaret etti.

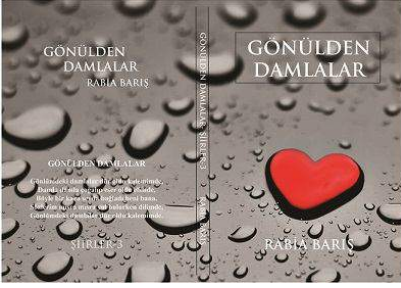
26 Nisan 2013 : Suvermez Köyü ağaçlandırma çalışmaları başladı.

28 Nisan 2013 : Emirdağlılar Vakfı yönetim kurulu Emirdağlılar Vakfı Türk Halk Müziği Türküleri korusunu ziyaret etti.

30 Nisan 2013 : Brüksel'de Adayazılılar Derneği'nin düzenlediği Birlik ve Beraberlik gecesi coşkulu geçti.

01 Mayıs 2013 : Gent Belediye başkanı Hemşerimiz Resul Tapmaz tarafından Rabot parkı açıldı.

03 Mayıs 2013 : Şair ve Yazar Rabia Barış'ın şiir kitabı GÖNÜLDEN DAMLALAR çıktı.

04 Mayıs 2013 : Emirdağ Yeni Hamamı yenileniyor.

07 Mayıs 2013 : Emirdağ Kalkındırma ve Dayanışma Derneği (EKDAD) açıldı.

09 Mayıs 2013 : Emirdağ'da Kent Ormanı mesire yerine dönüşüyor.

11 Mayıs 2013 : Belçika Pörnek Köylüleri Derneği kuruldu.

11 Mayıs 2013 : Abdullah Halaç Emirdağ vergi rekortmenleri arasında. Afyon bölgesinde 11. sırada.

11 Mayıs 2013 : ETSO da seçimi İbrahim Aktepe kazandı.

12 Mayıs 2013 : Pörnek, Hamzahacılı, Salihler ve Bağlıca köylüleri yağmur duasına çıktılar.

14 Mayıs 2013 : Emirdağ doğalgaza kavuşuyor. Talep onaylanarak resmi gazetede yayımlandı.

15 Mayıs 2013 : Belçika'da Türk Dernekleri Birliği kır şenliği düzenliyor.

15 Mayıs 2013 : Davulga Belediyesi 2. Kızdoğdu Yayla Şenlikleri yapılıyor.

17 Mayıs 2013 : Eskişehir Anadolu Lisesi'nde açılan TÜBİTAK bilim fuarı yoğun ilgi gördü. Emirdağlılar Vakfı yönetim kurulu bu anlamlı günde Okul müdürü Özcan Türkmen'i ziyaret etti.

17 Mayıs 2013 : İzmir'deki Emirdağlılar Piknikte buluşuyor.

19 Mayıs 2013 : Hemşerimiz Dr. Ömer Faruk Yıldızkaya'nın kızı Nilay Yıldızkaya İzmir'de hukuk bürosu açtı.

23 Mayıs 2013 : Emirdağlı öğrenci Melih Türkseven, dokunma hissini algılayan bir cihaz geliştirerek yeni bir buluşa imza attı.

22 Mayıs 2013 : Emirdağlılar Vakfı Türk Halk Müziği korusu şef Halil Rifat Aydemir yönetiminde Gönül telimizi Titreten Emirdağ Türküleri konseri verdi. Katılımcılara salon dar geldi.

23 Mayıs 2013 : Özcan Türkmen'in müdürlüğünü yaptığı Eskişehir Anadolu Lisesi Türkü Programına yoğun ilgi vardı. Konser muhteşem oldu.

26 Mayıs 2013 : Emirdağlılar Vakfı Kültür Evi açıldı. Kültür Evinde Kahvaltı ve Emirdağ yemekleri sunuluyor. Kültür evi haftanın 7 günü açık. Atatürk Lisesi aralığından girince Şelale Yo-

lu üzerinde. Perşembe pazarı sonunda. Hemşerilerimizin ziyaret etmelerini bekleriz.

26 Mayıs 2013 : Emirdağlı halk ozanı Fakı Edeer Eskişehir'de sevenleriyle buluştu.

02 Haziran 2013 : Türkiye Gazeteciler Cemiyetleri Basın Vakfı Genel Başkanı Yılmaz Karaca, duayen gazeteci Vedat Celal Alp, Eczacılar Odası Başkanı Yücel Yenilmez, Emirdağlılar Vakfı Başkanı Dr. Orhan Özkır, Veteriner Dr. Yaşar Akın, Av.Seydi Tiftik Emirdağlılar Vakfı Kültür Evinin ziyaret ettiler.

04 Haziran 2013 : Hemşerimiz Dr. Füsün Kahya, Eskişehir'de yılın doktoru seçildi.

06 Haziran 2013 : Gent EYAD, Muammer Sayın başkanlığında kuruldu.

06 Haziran 2013 : On dokuz ilin vali yardımcılarını Gent Büyükşehir belediye başkanı Resul Tapmaz'ı ziyaret etti.

11 Haziran 2013 : BBP Odunpazarı İlçe Başkanlığına hemşerimiz Hamza Altıntaş seçildi.

11 Haziran 2013 : Emirdağ paralı açık otopark haline geliyor.

14 Haziran 2013 : Pörnek Köyü Derneği, Resul Tapmaz'ı Hürrem Sultan Restaurant'ta ağırladı.

19 Haziran 2013 : Emirdağ'da ekmeğe zam yapıldı.

23 Haziran 2013 : Eskişehir Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç Bürüksel'de ATEP yöneticileriyle buluştu..

Eskişehir

Buzlu

Turizm

**İZMİR KUŞADASI DIDİM
ANTALYA ALANYA BODRUM
KUMSALA KADAR
GÖTÜRÜYÖRÜZ**

Siz keyfinize bakın...

www.buzlu.com.tr
0 222 217 45 02

KARACA

SEZERLER İNŞAAT

EROL SEZER ve OĞULLARI

Deliklitaş Mh. Deliklitaş Cd. No 41
(Verem Savaş Dispanseri Yanı)

195m² 4+1 otoparklı daireler

DELİKLİTAŞ CADESİ

MAL SAHİBİ	SEZERLER İNŞAAT	TEKLİF DAKİKA SAYISI	TOPLAM FİYAT ALANI	PROJE NO	İİ
AYTEMİZ MİMARLIK	DELİKLİTAŞ CADESİNDE KORUT TASARIMI	128,00 M ²	2300,00 M ²	ETD-1204.03.K	03
PROJE ADI	PROJE ADI	TOPLAM FİYAT ALANI	TOPLAM FİYAT ALANI	TOPLAM FİYAT ALANI	TOPLAM FİYAT ALANI
DELİKLİTAŞ CADESİNDE KORUT TASARIMI	DELİKLİTAŞ CADESİNDE KORUT TASARIMI	128,00 M ²	2300,00 M ²	2300,00 M ²	2300,00 M ²
PROJE ADI	PROJE ADI	TOPLAM FİYAT ALANI	TOPLAM FİYAT ALANI	TOPLAM FİYAT ALANI	TOPLAM FİYAT ALANI
DELİKLİTAŞ CADESİNDE KORUT TASARIMI	DELİKLİTAŞ CADESİNDE KORUT TASARIMI	128,00 M ²	2300,00 M ²	2300,00 M ²	2300,00 M ²

Arifiye Mh. Öztopcu Sk No7
1+1, 2+1, 4+1 Kapalı Otoparklı Daireler

Hoşnudiye Mh. Cengiz Topel Cd. No:47
İskanı alınmış satılık 1+1
Apart veya Lüks Bürolar.

SEZERLER İNŞAAT EROL SEZER ve OĞULLARI	AYTEMİZ MİMARLIK	YEDİLER - ÖZTOPÇU SOKAK'TA KONUT TASARIMI	PROJE ADI PERSPEKTİF
0 232 230 20 99 0 532 585 33 75 0 532 242 24 41			

EROL SEZER ve OĞULLARI

Ceylan Sezer : 0532 585 33 75

Cem Sezer : 0532 242 24 41

Atatürk Bulvarı Deniz Apt. No : 129 / 1 TEL : (0222) 233 29 16 FAX : 230 20 99 ESK.

<http://www.sezerlerininsaat.com>

altes tour

Türkiye

Turizm &
Seyahat Acentası

- * Taksitli Tatil Kampanyaları
- * Tüm Dünyaya Ekonomik Uçak Biletleri
- * Yurtiçi - Yurt dışı Turlar
- * Otel Rezervasyonları
- * Hafta Sonu Turları
- * Gemi Turları
- * Seminer ve Kongre Organizasyonları

Hangi bölgede olursa olsun,
gönlünüzden geçen tatil için
size göre bir seçenek
mutlaka var...

En doğru karar ve en hesaplı
tatil için ALTESTOUR

**YAZ TATİLİNİZİ ERKEN AYIRTTIRIN...
%50'YE VARAN İNDİRİM FIRSATLARINI
KAÇIRMAYIN!...**

GEMİ TURLARI

**YURT İÇİ - YURT DIŞI
UÇAK BİLETLERİ**

TÜRK HAVA YOLLARI

brussels airlines

Corendon

ANADOLUJET

atlasjet
AIRLINES

Onurair

SunExpress

PEGASUS
AIRLINES

Zair

Tatil Keyfinizin Vazgeçilmez Adresi...

www.altestour.com.tr

www.gezitatilsitesi.com

MERKEZ : Sarar (Köprübaşı) İş mrk Dilem sk.(Sahilyolu) No:7/D ESKİŞEHİR

TEL : (0 222) 230 81 05 (pbx)

ŞUBE : İsmet İnönü cd.Sarar İşhanı (Vakıfbank Sırası) 1/D ESKİŞEHİR

FAX : (0 222) 234 59 49

TEL : (0 222) 220 26 66(pbx)

ŞUBE : Darmstad Cad. No: 27/A BURSA

FAX : (0 222) 234 59 49

TEL : (0 224) 251 11 36 (pbx)

ŞUBE : Eskişehir Cad. No: 6 Emirdağ / AFYONKARAHİSAR

FAX : (0 224) 251 11 37

TEL/FAX : (0 272) 442 74 50